T. 2454

T.
454

தமிழ்ப்

T.2457

புலவர் வரிசை

பதினேரும் புத்தகம்

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்.

கழக வெளியீடு: அ௨0

தமிழ்ப் புலவர் வரிசை

[பதினோராம் புத்தகம்]

ஆசிரியர் :

திரு. சு. அ. இராமசாமிப் புலவர்

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
திருநெல்வேலி. :: சென்னை - 1.

First Edition: Dec., 1955.

THAMIZHP PULAVAR VARISAI - XI.

[All Rights Reserved]

Published by

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.,
1/140, BROADWAY, MADRAS-1.

Head Office:

24, EAST CAR STREET, THIRUNELVELI.

Appar Achakam, 2/140, Broadway, Madras-1—C. 1200.

பதிப்புரை

முன்னேற்றத்தை விரும்பும் நாடுகள் எல்லாம், தத்தம் நாட்டுப் புலவர்கள் செய்தருளிய தாய்மொழி நூல்களை விரும்பிப் படித்தலும் படிப்பித்தலும் செய்கின்றன.

அத்துடன், அப் புலவர்கள் வரலாற்றைச் செம்மையுடன் உணர்ந்து அவர்தம் அறிவு, ஆண்மை, அன்பு, ஒழுக்கம், தந்நலமின்மை, தாய்மொழிப் பற்று, எல்லாருக்கும் உதவுதல், விடா உழைப்பு, அஞ்சாமை, வாய்மை, கடமை முதலிய நற்பண்புகளை மேற்கொண்டு நடத்தி நற்பயன் பெறுகின்றன.

அம்முறையில் நம்நாட்டுப் புலவர் பெருமக்கள் வரலாறுகளையும், அவர்கள் செய்தருளிய நூல்களையும் மாணுக்கர் இளமையிலேயே கற்று அதன்படி ஒழுகுவது, நாட்டுக்கும், மொழிக்கும் செய்யும் நல்தொண்டாகும் எனக்கருதித் தமிழ்ப் புலவர் வரிசையில் இதுகாறும் பத்து நூல்கள் வெளியிட்டுள்ளோம். உங்கள் கையில் மலரும் இந் நூல், இவ்வரிசையில் பதினோராம் புத்தகமாகும்.

இதன்கண் சிவாக்கிர யோகிகள் முதல் பானுகவி அடிகள் ஈருக நஎ புலவர் பெருமக்கள் வரலாறுகளும், ஆங்காங்கு அவ்வப் புலவர் பெருமக்கள் யாத்த பாடல்களும், உள்ளுறை நயங்களுடன் செவ்விய இனிய எளிய நடையில் எழுதப்பெற்றிருக்கின்றன.

இதனை எங்கள் விருப்பத்தின்படி ஆக்கித்தந்த திரு. சு. அ. இராமசாமிப் புலவர் அவர்களுக்கு எங்கள் நன்றி உரித்தாகுக.

இதனையும் முதல் பத்துப் புத்தகங்கள் போலவே ஆசிரியர்களும், மாணுக்கர்களும், பொதுமக்களும் வாங்கிக் கற்றும் கற்பித்தும் புலவர் பெருமக்களுக்குச் செய்யும் கடப்பாட்டினைச் செய்து எங்களையும் ஊக்குவார்களாக.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

உள்ளுறை

தமிழ்ப் புலவர் வரிசை

[பதினோராம் புத்தகம்]

க. சிவாக்கிரயோகிகள்

தோற்றம்

சிவாக்கிரயோகிகள் தொண்டை நாட்டிலே அந்தண குலத்தில் தோன்றினர். வடமொழி தென்மொழி யாகிய வைகளை நன்கு கற்றுச் சிறந்து விளங்கினர். அந்நாளிலே சூரியனார் கோயில் ஆதீனத்தில் சிவக்கொழுந்து சிவாசாரியர் என்பவர் பெருமையிற் சிறந்து விளங்கினர். அவருடைய மெய்யறிவுத் தன்மையையும் பெருமையையுங் கேள்வி யுற்ற சிவாக்கிரயோகி சிவக்கொழுந்து தேசிகரையடைந்து போற்றி வழிபட்டார். தேசிகர் சிவாக்கிரயோகிகளின் பக்குவ நிலையை அறிந்து தக்கவாறு அருளுரை வழங்கி ஆசாரிய முழுக்குச்செய்து சிவாக்கிரயோகிகள் என்னும் பெயரையும் வழங்கினர்.

தஞ்சையரசன்

சிவாக்கிரயோகிகள் சிவாநந்த நிட்டையிலே இடை யறாது வீற்றிருந்தார். இவருடைய பெருமை யாண்டும் பரவியது. அந்நாளில் தஞ்சையில் அரசாட்சி செய்து கொண்டிருந்த அரசன் சிவாக்கிரயோகிகளின் பெருமை யைக் கேள்வியுற்றான். சூரியனார் கோவிலையடைந்து தேசி கரையும் யோகிகளையும் போற்றி வழிபட்டான். சிவாக்

கிரயோகிகளைத் தந்தச் சிவிகையில் விருதுகளோடு தஞ்சைக்கு அழைத்துச் சென்றான். தனி மடம் ஒன்றிலே இருத்தி வழிபட்டு வந்தான்.

வைணவர்கள்

அந்நாளில் வைணவராகிய மணவாளமாமுனி என்பவர் தம்முடைய மாணவர்களோடு அரசனிடத்திற்குச் சென்றார். "வைணவ சமயத்தை இந்நாடெங்கும் பரவச்செய்ய வேண்டும்," என்று அரசனிடங் கூறினார். அரசன், "அவ்வாறு செய்யமுடியாது," என்று மறுத்துரைத்தான். மேலும் மணவாளமாமுனி, "சைவ சமயத்தைப் போற்றிப் பாதுகாப்பவராகிய சிவாக்கிரயோகிகளோடு சொற்போர் செய்து வைணவ சமயத்தை நிலைநாட்டுவேன். அதற்கு உடன்பாடு தருதல் வேண்டும்," என்று கேட்டுக்கொண்டார். அரசன் சிவாக்கிரயோகிகட்கு இந்தச் செய்தியைத் தெரிவித்தான். அவருடைய உடன்பாடு பெற்றுச் சொற்போருக்கு அவையொன்று கூட்டினான். "பதினெட்டு நாட்களுக்குள் சொற்போரில் தோற்றவர் தமது சமயத்தை விட்டுவிட்டு வென்றவருடைய சமயத்திலே சேர்ந்துவிட வேண்டும்," என்று கூறினான்.

தீத்தொழில்

அரசன் கூறியதை இருபக்கத்தாரும் ஒப்புக்கொண்டனர். சொற்போர் நடைபெற்றது. பதினேழு நாள் வரையிலும் தமக்குத் தோல்வி நேர்தலையே வைணவர்கள் கண்டார்கள். பதினேழாம் நாள் இரவில் சிவாக்கிரயோகிகள் தங்கியிருந்த திருமடத்தில் தீயை வைத்துவிட்டார்கள்.

அரசன் செய்தியறிதல்

சிவாக்கிரயோகிகள் தங்கியிருந்த மடத்தில் தீயிடப்பட்டதை அரசன் அறிந்தான். மனம் பதறினான். யோகிகள்

தங்கியிருந்த மடத்திற்கு விரைந்து ஓடினான். தீயின் நடுவில் உடலுக்கு யாதோர் ஊறும் இல்லாமல் யோகிகள் சிவ யோகத்தில் அமர்ந்திருத்தலைக் கண்டான். அச்சமும் வியப்பும் அடைந்தான். யோகிகளை வணங்கினான். "அருளாளரே! ஆசிரியப் பெருந்தகையே!! இத்தீமையைக் காண்பதற்கோ தேவரீரை இங்கு அழைத்துக்கொண்டு வந்தேன்? என்னுடைய குற்றத்தினைப் பொறுத்தருள்க!" என்று யோகிகளைப் பன்முறை வணங்கினான். ஓடிப்போன வைணவர்கள் போக ஓடாதிருந்த வைணவர்களைப் பிடித்துத் தண்டித்தான்.

திருவீழிமிழலை சேர்தல்

யோகிகள் அரசனைப் பார்த்து, "யாம் பல பெருமைகள் பொருந்திய திருவீழிமிழலையில் தங்கியிருக்க விரும்புகிறோம்," என்று கூறினார். அரசன் திருவீழிமிழலையிலே தெற்குத் தெருவிலே ஒரு திருமடம் அமைத்து அதில் சிவாக்கிரயோகிகளைத் தங்கியிருக்கச் செய்தான். யோகிகள் மாணவர் பலருக்கு அருளுரை வழங்கி அப்பதியிலே அமர்ந்திருந்தார்.

நூல்கள் இயற்றல்

சிவாக்கிரயோகிகள் இவ்வாறு திருவீழிமிழலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் நாளையில், ஸ்மிருதிநெறி பற்றி ஒழுகுபவர்களுக்கும், சிவாகம நெறிபற்றி யொழுகும் நான்காம் வருணத்தவர்களுக்கும் துறவுநிலையைக் குறித்துச் சொற்போர் மூண்டது. இருபக்கத்தார்களும் அரசனிடஞ் சென்று தங்களுடைய சொற்போரை முடிவுசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டனர். அரசன் திருவீழிமிழலையில் இருந்த சிவாக்கிரயோகிகளிடம் தெரிவித்தான். சிவாக்கிரயோகிகள் அச்சொற்போரைத் தக்க எடுத்துக்காட்டு

வாயிலாக நிறுத்தினர். நான்காம் வருணத்தவர்கட்கும் துறவுநிலை உண்டென்பதை நிலைநாட்டி அவர்கள் கடைப் பிடிக்கவேண்டிய கடன்முறைகளையெல்லாம் விரித்து விளக்கி எட்டுப் படலங்களையுடைய கிரியாதீபிகையையும், நான்கு வருணத்துத் துறவிகளும் பின்பற்றவேண்டிய விதி முறைகளை விளக்கும் எட்டுப் படலங்களையுடைய சைவ சந்நியாச பத்ததியையுஞ் செய்தார்.

சிவஞானபோதச் சிற்றுரையும் பேருரையும்

அடிக்கடி சூரியனார்கோயில் ஆதீனத்திற்குச்சென்று தம்முடைய ஆசிரியரைக் கண்டு போற்றி வழிபட்டுக் கொண்டுவந்தார். அக் காலங்களில் அவ்வாசிரியர் கட்டளை யிட்டருளியபடி வடமொழிச் சிவஞான போதத்திற்கு ஒரு சிற்றுரையும் பேருரையுஞ்செய்தார்.

சைவ பரிபாடை

பிறகு சித்தாந்தப் பொருள்களைச் சுருக்கி விளக்கி உரைநடை வடிவமான ஐந்து பரிச்சேதங்களையுடைய சைவ பரிபாடை என்னும் நூலைச்செய்தார்.

உரை

சர்வஞ் ஞானோத்தரம், தேவிகாலோத்தரம், அரதத் தாசாரியார் செய்த சுருதி சூக்திமாலை முதலியவைகட்குத் தமிழுரை செய்தார்.

சிவஞானசித்தியார் உரை

சகலாகம பண்டிதரென்னும் அருணந்தி சிவாசாரியர் அருளிச்செய்த சிவஞான சித்தியார் பரபக்க சுபக்கங்களுக் குப் பரமத சுவமதப் பிரமாண உரைகள் காட்டி உரை செய்தார். சிவஞான சித்தியாருக்கு இப்போது வழங்கும் உரைகளுள் இதுவே முற்பட்ட வுரையாகும்.

சிவநெறிப்பிரகாசம்

சிவப்பேறடைதற்காகும் வழியை விளக்குவதாகிய சிவநெறிப் பிரகாசம் என்னும் தமிழ்நூலை சுவாந்த நாச்சியார் என்னும் ஒரு பக்குவியின் பொருட்டு இருநூற்றுப் பதினைந்து திருவிருத்தங்கள் அடங்கியதாகச் செய்தருளினார். அந்நூலுக்கு இவரிடம் அருளுரை பெற்ற நந்தி சிவாக்கிரயோகி என்பவர் உரையெழுதினார்.

இறுதி

இவ்வாறு தென்மொழி வடமொழி என்னும் இரு மொழிகளினும் நூல்களும் உரைகளும் செய்துகொண்டிருக்கும் நாளையில், தம்முடைய ஆசிரியராகிய சிவக்கொழுந்து சிவாசாரியார் திருவடிப்பேறடையுங்காலம் நெருங்கியதை யறிந்தார். சூரியனார் கோயிலையடைந்து தம்முடைய ஆசிரியரைப் போற்றி வழிபட்டார். அரசனைக் கொண்டு கோயில் கட்டச்செய்தார். தம் மாணவர் பலருள்ளும் சிறந்து விளங்கிய நந்தி சிவாக்கிரயோகி என்பவருக்கு இளவரசாகத் திருமுழுக்குச் செய்தார். பிறகு சிறிது காலம் அங்கேயிருந்து மீண்டும் திருவீழிமிழலையை அடைந்து, அங்கே வசித்திருந்து அவ்விடத்தில்தானே திருவடிநீழலையடைந்தார்.

தமிழிலும் வடமொழியிலும் இவர் செய்த நூல்களும் உரைகளும்

1. கிரியா தீபிகை
2. சைவ சந்நியாசபத்ததி
3. சிவஞான போத லகுடீகை
4. சிவஞானபோதப் பேருரை
5. சைவ பரிபாடை
6. சர்வ ஞானோத்தரம் தமிழ் உரை
7. தேவிகாலோத்தரம் தமிழுரை
8. சுருதி சூக்திமாலை தமிழ் உரை

9. சிவஞானசித்தியார் பரபக்க உரை
10. சிவஞானசித்தியார் சுபக்க உரை
11. சிவநெறிப்பிரகாசம்

என்பனவாம்.

உ. பரஞ்சோதியார்

தோற்றம்

இவர் திருவிளையாடற் புராணம் இயற்றிய பரஞ்சோதி முனிவர் அல்லர். ஏறக்குறைய நானூறு ஆண்டுகட்கு முன்னர்த் திருத்தில்லையில் தங்கியிருந்து புராணங்கள் இயற்றிக்கொண்டிருந்த புராணத்திருமலை நாதர் என்பவருடைய அருமைத் திருமகனுவார்.

வாழ்க்கை

"பூமன்னு பொழில்வெண்ணெய் மெய்கண்டான் கச்சிப்
புகழ்புனைதத் துவஞான ப்ரகாசமாய் வந்து
பாமன்ன வுரையென்ன அவனருளால் அவன்றன்
பதம்பரவிச் சிதம்பரப்பாட் டியலெனப்பேர் வகுத்தேன்
மாமன்னு சிதம்பரபு ராணமுத னூலும்
மதுரையுலா வும்பகர்ந்தோன் மருவுகுல மைந்தன்
தேமன்னு புராணகலை பலதெரிபு ராணத்
திருமலைநா யகனருளின் தேசுபூண் டேனே."

"சிதம்பரப் பாட்டியலைச் செய்தான் தமிழால்
சிதம்பர புராணமுதற் செய்து—விதம்பெறுசீர்
சேர்ந்த புராணத் திருமலைநா தன்தவத்தால்
சார்ந்தபரஞ் சோதியென்பான் தான்."

என்னுஞ் சிதம்பரப்பாட்டியலின் பாயிரச்செய்யுட்களைக் கொண்டே இவருடைய வாழ்க்கை வரலாறுகளை உணர வேண்டியதாக இருக்கின்றது. சிதம்பரப்பாட்டியல் என்னும் இலக்கண நூலைத்தவிர வேறு நூல் செய்திருப்பதாகவுந் தெரியவில்லை.

---

௩. மண்டலபுருடன்

தோற்றம்

மண்டலபுருடன் என்னுஞ் சைனப்புலவர் ஏறக்குறைய நானூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னே, தொண்டை நாட்டிலே பெருமாண்டூர் என்னும் ஊரிலே தோன்றினர். கல்வியை நன்கு கற்றுச் சிறந்த புலவராக விளங்கினர். அந்நாளிலே திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே திருநறுங்கொண்டை என்னும் ஊரிலே சைன ஆசாரியபீடம் ஒன்று இருந்தது. அப்பொழுது அங்கே குணபத்ராசாரியர் என்பவர் ஆசாரியராக அமர்ந்திருந்தார். மண்டலபுருடரும் அவ்வாசாரியரைக் குருவாகக்கொண்டு சமய நூல்களையும் பிறவற்றையும் நன்கு ஓதியுணர்ந்தார்.

தமிழில்அகரவரிசை

அந்நாளிலே நமது தமிழ் நாட்டிலே தமிழ் அகர வரிசை நூல்கள் இல்லை. ஒரு பொருளுக்கு உள்ள பல பொருள்களைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமாயின் உள்ள பொருள்களையெல்லாம் எண்ணமிட்டுப் பார்த்துத்தான் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். ஒரு மொழியின் பல பொருள்களை நன்கு கற்றவர்களேயன்றி மற்றவர்கள் அறிந்துகொள்வது இயலாத செயலாக விருந்தது. இக்குறையைப் போக்கவும், தமிழ் கற்போர் எளிதிற் கற்றுப் பயனடையவும் நிகண்டுநூல் ஒன்றை இயற்றுமாறு குணபத்ராசாரியர் தம் மாணவராகிய மண்டல புருடனுக்குக் கட்டளையிட்டார். மண்டலபுருடன் அவ்வாறே சூடாமணி நிகண்டைப் பாடிமுடித்தார். அந்நூல் அந்நாள் தொட்டுத் தமிழ் கற்பவர்கட்கு மிகுந்த உதவியாக விளங்குகிறது. மற்றும் இவர் தீர்த்தங்கரர்களது வரலாற்றையுஞ் சிறப்பையும் கூறுவதாகிய திருப்புகழ்ப் புராணம் என்னும் சைன

நூலையும் இயற்றினார். இவருடைய வரலாறுகளை விளக்கமாக அறிதற்குப் போதிய ஆதாரங்கள் இல்லை.

"ஒருங்குள பொருளு மோர்ந்திட்டுரைத்தனன் விருத்தந்தன்னில்
இருந்தன நல்லோர் குற்றம் இயம்பிடார் என்ப தெண்ணித்
திருந்திய கமல வூர்தி திருப்புகழ்ப் புராணஞ் செய்தோன்
பரந்தசீர்க் குணபத் ரன்தாள் பணிந்தமண் டலதன் தானே."

என்னுஞ்செய்யுள் நிகண்டு நூலின் முன்னர் உள்ள பாயிரச் செய்யுளாகும்.

---

௪. களந்தைக் குமரன்

தோற்றம்

தொண்டை வளநாட்டிலே பொன்விளைந்த களத்தூரிலே ஏறக்குறைய முந்நூற்று ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்க் குமரன் என்பவர் தோன்றினார். கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்து விளங்கிய இவர் சோழ நாட்டிற்குச் சென்றார்.

அழகன்

அந்நாளில் சோழவளநாட்டில் திருவாஞ்சியம் என்னுஞ் சிவப்பதியில் அழகவேள் என்னும் பெயருடைய செல்வர் ஒருவர் இருந்தார். இவர் சிவபெருமானிடத்திலும் கற்றவர்களிடத்திலும் பேரன்பு பொருந்தியவர். குமரனாரை ஆதரித்துத் தம்மிடம் சிலகாலம் வைத்திருந்தார்.

திருவாஞ்சியபுராணம்

குமரனாருடைய புலமை அழகவேளுக்கு மிகுந்த வியப்பை யுண்டாக்கியது. இவரைக்கொண்டு திருவாஞ்சியத்திற்குப் புராணஞ் செய்விக்கவேண்டும் என்று

எண்ணினர். தமது விருப்பத்தைக் குமரனரிடம் தெரிவித்தார். குமரனர் அவ்வூரைப்பற்றி வழங்கிய பழைய செய்திகளையெல்லாம் முதியவர்களிடம் நன்கு உசாவியறிந்துகொண்டு திருவாஞ்சிய புராணம் என்னும் நூலை எண்ணூறு செய்யுட்களுக்குமேல் பாடி முடித்து அரங்கேற்றஞ் செய்தார். சாலியவாகன சகாப்தம் 1538-க்குச் சரியான கி. பி. 1616-இல் இவர் நூல் செய்து அரங்கேற்றினர். இதனைத்தவிர வேறு நூல்கள் இவர் செய்ததாகத் தெரியவில்லை.

"சாற்றும் இப்பெருங் கதையினைச் சகாத்தமா யிரத்தைந்
நூற்று முப்பதோ டெட்டென நுவலுமாண் டெல்லை
எற்றம் ஆகிய இராக்கத ஆண்டினில் இசைத்தேன்
போற்று மற்றதன் பேர்திரு வாஞ்சிய புராணம்."

"ஆதலால் முனிவன் சொன்ன ஆரியந் தமிழ்ப்படுத்தி
ஓதினன் அதனை உயர்புக ழழகன்தான் இருந்து
மாதொரு பாகர் வாஞ்சை மருந்தனர் திருமுன் வைகிக்
காதலித் திருந்து கேட்பக் கதையரங் கேற்று வித்தான்."

ரு. நடராசர்

தோற்றம்

சாதகாலங்காரம் என்னுஞ் சோதிட நூலை இயற்றிய நடராசர் என்பவர் தென்னர்க்காடு மாவட்டத்திலேயுள்ள கீரனூரில் பிறந்தவர். இவருடைய தந்தையார் பெயர் சேவடிநாதன்.

கல்விப்பயிற்சி

தந்தையாராகிய சேவடிநாதன் கல்வியறிவிற் சிறந்து விளங்கியதோடு வள்ளலாகவுந் திகழ்ந்தார். தம்முடைய மகனாகிய நடராசனுக்கு வடமொழியையுந் தென்மொழி

யையும் நன்கு கற்பித்தார். பல நூல்களையும் நன்கு ஓதி யுணர்ந்த நடராசர் சிறந்த புலவரானார். சோதிட நூலையும் கற்கவேண்டும் என்னும் எண்ணம் நடராசருக்கு உண்டா கியது. அந்நாளிலே திட்டகுடி என்னும் ஊரில், திருமலை ஐயங்கார், நாராயண ஐயங்கார் என்பவர்கள் சோதிடக் கலையிலே மாதிட முடையவர்களாய் விளங்கியிருந்தார்கள். நடராசர் சோதிடக்கலையை இவர்களிடத்திலும் கீழ்முத்தூர் நாராயண ஐயர் என்பவரிடத்திலும் நன்கு கற்றுத் தேறினார்.

சாதகாலங்காரம்

இவர் சோதிடநூல் ஒன்று செய்யவேண்டுமென்று விரும்பினார். தாம்கற்ற சோதிடப் பலன்கள் முதலியவை களை 1415 விருத்தப் பாடல்களாகச் செய்து கி. பி. 1665-ஆம் ஆண்டில் அரங்கேற்றினார். இந்தச் சோதிடநூல் மிகுந்த பயனுடையதாக விளங்குகின்றது. இதைத்தவிர இவர் வேறு நூல்கள் செய்ததாகத் தெரியவில்லை.

"விளங்கியதோர் சகாத்தமா யிரத்தைந்நூற் றின்மேல்
மேலெண்பத் தேழுவிசு வாவசுவாம் ஆண்டில்
களங்கமிலா வடமொழியைத் தான்தெரிந்து கண்டு
காசினியில் சாதகா லங்கார மெனவே
வளங்குலவும் புகழ்பெறுநற் கீரனூர் வாழும்
வள்ளல்சே வடிநாதன் வரவுருவாய் வந்தோன்
உளங்களிகூர்ந் தருள்ஞான யோகநட ராசன்
உரைத்தனனிப் பொருளுணர்ந்தோர்க் குண்மைதருந் [தானே."

கூ. குமாரசாமி தேசிகர்

பிறப்பு

ஏறக்குறைய முந்நூற்றறுபது யாண்டுகட்கு முன் குமாரசாமி தேசிகர் தொண்டைமண்டலத்தில் காஞ்சிபுரத்தில் வாழ்ந்திருந்தார். இவர் வேளாளர்க்குத் தீட்சாகுரு. கல்வியறிவு ஒழுக்கம் சிவபூசை முதலியவைகளிலே சிறந்து விளங்கினார். இவர் ஆண்டுதோறும் காஞ்சியில் இருந்து புறப்பட்டுத் திருவண்ணாமலைக்குச் சென்று திருக்கார்த்திகை விளக்கைக் கண்டு வழிபாடு செய்யும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டிருந்தார்.

இலிங்கங் கட்டிக்கொள்ளுதல்

ஓர் ஆண்டு வழக்கம்போல் திருவண்ணாமலைக்குப் புறப்பட்டார். ஒருநாள் வழியில் இருந்த பூஞ்சோலை ஒன்றில் தங்கிச் சிவபூசை முதலியவைகளை முடித்துக்கொண்டு திருவண்ணாமலையை அடைந்தார். அங்குள்ள ஈசானிய தீர்த்தத்தில் நீராடி நாட்கடன்களைச் செய்தார். உடன் வந்தவர்களைப் பார்த்துப், 'பூசைப்பெட்டி எங்கே?' என்று உசாவினார். பகலில் தங்கியிருந்த இடத்தில் பூசைப்பெட்டியை வைத்துவிட்டு மறதியாக வந்த செய்தி அவர்களுக்கு அப்பொழுதுதான் தெரிந்தது. அவர்கள் மிகுந்த அச்சத்துடன் அச் செய்தியைத் தேசிகருக்குத் தெரியப்படுத்தினார்கள். தேசிகர் இதனைக்கேட்டு மிகவும் மனம் வருந்தினார். பகலில் தங்கியிருந்த இடம்வரையிற் போய்ப்பாருங்கள் என்று தம்மவரை அனுப்பிவைத்தார். தாம் ஓரிடத்திற் போய் நம்முடைய ஆன்மார்த்தமாகிய உடையவரை விட்டுப் பிரியுமாறு நேரிட்டதே என்று கலங்கினார். இரவு முழுவதும் உறக்கம் பிடியாமல் இறைவனை எண்ணிக்கொண்டிருந்தார்.

குமாரசாமி தேசிகர் இறையன்பிற் சிறந்து விளங்கினாராகலின் இறைவன் அவருக்குத் திருவருள் செய்ய எண்ணினார். துறவியைப் போற் கோலம் பூண்டு தேசிகரிடத்திற்கு எழுந்தருளினார். அத்துறவியைக்கண்ட தேசிகர் எதிர்கொண்டு வணங்கிப் போற்றினார். தமக்கு நேரிட்ட தொல்லையைத் தெரியப்படுத்தினார். துறவியாக வந்த இறைவன் தேசிகர்மீது திருவருள் நோக்கஞ் செலுத்தினார். "நீர் அங்கம் வேறு இலிங்கம் வேறாக இருந்தபடியால் இவ்வாறு பிரிய நேரிட்டது. இலிங்காங்கத் தொடர்புடையவராக இருப்பீராயின் இவ்வாறு நேரிடமாட்டாது. உம்முடைய பூசைப்பெட்டி நாளைக்காலையில் வந்து சேரும்: நீர் இது முதல் இலிங்கத்தை உடம்பில் அணிந்து கொள்ளும்," என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். இதனைக்கேட்ட தேசிகர், "இச் செயல் என்னுடைய உற்றார் உறவினர் மாணவர்கள் முதலியோருக்குப் பிடிக்காமல் இருக்குமே," என்று கூறினார். அதனைக் கேட்ட துறவி, "அந்த உறவினர் மாணவர் முதலியோரால் உண்டாகப்போகிற பயன் சிறிதும் இல்லை. நீர் நம்முடைய கட்டளைப்படி இலிங்கங்கட்டிக் கொள்ளுவீராயின் உமக்கு மூன்று ஆண்மக்களும் ஒரு பெண்மகளும் பிறப்பார்கள். அவர்களால் இம்மை மறுமை இன்பங்களும் வீடுபேறும் உண்டாகும் ஆகையால் தெற்குத் தெருவில் உள்ள மடத்தில் இருக்கும் குருதேவரிடத்திலே 'தாரண தீக்கை' செய்துகொள்ளும்," என்று வற்புறுத்திக் கூறினார். வீரசைவ சமய ஆசார நெறிகளையும் போதித்தருளினார். இவருக்குத் தாரண தீக்கை செய்துவைக்குமாறு குருதேவருக்குங் கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினார்.

மறுநாட் காலையில் பூசைப்பெட்டி வந்து சேர்ந்தது. குருதேவரால் அனுப்பப்பட்ட அடியார்களோடு மடால

யத்தை அடைந்து குருதேவரைக் கண்டு வணங்கினர். அவரால் தாரண தீக்கை செய்யப்பெற்றார்.

மக்கட் பேறு

குமாரசாமி தேசிகர் திருக்கார்த்திகைத் திருவிழா நிறைவேறியபின் குருதேவரிடத்தில் விடைபெற்றுக் கொண்டு காஞ்சிபுரத்தை யடைந்தார். தம்முடைய மாண வர்களுக்கும் இலிங்கங் கட்டுதலாகிய தாரண தீக்கையைச் செய்துகொண்டிருந்தார். அந்நாளில் அவருக்கு அண்ணு மலையார் திருவருள் நோக்கப்படியே மூன்று ஆண்மக்களும் ஒரு பெண்மகவுந் தோன்றினர். அவர்களுக்கு, சிவப்பிர காசம், வேலாயுதம், கருணைப்பிரகாசம், ஞானம்பிகை என்று பெயர்களிட்டார்.

இறுதி

தம்முடைய மக்களுக்குக் கல்விப்பயிற்சியைத் தொடங் கித் தாமே கல்வியை நன்கு கற்பித்தார். சிவப்பிரகாசர் இளமைப் பருவத்திலேயே அறிவாற்றலிற் சிறந்து விளங் கினர். ஒருநாள் தேசிகருடைய கொல்லையில் எருமைக் கன்றுகள் சில நுழைந்து வாழைக்கன்றுகளை மென்று தின்றுகொண்டிருந்தன. அவைகளைக்கண்ட இவர் தம் முடைய தகப்பனாரை, "அப்பா! அப்பா!!" என்று கூப் பிட்டு, "நம்முடைய தோட்டத்திலேயுள்ள வாழைக்கன்று களை எருமைக்கன்றுகள் சில மென்று மென்று தின்கின் றன," என்று இலக்கணச் சுத்தமாகக் கூறினர். தம் புதல் வர் இளமையிலேயே இவ்வாறு பேசுதலைக் கேட்ட தேசிகர் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தார். ஆயினுந் தம்முடைய மக்களின் கல்விநலம் முழுவதையும் அவர் கண்டுகளிக்க முடியவில்லை. மைந்தர்கள் கல்விகற்றுக் கொண்டிருக்கும் போதே தாம் சிவலிங்கத்தோடு கலந்தார்.

இவர் இயற்றிய பாடல்

இவர் இயற்றிய நூல்களைப்பற்றி ஒன்றுந் தெரிய வில்லை. "சேல்போன்ற கண்களையுடையவளும் உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் பெற்ற கொடிபோல்பவளுமாகிய உமாதேவியை ஒரு பாகத்தில் உடையவனே! இல்லறவியல் படைத்த என் தந்தைக்கு நான் உண்டானதும் இவ்விடத்தில் எனக்கு வயல் கிடைத்ததும், மனைவி கிடைத்ததும் புதல்வர்கள் கிடைத்ததும் உன் திருவருள் பெற்ற அன்பர்கட்கும் மற்றவர்கட்கும் நகைப்பல்லவோ," என்னும் பொருளை அமைத்து இவர் பாடிய கட்டளைக் கலித்துறை,

"கயல்வாய்த்த கண்ணி உலகீன்ற
வல்லிபங் காவுன து
செயல்வாய்த்த அன்பர்க்கும் அல்லாத
வர்க்குஞ் சிரிப்பல்லவோ
இயல்வாய்த்த எந்தைக் கியான்வாய்த்
ததுவுமிங் கென்றனக்கு
வயல்வாய்த் ததுமனை வாய்த்தது
மைந்தர்கள் வாய்த்ததுமே."

என்பதாகும். இதனால் இவருஞ் சிறந்த புலவர் என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

எ. வேலைய அடிகள்

தோற்றம்

இவர் காஞ்சிபுரம் குமாரசாமி தேசிகருடைய அருந் தவப் புதல்வராகத் தோன்றியவர். சிவப்பிரகாச அடிகள் இவருக்குத் தமையனார் ஆவர். தம் தந்தையாராகிய குமார சாமி தேசிகர் காலமானபின் சிவப்பிரகாச அடிகளின் பாதுகாப்பில் இருந்தார். சிவப்பிரகாச அடிகளோடு கல்வியை நன்கு கற்றார். சிவப்பிரகாச அடிகள் சிந்து பூந்துறைக்குச் சென்று இலக்கணங் கற்றபோது இவரும் உடனிருந்து கற்றார்.

திருமணம்

அக்காலத்தில் வள்ளலாக விளங்கிய அண்ணாமலை ரெட்டியார் இவருக்குத் திருமணஞ் செய்து வைத்தார். அப்பொழுது சிவப்பிரகாச அடிகள்,

"ஐயனின் சென்னிமிசை உறைகின்ற மடமங்கை
யாரென்ன உமைவினவவும்
அன்னதொரு மடமங்கை அன்றுவெண் திரைகொழித்
தழகொழுகு தண்புனல்எனத்,
துய்யவொளி ஆநநம் கரியவிழி காதுவாய்
தோயத்தில் உண்டோ எனச்
சொல்லருங் கமலமலர் காவிமலர் கொடிவள்ளை
தூயசெங் குமுத மென்னப்,
பொய்யென நினைத்தல் கொங்கையுங் கூந்தலும்
புனலினிடை உண்டோஎனப்
புற்புதஞ் சைவலம தெனவே மறுத்துப்
புகன்றிடுதி நங்காய்எனத்
தையலவள் என்னன்ன நாணொடு வணங்கியென்
தன்பிழை பொறுத்திடென்றே
சங்கரன் உரைத்திடத் திருவுளம் மகிழ்ந்தசிவ
சங்கரி உமைக்காக்கவே."

[அன்னது - அப்படி உனக்குத் தோற்றுவது. தண்புனல் - குளிர்ந்தநீர். ஆநநம் - முகம். தோயம் - தண்ணீர். கமலமலர் - தாமரை மலர். காவிமலர் - கருங்குவளை மலர். கொடிவள்ளை - வள்ளைத்தண்டு. செங்குமுதம் - செவ்வல்லி. புற்புதம் - நீர்க்குமிழி. சைவலம் - பாசி.]

"அம்பிகை அரன்தன்னை நோக்கியுன் னாபரணம்
அரவமென உமையைநோக்கி
அரியரவ சயநத்தை அரவுருவ மானத்தை
அறியாய்கொல் சிறிதும்என்ன,
நம்பிமனை தொறுமிரந் துணுமாண்டி நீயென்ன
நான்தாதன் அறிவேன்என
நவையுறும் பொய்புகன் றீரெனப் பாரதம்
நடந்ததே கரியாம்என
வெம்பியொரு வன்பிரம் பாலடித் தானென
விளங்கிழை ஒருத்திதாம்பால்
வீசினது சொல்லென்ன எண்ணாயி ரம்பெண்கள்
மிகுகற்பை நீக்கினைஎனப்,
பம்புகற் பினிலோர் இரட்டிப்பு நீக்கினது
பதறாமல் நீகேளெனப்
பரமருடன் இவ்வாறு விளையாடு பச்சைப்
பசுங்கொடி உமைக்காக்கவே."

[அரன் - சிவன். அரவம் - பாம்பு. அரி - திருமால். அரவ சயநம் - பாம்புப்படுக்கை. கரி - சாட்சி. நவை - குற்றம். வெம்பி - சினந்து. விளங்கிழை - பெண். தாம்பு - கயிறு. பம்பு - மிகுந்த.]

என்னும் பாடல்களால் திருமண வாழ்த்துக்கூறியருளினார்.

நூல்கள் இயற்றல்

சிவப்பிரகாச அடிகளைப்போற் கல்வி கேள்விகளில் வல்லவராக இருந்த இவர் சிவப்பிரகாச அடிகள் நூலியற்றுதற்குப் பேருதவியாக இருந்தார். கருணைப்பிரகாசர் என்

னும் இவருடைய இளவல் பதினெட்டாம் அகவையிற் காலமானார். அப்போது இவர், மிகவும் மனம் வருந்தி "ஆண்டதனால் எனையொவ்வாய்", என்னுஞ் செய்யுளைப்பாடி வருந்தினார். அவர் பாடத்தொடங்கிச் சீகாளத்திச்சருக்கம் வரையிற் பாடி முடித்திருந்த சீகாளத்திப் புராணத்தைத் தாம் பாடி முடித்தார். மற்றும் பல நூல்கள் இயற்றினார். இவரால் இயற்றப்பெற்ற நூல்கள்: 1. காளத்திப்புராணப் பிற்பகுதி, 2. நல்லூர்ப்புராணம், 3. இட்டலிங்கக் கைத்தலமாலை, 4. வீரசிங்காதன புராணம், 5. நமச்சிவாய லீலை 6. பாரிசாத லீலை, 7. மயிலத்திரட்டைமணிமாலை, 8. மயிலத்துலா என்பன.

இறுதி

சிவப்பிரகாச அடிகள் முப்பத்திரண்டாம் அகவையிலும், கருணைப்பிரகாசர் பதினெட்டாம் அகவையிலும் காலமானார்கள். இவர் நீணாள் வாழ்ந்திருந்து எழுபத்திரண்டாம் அகவையில் பெருமாத்தூர் மடத்தில் சிவலிங்கத்தோடு கலந்தார்.

அ. கருணைப்பிரகாசர்

பிறப்பு

குமாரசாமி தேசிகருடைய மூன்றாம் புதல்வராகத் தோன்றிய இவர் தமையன்மார்களாகிய சிவப்பிரகாச அடிகள் வேலைய அடிகள் ஆகியவர்களோடு கல்வி கற்றுச் சிறந்து விளங்கினார்.

நன்னெறி

இவர் எப்பொழுதும் சிவப்பிரகாச அடிகளோடு உடனுறையும் இயல்பினர். சிவப்பிரகாச அடிகள் கடற்கரை

யிலே மணற் பரப்பிலே தாம் இயற்றி எழுதிவைத்த நன்னெறி வெண்பாக்கள் நாற்பதையும் எழுதிக்கொண்டு வருமாறு இவரை அனுப்பினார். இவரும் அவ்வாறே சென்று அந்நூலை ஓலைச்சுவடியில் எழுதிவந்தார்.

திருமணம்

அண்ணாமலைரெட்டியார் வேலையருக்கும் இவருக்குந் திருமணஞ்செய்து வைத்தார். அக்காலை சிவப்பிரகாச அடிகள் இவருக்கும் திருமணவாழ்த்துக் கூறியருளினார்.

இறுதி

இட்டலிங்க அகவல் என்னும் நூலைப் பாடிமுடித்த இவர், சீகாளத்திப்புராணத்தைப் பாடத்தொடங்கிச் சீகாளத்திச் சருக்கத்தைப் பாடிக்கொண்டிருக்குங்காலத்தில் தமது பதினெட்டாம் அகவையில் இறைவன் திருவடி நீழலையடைந்தார். இவருடைய பிரிவுக்கு வருந்திய சிவப்பிரகாச அடிகளும் வேலைய அடிகளும் இரங்கற்பாக்கள் பாடி வருந்தினர். சீகாளத்திப்புராணம் வேலையரால் பாடி முடிக்கப்பெற்றது.

கூ. சிதம்பரநாதமுனிவர்

தோற்றம்

தருமபுர ஆதீனத்திலே பத்தாவது ஞானாசிரியராக எழுந்தருளியிருந்த சிவஞானதேசிகர் சிவப்பதி வழிபாட்டிற்காகச் சென்று திருவாரூரில் தங்கியிருந்த காலத்தில் சிதம்பரநாதர் சென்று வணங்கினார். ஞானாசிரியருடைய திருவடிகளிலே திருப்பதிகமாலை ஒன்றை அணிந்தார். சிலநாள் பொறுத்து ஞானாசிரியரிடத்தில் அருளுரை பெற்றுக்கொண்டார். பிறகு தருமபுரத்திற்குச்சென்று அடியார்கள் திருக்கூட்டத்தோடு தங்கியிருந்தார்.

நித்திய கன்மநெறி

அக்காலத்தில் தருமபுர ஆதீனத்திற்குரிய திருக்கடவூர்த் திருக்கோயிலில் கட்டளைத்தம்பிரானாக அமர்ந்திருந்த பஞ்சாக்கரமுனிவர் என்பவர் கேட்டுக்கொண்டபடி நித்திய கன்மநெறி என்னும் நூலைக் குறள்வெண்பாவால் இயற்றினார்.

சீகாழிக் கட்டளைப்பணி

பிறகு ஆசிரியருடைய கட்டளைப்படி சீகாழிக்குச் சென்று திருத்தோணியப்பர் திருக்கோயிற் பணியை நடத்திக்கொண்டிருந்தார். அருணாசலக்கவிராயர் என்பவர் சிதம்பரநாத முனிவரோடு முற்காலத்தில் ஒன்றாகக் கல்வி கற்றவர். கவிராயர் பிறந்த ஊர் தில்லையாடி. நன்கு கல்விகற்ற அவர் மிகுந்த சிறப்போடு விளங்கியிருந்தார். அவர் ஒரு வேலையை முன்னிட்டுப் புதுச்சேரிக்குச் சென்றார். செல்லும் வழியில் சீகாழிக்கு வந்தார். அங்கே கட்டளைத் திருப்பணியில் சிதம்பரநாத முனிவராகிய தம் பழைய நண்பர் இருப்பதை அறிந்தார். முனிவரைக் கண்டு அளவளாவினார். முனிவர் தாம் சீகாழிக்கு ஒரு பள்ளுப்பிரபந்தம் பாடத்தொடங்கியிருப்பதாகவும் அதனை முடிப்பதற்கு நேரமில்லையென்றுந் தெரியப்படுத்தினார். பிறகு, தங்கியிருந்து அந்த நூலைப்பாடி முடித்துவிட்டுச் செல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். முனிவராகிய நண்பரின் கட்டளையை மறுத்துக்கூற அருணாசலக் கவிராயரால் இயலவில்லை. நண்பர் விருப்பப்படி அங்குத் தங்கினார். ஒரே நாளில் அந்நூலைப்பாடி முடித்தார். தாம் அதனைச் சிதம்பரநாத முனிவரிடம் கொடுத்துவிட்டுப் போய்வருவதாகச் சொன்னால் முனிவர் போகவிடாமல் தடுப்பார். மேலும் சிலநாள்கள் தங்குமாறு கூறுவார் என்று எண்ணினார்.

நல்லவனுக்கு அடையாளம்

"நல்லவனுக்கு அடையாளம் சொல்லாமல் போகிறது தான்", என்று ஒரு பழமொழி இருக்கிறது. கவிராயரும் நல்லவராகையால் சொல்லாமலே போய்விடுகிறது என்று முடிவுசெய்தார். ஒருவரிடம் பாடிமுடித்த பள்ளுப்பிரதியைக் கொடுத்து முனிவரிடஞ் சேர்ப்பிக்குமாறு கூறி விட்டுத் தாம் இரவிலேயே புறப்பட்டுப் புதுவைக்குப் போய்விட்டார்.

முனிவர் செயல்

பாடிமுடிக்கப்பெற்றிருந்த நூலை முனிவர் பார்த்தார். ஒரேநாளில் பாடிமுடித்த தம் நண்பர் கவிராயரின் புலமையாற்றலுக்குக் களிப்படைந்தார். அவர் சொல்லாமலே போய்விட்டதை உணர்ந்தார். அவரைச் சீகாழியிலேயே நிலைபெறச்செய்துவிடுவதென்று முடிவுசெய்தார். அவர் பொருட்டு வீடொன்றை உடனே ஏற்பாடுசெய்தார். கவிராயர் எழுதியதுபோல் கடிதம் ஒன்றைக் கவிராயர் குடும்பத்தாருக்கு எழுதி அவர்களைச் சீகாழிக்கு அழைத்துக் கவிராயருக்காக ஏற்பாடுசெய்த வீட்டில் தங்கியிருக்கச் செய்தார்.

கவிராயர் வியப்பு

புதுவைக்குச் சென்ற கவிராயர் தமது வேலையை முடித்துக்கொண்டு திரும்பிச் சீகாழிக்குவந்து சேர்ந்தார். சிலநாள் முனிவருடன் தங்கியிருந்தார். ஒருநாள் முனிவர் கவிராயரையும் அழைத்துக்கொண்டு, 'தெருச்சுற்றி வருவோம்' என்று சொல்லிப்புறப்பட்டார். இருவரும் வடக்குத்தெருவை அடைந்தார்கள். தம் குடும்பத்தினர் ஒரு வீட்டில் இருப்பதைப்பார்த்துக் கவிராயர் மிகுந்த வியப்படைந்தார். "தங்களை இவ்விடத்திலேயே தங்கச்

செய்வதற்கு இந்த ஏற்பாடுசெய்திருக்கிறேன். தாங்கள் இனிமேல் இந்த ஊரையே தங்களுடைய இருப்பிடமாகக் கொள்ளவேண்டும்", என்று கூறினார்.

சீகாழி அருணாசலக் கவிராயர்

அருணாசலக்கவிராயர் சிதம்பரநாதமுனிவர் விருப்பப்படி சீகாழியிலேயே உறையலானார். அதுமுதல் அவருடைய பெயர் சீகாழி அருணாசலக்கவிராயர் என்று வழங்கியது. முனிவரும் கவிராயரும் ஒன்று சேர்ந்து பல நூல்களை ஆராய்ந்து இன்புற்றுக் களித்தார்கள்.

௧௦. இராமகவிராயர்

தோற்றம்

இவர் தொண்டை நாட்டில் பிறந்தவர். இவருடைய காலம் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய நூற்றெண்பது யாண்டுகட்கு முன்னராகும். கல்வியை நன்றாகக் கற்றுச் செய்யுள் பாடுந் திறம் நன்றாக அமையப் பெற்றிருந்தார். தமிழையன்றித் தெலுங்கு மொழியையும் நன்கு உணர்ந்திருந்தார்.

புலவர் வறுமை

புலவர்களைப் பற்றி வருத்தும் வறுமை இவரையும் பற்றி வருத்தியது. நல்லறிவும் நற்குணங்களும் நன்றாக அமைந்திருந்தும் வறுமைக் கொடுமையால் அவைகள் மங்கிப்போயின. பரிசிலைக் கருதிப் பலரிடத்துஞ் சென்றார். இவருடைய அருமை பெருமையை நன்குணர்ந்து போற்றுவார் எவரும் இலராயினர்.

சென்னையை அடைதல்

வேலையற்றவர்கள் வேலையைநாடிச் சென்னையைச் சேர்தல் இப்புலவர் காலத்திலேயே வழக்கமாக இருந்தது போலும். இவருடைய மனஞ் 'சென்னையை அடைந்தால் ஏதேனும் வழிபிறக்கும். அங்குச் செல்வர்கள் பலர் இருப்பார்கள். வாணிகம் மிகுதியாக நடைபெறும் இடமாயிற்றே' என்று எண்ணியது. உடனே புறப்பட்டுச் சென்னையை அடைந்தார். எவ்வளவு தொலை சென்றால் தான் என்ன? "ஐங்காதம் போனாலும் தன்பாவம் தன்னுடனே ஆகுந்தானே," என்பது அறிஞர்களின் மெய்ம்மொழியன்றோ? அம்மொழி பொய்ம்மொழியாகப் போகுமா? புலவரின் அருமையை உணர்ந்து போற்றக் கூடியவர்கள் சென்னையிலும் இல்லாமற்போனார்கள். புலவர் தெருத்தெருவாக அலைந்து திரிந்தார். பலநாட்கள் பட்டினியாகக் கிடந்தார். தெருத்திண்ணைகளில் படுத்துறங்கினார். புலவருடைய நிலை சென்னையை அடைந்த பிறகு மோசமாகிவிட்டது. நாள்தோறும் நீராடாமையால் உடல் அழுக்கடைந்தது. ஆடை கறுத்துப்போயிற்று. எண்ணெயைக் காணாமையால் குஞ்சி திரண்டு சடையாகிவிட்டது. போதாக்குறைக்குச் சிரங்கு வேறு பிடித்துக்கொண்டது. முன்னையினுங் கேடுடைய நிலையினராய்ச் சென்னையிலே சுற்றிக் கொண்டிருந்தார். யாது செய்வதென்று அவருக்கு விளங்கவில்லை.

சிவமான பாட்டு

புலவர் ஒருநாள் தெருவொன்றிற் சென்று கொண்டிருந்தபோது, புலவரின் ஊரைச் சேர்ந்த செல்வன் ஒருவன் அவரைக்கண்டான். "என்ன ஐயா புலவரே! இப்போது உம்முடைய நிலைமை எப்படியுள்ளது. சென்னைமாநகர் பெரிய ஊராயிற்றே! தகுந்த பலனடைந்தீரா?" என்று

உசாவினன். உடனே புலவர் அவனுக்கு மறுமொழி கூறத்தொடங்கினர். "முன்னரைவிட இப்பொழுது என்னுடைய நிலைமை எவ்வளவோ உயர்ந்து விளங்குகிறது. நான் சென்னைப்பட்டினத்திற்கு வந்தபின் சிவபெருமானைப் போலவே பெருஞ் சிறப்படைந்து உயர்ந்துவிட்டேன். எப்படியென்றால் சிவபெருமான் அன்னம் (அன்னப் பறவை) அறியப்படாதவர். நானும் அன்னம் (சோறு) அறியப்பெறாத சிறப்பையுடையவனாக இருக்கிறேன். சிவபெருமான் சிரங்கைக் கொண்டிருக்கிறார். (நான்முகன் தலையைக் கைக்கொண்டிருக்கிறார்) நானுஞ் சிரங்கைக் கொண்டிருக்கிறேன் (சிரங்குப் புண்களைக் கொண்டிருக்கிறேன்) சிவபெருமான் அரைச் சோமன் (பாதிப்பிறை) அணிந்திருக்கிறார். நானும் அரைச் சோமன் (கிழிந்துபோன பாதித்துணி) அணிந்திருக்கிறேன். சிவபெருமானுக்குச் சடையுண்டு; எனக்குஞ் சடை பிடித்திருக்கிறது. அவரும் உடல் முழுவதும் நீறணிந்திருக்கிறார். என்னுடலும் நீறால் (குப்பைத்தூளால்) நிறைந்திருக்கிறது," என்று கூறி இச் செய்திகளை,

> "சென்னபுரி வந்து சிவமானேன் நல்லவொரு
> அன்னமது காணா தவனாகி - மன்னுசிரங்
> கைக்கொண் டரைச்சோமன் கட்டிச் சடைமுறுக்கி
> மெய்க்கொண்ட நீறணிந்து மே"

என்று நகைத்துக்கொண்டே கூறினர். அச்செல்வன் அவ்வளவு அறிவாளியல்லன். புலவருடைய இருபொருள் நயத்தைக்கூட நன்குணர்ந்து சுவைக்கத்தெரியாத அவன் ஏதோ சிறிது பொருள் கொடுத்துவிட்டுச் சென்றான். அதனைப்பெற்ற புலவர் இதனைக்கொண்டு ஊருக்குப் போய்விடலாம். இவ்வூருக்கும் நமக்குஞ் சரிப்படாது

என்று முடிவு செய்தார். புறப்பட்டு ஊருக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார்.

புதுவைக்குப் போதல்

அந்நாளில் ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை என்னுஞ் செல்வர் ஒருவர் புதுச்சேரியில் வள்ளலாக விளங்கியிருந்தார். அவரிடஞ் சென்றால் தக்கவாறு உதவிபெற்று வரலாம் என்று எண்ணியவராய் அவர்மீது சில செய்யுட்களை இயற்றிக்கொண்டு புதுவைக்குச் சென்றார். ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை வீட்டில் இல்லை. வயலுக்குச் சென்றிருப்பதாக அறிந்தார். உடனே வயலை நோக்கிச் சென்றார். ஆனந்த ரங்கப்பிள்ளை அறுவடை முடிந்த வயலிலே இருந்தார். நென்மணிகள் பலவிடங்களினும் மிகுதியாகச் சிதறிக் கிடந்தன. உணவுப்பொருளாகிய நெல் சிதறிக் கிடப்பது அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை. உட்கார்ந்து அந்நெல்மணிகளை யெல்லாம் பொறுக்கிக்கொண்டிருந்தார். இராமகவிராயர் ஆனந்தரங்கப்பிள்ளையைப் பார்த்தார். தம்முடைய வறுமைக் கொடுமைகளையெல்லாம் விரித்துரைத்தார். "புறப்படுங்கள் வீட்டிற்கு" என்றார். புலவருக்கு வயிற்றுப்பசியும் மிகுதி யாக இருந்தது. ஆனந்தரங்கப்பிள்ளையோ வயலைவிட்டு எளிதில் எழுந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பசிக்கொடுமை யால் வாடிய புலவர், "என்ன இன்னும் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்? புறப்படுங்கள் போவோம்" என்று குழந்தைகளைப்போல் நெருக்கிக்கொண்டிருந்தார். ஆனந்த ரங்கப்பிள்ளைக்கு ஓர் அணுவளவு சினம் உண்டாயிற்று "ஏனையா பறக்கிறீர்?" என்று கேட்டார் புலவரைப் பார்த்து. புலவருக்கு மிகுந்த பசியிலேயே நகைச்சுவை யோடு ஒரு செய்யுள் தோன்றியது. உடனே அவர்,

"கொக்குப் பறக்கும் ; புறாப்பறக்கும்,
குருவி பறக்கும் ; குயில் பறக்கும்,
நக்குப் பொறுக்கி களும்பறப்பர்
நானேன் பறப்பேன் நராதிபனே!
திக்குவிசயஞ் செலுத்தியுயர்
செங்கோல் நடாத்தும் அரங்காநின்
பக்கம் இருக்க ஒருநாளும்
பறவேன் பறவேன் பறவேனே."

என்று பாடினார். புலவரின் பாட்டு ஆனந்தரங்கப்பிள்ளைக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளித்தது. அச்சமயத்தில் கொக்கு, புறா, குருவி முதலிய பலவகைப் பறவைகள் பறந்து கொண்டிருந்தன. அதனாலேயே புலவர் இவ்வாறு பாடினார். ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை இராம கவிராயரின் புலமையளவை இந்தப்பாட்டு ஒன்றினாலேயே அளவிட்டறிந்து கொண்டார்.

இலையிற் பொன்னிடுதல்

பிறகு ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை புலவரையும் அழைத்துக் கொண்டு விரைவாகப் புறப்பட்டார். அவருக்கு உணவிடு தற்கு ஏற்பாடு செய்யுமாறு தம்முடைய மடைத்தொழி லாளிக்குக் கட்டளையிட்டார். அவன் புலவருக்கு இலை போட்டான். ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை தம்முடைய அறைக்குட் சென்றார். ஒருதட்டு நிறையப் பொற்காசுகளை அள்ளிக் கொண்டுவந்தார். உண்பதற்கு உட்கார்ந்து கொண் டிருக்கும் புலவருடைய இலையிலே நிறையக்கொட்டினார்! இராம கவிராயர் இதனைப் பார்த்தார். அவருக்கு ஒன்றுந் தோன்றவில்லை. ஆனந்தரங்கப்பிள்ளையினுடைய முகத்தைப் பார்த்தார். ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை புலவரைப் பார்த்து, "ஏன் சும்மா இருக்கிறீர்? அள்ளிச் சாப்பிடும்" என்றார். பிறகு அவரைப் பார்த்துப் பொன்மணிகளைவிட நான் நென்மணி களை மிகுதியாக விரும்பிப் போற்றுகிறேன். பொன்மணி

களை வைத்துக்கொண்டு நாம் யாது செய்ய முடியும்? எவ்வளவு பொன்மணிகள் இருந்தாலும், நமது பசியை அவைகளால் நேரடியாகப் போக்கமுடியாது. நம்முடைய உடலுக்குள் சென்று உடலோடு ஒன்றுபட்டு உடலாகும் பேறு நென்மணிகட்குத்தான் உண்டு. இதனைக் கருதித் தான் நான் நென்மணிகளைப் பொறுக்கிக் கொண்டிருந் தேனேயல்லாமல் வேறு எண்ணத்தால் அன்று," என்று கூறினர்.

உணவிடுதல்

பிறகு பொற்காசுகள் போடப்பட்ட இலையைப் பக்கத் தில் இழுத்துப் போட்டுவிட்டு வேறோர் இலையைப் போட்டுச் சோறு கறி முதலியவைகளைப் படைத்து உண்ணச் செய் தார். உண்டெழுந்தபிறகு இலையில் கொட்டப் பெற்றிருந்த பொற்காசுகளைப் புலவருக்கே வழங்கினர். "இதனைக் கொண்டுபோய், தங்களுடைய வறுமையைப் போக்குங் கள்," என்று கூறியனுப்பினர்.

புலவர் ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை வீட்டையடைந்து சில நாள் தங்கியிருந்தார் என்றும், புலவரை விரைவில் அனுப்ப விரும்பாத ஆனந்தரங்கர் பேசாமலிருக்கவே கவிராயர், "ஊருக்குப்போகவேண்டும்; ஊருக்குப் போகவேண்டும்," என்று அடிக்கடி கூறினரெனவும் அப்பொழுதுதான் ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை புலவரைப் ப்ார்த்து, "ஏன் பறக் கிறீர்?" என்று கேட்டார் எனவும் அப்பொழுதுதான் மேற்படி பாட்டுப் பாடப் பட்டதெனவுஞ் சிலர் கூறுவர்.

சோலையப்பர் மேல் பாட்டு

பின்னர்ச் சோலையப்பமுதலியார் என்பவர் மீது,

" அலையான் கவடுபடான் ஆரிடத்துங் காயான்
இலையென்ப தோர்நாளும் இல்லை—கலைதேர்ந்த

சாலைமுத்துக் கிட்ணனருள் சற்குணசிந் தாமணியைச்
சோலையென்று சொன்னவரார் சொல்"

[அலையான் - மரத்தைப்போல் அசையமாட்டான். (கவலையால் உள்ளம் வருந்தான்.) கவடு - கிளை, கபடம். காயா - காய்க்கமாட்டான், சினங்கொள்ளமாட்டான். இலை - இல்லை; இலை.]

என்னுஞ் செய்யுள் ஒன்றைப் பாடிக்கொண்டு சென்று சிறிது பரிசில் பெற்றுச் சிலநாட்களைக் கழித்தார்.

செல்லப்பன் மேல் பாட்டு

அந்நாளில் காஞ்சியிலே செல்லப்பன் என்னும் பெயருடைய செல்வன் ஒருவன் சிறந்த வள்ளலாக விளங்கிக் கொண்டிருந்தான். அவன்மீது,

"செல்லப்பன் கச்சியிலே சேர்ந்ததற்பின் ஆமணிகள்
நல்லதரு மேகம் நவநிதியம்—சொல்லவே
முட்டின்றி ஒன்றிரண்டு மூன்றுநான் கைந்தாறேழ்
எட்டொன்பான் பத்தான வே."

[செல்லப்பன் கச்சியில் பிறந்த பிறகு, காமதேனு இரண்டாயின. மூன்றுமணிகள் நான்கு மணிகளாயின. கற்பகம் முதலிய தெய்வமரங்கள் ஆறாயின. ஏழு முகில்கள் எட்டுமுகில்களாயின. ஒன்பதாக இருந்த சங்கநிதி பதுமநிதி முதலியவைகள் பத்தாயின. செல்லப்பனையுஞ் சேர்த்து எண்ணியபடியால் இவ்வாறு ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொன்று கூடப்பெற்றன.]

என்னும் இந்தச்செய்யுளைப் பாடிக்கொண்டு சென்றார். செல்லப்பனும் தக்கவாறு பொருள் வழங்கினான். இவருடைய வாழ்க்கை இவ்வாறே பரிசில் வாழ்க்கையாகிக் கழிந்தது.

பிள்ளையார்மீது வசை

இவர் திருச்சிக்குச் சென்றிருந்தபோது உச்சிப் பிள்ளையார் கோவிலுக்குச் சென்றிருந்தார். அங்குக்

கூட்டம் மிகுதியாக இருந்தது. இவர்தம்மிடம் இருந்த சிறிது சில்லறையை மேல் வேட்டித் துண்டிலே முடிந்து மேலே போட்டிருந்தார். கூட்டத்தில் ஒருமுடிச்சுமாறி அக்காசை அவிழ்த்துவிட்டான். காசு பறிபோனதை இவர் அறிந்தபோது,

"தம்பியோ பெண்திருடி தாயா ருடன்பிறந்த
வம்பனோ நெய்திருடி மாயனும்—அம்புவியில்
மூத்தபிள்ளை யாரே முடிச்சவிழ்த்துக் கொண்டீரே
கோத்திரத்துக் குள்ள குணம்"

என்று பாடினார்.

இவர் இயற்றிய நூல்கள்

திருவாய்ப்பாடிப்புராணம், சாரப்பிரபந்தம் முதலியன இவர் செய்த நூல்கள். இவருடைய தனிப்பாடல்கள் சில தனிப்பாடல் திரட்டிலே சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

கக. மதுரகவிராயர்

தோற்றம்

தொண்டைநாட்டிலே அமரம்பேடு என்னும் ஊரிலே ஏறக்குறைய இருநூறுயாண்டுகட்குமுன்பு மதுரகவிராயர் இருந்தார். இவர் நன்கு கல்விகற்று விரைவாகச் செய்யுள் பாடுந் திறமையடைந்து விளங்கினார். செல்வர்கள்பால் செய்யுள் செய்துகொண்டுபோய்ப் பரிசுபெற்று வாழ்க்கையை நடத்துவதே இவருடைய தொழிலாக இருந்தது.

புதுவை ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை

அந்நாளில் புதுச்சேரியில் புதுவை ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை என்பவர் பெருஞ் செல்வராகவும், வள்ளலாகவும் விளங்கினார். அவரிடஞ் சென்று பரிசில் பெற்று வரலாம்

என்று புதுவையை நோக்கிப் புறப்பட்டார். சகுனங்கள் நல்ல சகுனங்களாக அமைந்தன. மகிழ்ச்சியுடன் போய் ஆனந்தரங்கப்பிள்ளையைப் பார்த்தார். அவர் மிகமகிழ்ச்சி யோடும் மலர்ந்த முகத்தோடும் புலவரை வரவேற்றுப் போற்றினார். ஆனந்தரங்கரின் களிப்பைக் கண்ட புலவர்,

"உலங்கொண்ட மணிப்புயனே பிரம்பூரா
  னந்தரங்கா உன்பால் மேவ
வலங்கொண்ட கருடனையாம் இடங்கண்டோம்
  எழில்நரையான் வலத்தே கண்டோம்
பொலங்கொண்ட மணிமாட மீமிசையில்
  புயல்தவழும் புதுவை என்னும்
தலங்கண்டோம் நினதுநகை முகங்கண்டோம்
  இனிவேண்டுந் தனங்கண் டோமே."

என்று பாடினார். பிறகு ஆனந்தரங்கர்மீது தாம் இயற்றிக் கொண்டுவந்த அரிய பாடல்களைக் கூறிப் பொருளுரைத் தார். அவற்றுள் இரண்டைக் கீழே காண்க.

நேரிசை வெண்பா

"துங்கவரை மார்பா துரைரங்க பூபதியே
இங்கோர் புதுமை இயம்பக்கேள்—பங்கயக்கை
ஆயிழைக்கு நான்குநுதல் ஐந்துகுழை ஆறுமுகை
மாயவிழி ஏழாம் மதி."

[பங்கயக்கை - தாமரை மலர் போன்றகை. ஆயிழை - ஆராய்ந்து செய்யப்பட்ட அணிகலன்களையணிந்த பெண் (கன்னிராசிக்கு). நுதல் நான்கு-நெற்றி நான்காவது ராசி. குழை ஐந்து - காதணி ஐந்தாவது ராசி. முகை ஆறு - கொங்கை ஆறா வது ராசி. விழி ஏழு - கண்கள் ஏழாவது ராசி. நான்காவது ராசி தனுசு (வில்), ஐந்தாவது ராசி மகரம் (மீன்), ஆறாவது ராசி கும்பம் (குடம்), ஏழாவது ராசி மீனம் (கெண்டைமீன்)]

"கார்படைத்த கரதலத்தான் துரைதிருவேங்
கடமளித்த கன்று எங்கும்,
பேர்படைத்த ஆனந்த ரங்கமகி
பாலாகின் பிரம்பூர் நாட்டில்,
நேரிழைக்கு விழியேழு முலையாறு
காதைந்து நெற்றி நான்கு
பாரிடத்தில் இப்புதுமை கண்டுவந்தேன்
இதன்பயனைப் பகர்ந்தி டாயே."

[கார்படைத்த - முகிலின் தன்மையைப் பெற்ற. முன்பாட்டைப்போல் இதற்கும் பொருள் காண்க.]

இவ்வாறு பல பாடல்களைக் கூறி ஆனந்தரங்கப் பிள்ளையை மகிழ்வித்தார். ஆனந்தரங்கர் தக்கவாறு நன்கொடை வழங்கியனுப்பினார். நன்கொடையை வாங்கிச் சென்ற புலவர் நன்றாக உண்டு உடுத்துச் செலவு செய்தார். மிகு விரைவில் பொருள் செலவாகியது. மீண்டும் வறுமையில் வாடினார். இனிமேல் யாரிடஞ்சென்று பரிசில் பெறலாம் என்று எண்ணமிட்டார்.

காளத்தி முதலியார்

அந்நாளில் திருநின்றையூர் என்னும் ஊரில் காளத்தி முதலியார் என்னும் பெருஞ் செல்வர் ஒருவர் விளங்கியிருந்தார். அவர் சிறந்த வள்ளல். தம்மிடம் வரும் புலவர்கட்கும் வறியவர்கட்கும் வரையாது பொருள் வழங்கினார். அதனால் இவருடைய புகழ் யாண்டுங் குன்றின் மேலிட்ட விளக்கென விளங்குவதாயிற்று. அந்நாட்டையாண்டு கொண்டிருந்த குறுநில மன்னன் முதலியாருடைய பொருள்களை யெல்லாம் பறிமுதல் செய்து விட்டான். தம் மனைவியோடு முதலியார் வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டுப் பலவிடங்களினுஞ் சுற்றிக் கொண்டு ஒருநாள் இரவு ஓர் அறச்சாலையிற் படுத்திருந்தார். பரிசில் பெறுவதற்கு யாரிடஞ் செல்லலாம் என்று எண்ணமிட்ட மதுரகவிராயர் காளத்தி

முதலியாரிடஞ் செல்லலாம் என்று முடிவு செய்தார். தம் ஊரைவிட்டுப் புறப்பட்டார், இரவில் காளத்திமுதலியார் படுத்திருந்த அறச்சாலைக்கு மதுரகவிராயரும் வந்து சேர்ந்தார். ஒரு மூலையில் மேல் வேட்டியை விரித்துப் படுத்துக்கொண்டார். இரண்டொரு நாளாகவே அவர் பட்டினி. பசி அவரை மிகுதியாக வாட்டியது, பசிக் கொடுமைக்கு ஆற்றாத அவர் 'நாளைக்குத் திருநின்றையூருக் குப்போய்க் காளத்தி முதலியாரைப் பார்க்கலாம். பிறகு நம்முடைய பசி தொலைந்துபோகும்' என்று எண்ணமிட் டார். அவருடைய உள்ளத்தில் இருந்து,

"நீளத் திரிந்துழன்றாய் நீங்கா நிழல்போல
நாளைக் கிருப்பையோ நல்குரவே—காளத்தி
நின்றைக்கே சென்றக்கால் நீயெங்கே நானெங்கே
இன்றைக்கே சற்றே இரு."

என்னுஞ் செய்யுள் ஒன்று புறப்பட்டது. வேறொரு மூலை யில் இருட்டிற் படுத்துக்கொண்டிருந்த முதலியார் இந்தப் பாட்டைக் கேட்டார், சரி; இந்தப் புலவர் வறுமையால் மிகவும் வாடிப் புறப்பட்டிருக்கிறார். நாளைக்கு நம்முடைய வீட்டிற்குப் போய்ப்பார்த்து நாம் இல்லையென்று அறிந் தால் பெரிதும் வருந்துவார் என்று எண்ணமிட்டார். நள்ளிரவில் எழுந்தார். தம்முடைய மனைவியை அழைத் துக்கொண்டு ஊருக்குப்போய்ச் சேர்ந்தார். தம்முடைய மனைவியின் அணிகலன்கள் சிலவற்றை விற்று வாங்கவேண் டிய உணவுப் பொருள்களை வாங்கிச் சமையல் முதலியவை களைச் செய்துவைத்துக்கொண்டு புலவரின் வரவை எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

புலவர்வருகை

மதுரகவிராயர் அதிகாலையிற் புறப்பட்டுத் திருநின்றை யூரையடைந்து காளத்தி முதலியார் வீட்டையடைந்தார்.

காளத்தி முதலியாரைக் கண்டு தாம் அவர்மீது இயற்றிய செய்யுட்களைப் படித்துப் பொருளுரைத்தார். புலவரின் பசியை நன்குணர்ந்திருந்த முதலியார் விரைவில் சாப்பாடு போட்டுச் சாப்பிடச் செய்தார். புலவர் உண்டு பசியாறி மகிழ்ந்திருந்தார்.

புற்றிற் கையிடுதல்

சாப்பாடு முதலியன முடிந்தபின் முதலியார் இவருக்குக் கொடுப்பதற்குப் பொருளொன்றுமில்லையே யாது செய்யலாம் என்று எண்ணமிட்டார். ஒன்றுமில்லையென்று இப்புலவரிடம் இயம்புவதைப் பார்க்கினும் நாம் மாண்டு போகலாம் என்று முடிவு செய்தார். தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார்,

> " சாதலின் இன்னாத தில்லை இனிததூஉம்
> ஈதல் இயையாக் கடை."

என்று கூறியிருப்பதும் முதலியாருடைய நினைவுக்கு வந்தது. அவர் வீட்டிற்குப் பின்புறத்தில் பாம்புப் புற்று ஒன்று இருந்தது. விரைந்து அப் புற்றிடத்திற்குச் சென்றார். இப்புற்றிலுள்ள பாம்பு என்னைக் கடித்துக் கொல்வதாக என்று எண்ணிக்கொண்டே அப் புற்றினுள் கையை விட்டார். இறைவன் கட்டளை வேறுவிதமாக இருந்தது. பாம்பு தன்னுடைய முடியில் இருந்த மணியை முதலியார் கையில் உமிழ்ந்தது. வெளியே கையை இழுத்த முதலியார் பாம்பு மணியை (நாகரத்தினத்தை)க் கண்டார். அவருக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியுண்டாயிற்று. அதனைப் புலவருக்கு வழங்கினார்.

புலவர் அரசனிடம் போதல்

நிகழ்ந்த செய்திகளை அறியாத புலவர், இம் முதலியாரிடம் இத்தகைய மணிகளே உள்ளனபோலும். இதனை

அரசனிடம் கொண்டுபோனால்தான் விற்கலாமேயன்றி வேறெங்கும் விற்பது அருமையென்று முடிவுசெய்தார். முதலியாரின் பொருள்களைப் பறிமுதல்செய்த அரசனிடங் கொண்டுபோய்க்கொடுத்து, "இம்மணியினைப் பெற்றுக் கொண்டு இதற்குரிய விலையினைத் தாருங்கள்," என்று கேட்டார். பாம்பு மணியைக் கண்ட மன்னன் பெருவியப் புடையவனானான். "இம் மணி ஏது? யாண்டுப் பெற்றீர்?" என்று உசாவினான். புலவர், "இம் மணியைக் காளத்தி முதலியாரிடம் பரிசிலாகப்பெற்றேன். இதனை நான் வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வது? மிகுந்த வறுமையால் வாடும் எனக்கு இம் மணி ஏன்?" என்றார்.

முதலியாரை அழைத்தல்

அரசன் உடனே தன் ஆட்களை அனுப்பி முதலியாரை அழைப்பித்தான். அவரைப் பார்த்து, "முன்பு நான் உம்மிடம் இருந்து பொருள்களைப் பற்றியபோது இதனை எவ்விடத்தில் வைத்திருந்தீர்?" என்று உசாவினான். முதலியார் நிகழ்ந்தவைகளை மொழிந்தார். அரசன் நம்பவில்லை. "நீவிர் கூறுவது உண்மையாயின் அப் பாம்பினிடம் உள்ள உயிர் மணியையும் (சீவரத்தினம்) வாங்கும் பார்ப்போம்," என்றான். எல்லோரும் புறப்பட்டு முதலியார் வீட்டிற்குச் சென்றார்கள். முதலியார் புற்றிடம் சென்றார். புற்றை வலம் வந்து வணங்கினார். "பாம்பரசே! நீ எனக்கு முன்பு இந்த மணியைத் தந்தது உண்மையாயின், இப்பொழுது அரசன் பார்க்குமாறு உன்னிடம் உள்ள உயிர் மணியையுந் தந்தருள வேண்டும்," என்றார்.

உயிர்மணி வருதல்

பாம்பு தன்னுடைய புற்றைவிட்டு வெளியே வந்தது. முதலியாரை வலம் வந்து வணங்கி அவர்முன்பு தன்னுடைய

உயிர்மணியை உமிழ்ந்தது. உயிர்மணி வெளிப்பட்டு விட்டபடியால் பாம்பு உடனே இறந்துபோய்விட்டது. முதலியார் அதனைப்பார்த்து வருந்தினார்.

பொருள்களைத் திரும்பத் தருதல்

அரசன் இந்தப் புதுமையைத் தன்னுடைய கண்ணாலே கண்டான். அவனுக்கு முதலியாரிடம் பெருமதிப்பும் அச்சமும் உண்டாயின. முதலியாரிடமிருந்து தான் பறிமுதல் செய்திருந்த பொருளுக்குமேற் பன்மடங்கு கொடுத்து அவருடைய விருப்பம்போல் வள்ளலாக வாழ்ந்திருக்கச் செய்தான். புலவர் முதலியாரிடம் தக்கவாறு நன்கொடை பெற்றுத் தம்மூர்க்குச் சென்று பன்னெடுங்காலம் வாழ்ந்திருந்து காலமானார்.

இவர் இயற்றிய நூல்கள்

இவர் பல செல்வர்கள்மீது நன்கொடையை விரும்பித் தனிப்பாடல்கள் பல பாடியதுடன், திருக்கச்சூர் நொண்டி நாடகம் முதலிய நூல்களுஞ் செய்துள்ளார்.

கஉ. அவிநாசிப் புலவர்

தோற்றம்

அவிநாசிப் புலவர் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள வாசுதேவநல்லூரில் ஏறக்குறைய நூற்றிருபது யாண்டுகட்கு முன்பு இருந்தார். இவருடைய தொழில் சாயங்காய்ச்சுதல். குலம் துளுவவேளாளர் குலம். மெலிந்த உடலினராயினும் மனத்துணிவு மிகுதியாக அமையப் பெற்றவர். உள்ளத்தில் கள்ளங்கபடற்றவர்.

கல்வி

இவருக்குக் கல்வி கற்றலில் மிகுந்த ஊக்கம் உண்டா யிற்று. தகுந்த அறிஞர்கள்பால் இலக்கண இலக்கியங்களை நன்கு கற்றுத் தேறினர். செய்யுள் பாடுந்திறமுந் தெய்வத் திருவருள் ஆற்றலும் மிகுதியாக அமைந்தது. கல்வி கற்ற லிலேயே எப்பொழுதுந் தமது முழு ஊக்கத்தையுஞ் செலுத்தியிருந்தாராகலின், கைத்தொழில் நடைபெறுமல் நின்றுவிட்டது. கைத்தொழில் நின்றுபோகவே வறுமை வரத் தொடங்கியது.

பரிசில் வாழ்க்கை

அக் காலப் புலவர்கள் மேற்கொண்டிருந்தவாறு இவ ரும் பரிசில் வாழ்க்கையை மேற்கொண்டார். அதனைப் பெறுதற்குப் பல இடங்களுக்கும் அலைந்தார். இறுதியில் கொங்குநாட்டையடைந்தார். அங்குள்ள அவிநாசி என் னும் ஊரில் சிலகாலந் தங்கியிருந்தார். அதற்குப் பிறகு தான் இவருக்கு அவிநாசிப்புலவர் என்னும் பெயர் உண் டாகிப் பிள்ளைப்பெயர் சிறிது சிறிதாக மறைந்தொழிந்தது.

சிவகிரிக்குச் செல்லுதல்

அவிநாசியில் இருந்து திரும்பித் தம்முடைய ஊருக்கு வந்தார். இவருடைய குடும்பம் வறுமைவாய்ப்பட்டு மிக வும் தளர்ந்திருந்தது. அதனல் உளங்கலங்கினர். அந் நாளில் சிவகிரியில் வரகுணராமன் என்னுங் குறுநில மன் னன் ஒருவன் இருந்தான். அவனைக் கண்டால் தமது வறுமையைப் போக்கிக்கொள்ளலாம் என்னும் எண்ணத் தோடு அவன்மீது சில அரிய செய்யுட்களை இயற்றிக் கொண்டு விரைந்து அவன்பாற் சென்றர். அங்கு அப் பொழுது சர்க்கரையப்பன் என்பவன் தானுதிபதியாக அமர்ந்திருந்தான். அவன் பெயரில் இனியனுயினுஞ்

செயலில் இன்னாதவன். ஆணவம் மிக்கவன். இவரை அவன் சிறிதும் பொருட்படுத்தவில்லை. இயல்பாகவே பிசினக்குணம் படைத்த அவன், நாம் இப் புலவன் நந்தலை வனைக் காணுமாறு விடக்கூடாது. இத்தகைய சோம்பேறி கட்கு எதற்காக உதவி செய்யவேண்டும் என்று எண்ணிய வனாய்த் தன் தலைவனைப் பார்க்கவிடவில்லை. ஆயினும் புலவர் வறுமையால் வாடி நொந்துவந்தவராதலின், தம் முடைய வறுமைக் கொடுமை முதலியவைகளையெல்லாம் உள்ளம் உருகுமாறு உரைத்து, "அரசர் அவர்களைப் பார்த்து ஏதேனும் உதவி பெறுதற்கு வழிசெய்தல் வேண்டும்," என்று மிகுந்த வணக்கத்துடன் வேண்டிக் கொண்டார். சர்க்கரையப்பன் புலவர் புகன்ற மொழி களைத் தன்னுடைய காதிற் போட்டுக்கொள்ளவில்லை. "வீணாகத் தொந்தரவு செய்யாதே; சேவகர்களைக்கொண்டு அடித்து விரட்டச் செய்வேன்; ஒழுங்காக வந்த வழியைப் பார்த்துக்கொண்டு ஓடிப்போ," என்று கடுகடுத்து மொழிந் தான். அரண்மனையைவிட்டு வெளியே விரட்டினான்.

வசைப்பாட்டு

முன்சினம் அவிநாசிப் புலவருக்கு உண்டு. இப் பேதை நம்மை இவ்வாறு தடுத்துக் கெடுத்துக் கடுத்து மொழிந்தானே என்று உள்ளங்கொதித்தார், வசைப் பாடல்கள் சில தோன்றின. கரித்துண்டு ஒன்றையெடுத்து ஊரிலே பலரும் கூடும் சாவடியொன்றிலே :

"நற்கவி ராசருக் கீயாத மட்டியிந் நானிலத்தில்
அக்கரை யான நிதிபோய்க் கரிக்கந்தை ஆடைகட்டிக்
கற்கரைந் தாலும் கரையாத சிந்தைக் கசடனுக்குச்
சர்க்கரை யப்பன்என் றேன்பேரிட் டான்பெற்ற தப்பிலியே."

"ஒருமற் கடகமெ னச்செத்த நாயென ஊதுகின்ற
எருமைக் கடாப்பயல் சர்க்கரை யப்பனை ஏதுக்கென்றே

அருமைத் துரைநல் வாரகுண ராமன்என் ஐயன்என்ன
பெருமைக்கு வேண்டிவைத் தானேதன் வாசற்பிர தானியென்றே."

என்று எழுதிவிட்டு வயிற்றெரிச்சலோடு சென்றார்.

" வில்லேர் உழவர் பகைகொளினும் கொள்ளற்க
சொல்லேர் உழவர் பகை."

என்று தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார் தம் முடைய திருக்குறளிலே செப்பியுள்ளார். அவ்வாறாகத் தெய்வத் திருவருள் அமையப்பெற்ற புலவரிடம் வசைப் பாடல் பெற்றுவிட்டு அதன்பிறகும் சிறப்புடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்க இயலுமோ? சின்னாளில் சர்க்கரையப்பன் தன்னுடைய தானாதிபதி வேலை போய்ச் சீரழிந்தான்.

மற்றொருவன் கதை

'பிறகு புலவர், வேங்கடராமன் என்னும் இழிகுணச் செல்வன் ஒருவன்மீது செய்யுள் பாடிக்கொண்டு சென்றார். வேங்கடராமன் சர்க்கரையப்பனைவிடக் கொடியவனாக இருந்தான், சர்க்கரையப்பனாவது புலவரிடம் முகங் கொடுத்துப் பேசாமலே விரட்டியடித்தான். வேங்கட ராமனோ காலையிற்சென்ற புலவரிடம் நண்பகல் வரையில் இனிமையாக உரையாடிக்கொண்டிருந்தான். அவனுடைய பேச்சைப்பார்த்த புலவர் இவன் ஏதாவது உதவி செய் வான் என்று மனப்பால் குடித்துக்கொண்டிருந்தார். வேங்கடராமன் பெருஞ்செல்வன். மனம் மிகக் கொடி யது. எச்சிற்கையாற்கூடக் காக்கையை விரட்டமாட்டான். மேலும் அவன் கொடியன். புலவரோடு இடையிடையே குறும்பாகவும் உரையாடிக்கொண்டிருந்தான். நண்பகலில் உணவு வேளை நெருங்கியது. புலவர் நெடுந்தொலையில் இருந்து வந்துள்ளாரே உணவாவது அளிப்போம் என்று கூட அந்தக் கீழ்மகன் எண்ணவில்லை. " சரி போய்விட்டு

வாரும். எனக்கு வேலை இருக்கிறது. நீண்டநேரம் உம்மோடு வாயாடிக்கொண்டிருந்து விட்டேன்," என்று சொல்லிவிட்டுச் சாப்பாட்டிற்குப்போனான். கதவையுந் தாளிடச் செய்தான். புலவரின் வயிற்றெரிச்சலைப்பற்றிக் கேட்கவும் வேண்டுமோ? புலவர் தம்முடைய சொல்லம்பை வீசத் தொடங்கினார்.

"சீவனுள் ளளவுமே நட்டுவக் காலியுந்
தேளுஞ் சினந்து கொட்டத்
திறு திறெனு முண்டவிழி யிற்குளவி கொட்டவது
செங்குருதி யாறு கொட்டப்,
பாவிமக னேஉனது வாசலில் சாம்பிணப்
பறைகள்மிக வந்து கொட்டப்
பந்தாடி மாரடித் துறவினர்கள் வாய்க்கரிசி
படிநெற் கொணர்ந்து கொட்ட
ஆவலொடு கால்மாட்டில் உனதுபெண் டாட்டிகண்
அருவியொரு கோட்டை கொட்ட
ஐயையோ என்செய்வேன் என்றுமகன் நீர்மாலை
அதனைக் கொணர்ந்து கொட்டச்,
சாவடியில் அறுதலிகள் கூடிஅழ நீவந்து
சப்பாணி கொட்டி யுருளே
சண்டிக் குலாமகனே வேங்கட்ட ராமனே
சப்பாணி கொட்டி யுருளே."

என்னும் பாடல் புறப்பட்டது. தம்முடைய வழக்கப்படி பொதுச்சாவடியிலே கரித்துண்டினால் எழுதிவிட்டுச் சென்றார்.

முடிவு

இந்த வசைப்பாட்டிற்குப்பின் வேங்கடராமன் நீண்ட காலஞ் சிறந்து வாழவில்லை. விரைவிற் பொருளெலாம் இழந்து மாண்டு மடிந்து முடிந்துபோனான்.

இப்புலவர் செல்வர்கள்பால் பெற்ற உதவியைப் பார்க்கினும் சிறுமையே மிகுதி. பலதடவைகளில் செல்வர்களை இவ்வாறு அழிந்தொழியப் பாடினர். இவர் கல்வியை நன்கு கற்றிருந்தும் போற்றுவாரைப் பெருத குறையினல் வாணுள் முழுவதும் வருந்தி நொந்து இறுதியில் இறைவன் திருவடிகளைச் சேர்ந்தார். இவருடைய முழு வரலாறும் விளக்கமாகத் தெரியவில்லை.

கரு. இராமச்சந்திர கவிராயர்

தோற்றம்

இராமச்சந்திர கவிராயர் என்பவர் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய இருநூறு யாண்டுகட்கு முன்பு தொண்டைவள நாட்டிலே சிற்றூர் ஒன்றிலே இராசு வகுப்பிற் பிறந்தார். பிறகு சென்னைமா நகரை யடைந்து அங்குத் தங்கினர். இவருடைய தாய்மொழி தெலுங்கு. ஆயினுந் தமிழை நன்கு கற்றுப் பெரும்புலமை படைத்திருந்தார். புலவர்களைப் பற்றி வாட்டும் வறுமைப்பேய் இவரையும் பற்றிக் கொண்டது. அதனல் மிகுந்த அல்லல் அடைந்து வருந்தி நின்றூர். தம்முடைய அருமையை அறிந்து நன்றாக உதவி செய்வாரைப் பெருமையால் பரிசில் கருதிப் பல விடங்கட்கும் அலைந்து திரிந்தார். எங்கும் தக்கவாறு உதவி கிடைக்கவில்லை.

சீனிவாசன்

ஓர் ஊரில் சீனிவாசன் என்னும் பெருஞ் செல்வன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் பெருஞ் செல்வனயினும் எவருக்கும் யாதும் ஈயான். அப் பேய்ச்செல்வனுடைய உண்மைத் தன்மையை உணர்ந்து கொள்ளாத இவர், அவன்

மீது அரியபாக்கள் பலவற்றைப் பாடிச் சென்றார். அவன் இவருடைய பாக்களைக் கேட்டுத் தலையை ஆட்டினான். பிறகு யாதும் இல்லையென்று இகழ்ந்து அனுப்பினான். 'அந்தோ இந்த வீணனையும் பலவாறு புகழ்ந்து பாடினோமே' என்று உள்ளம் வருந்தினார். அந்தச் சமயத்தில் பாடல் ஒன்று இவரிடமிருந்து புறப்பட்டது. அந்தப்பாடல்,

"கல்லாத ஒருவனைநான் கற்றாய் என்றேன்
காடுறையும் அவனைநா டாள்வாய் என்றேன்
பொல்லாத ஒருவனைநான் நல்லாய் என்றேன்
போர்முகத்தை அறியானைப் புலியே(று) என்றேன்
மல்லாரும் புயமென்றேன் சூம்பல் தோளை
வழங்காத கையனைநான் வள்ளல் என்றேன்
இல்லாது சொன்னேனுக் கில்லை என்றான்
யானுமென்றன் குற்றத்தால் ஏகின் றேனே."

என்பதாகும்.

சிவபிரான் கதை

ஒருநாள் இவர் திருவொற்றியூருக்குச் சென்றார். இறைவனைத் தொழுது வழிபட்டார். கையிற் பணம் இல்லை. உணவின் பொருட்டு எங்குஞ் சென்று இரக்கவும் மானம் இடங்கொடுக்கவில்லை. அங்கிருந்த அறச்சாலை ஒன்றில் பட்டினியாகப் படுத்துக்கொண்டார். காலையில் எழுந்தார். இவரிடம் சில நூல்களைப் பாடங்கேட்ட எளிய மாணவன் ஒருவன் இவரைக் கண்டான். சிறிது நேரம் உரையாடினான். "இறைவழிபாட்டிற்காக வந்தீர்களோ?" என்று ஆசிரி யரைப் பார்த்துக் கேட்டான். கற்பனைக் களஞ்சியமாகிய அவர்,

"வஞ்சகர்பால் நடந்தலைந்த காலிற் புண்ணும்
வாசல்தொறும் முட்டுண்ட தலையிற் புண்ணும்
செஞ்சொல்லை நினைந்துருகு நெஞ்சிற் புண்ணும்
தீருமென்றே சங்கரன்பால் சேர்ந்தேன் அப்பா

கொஞ்சமல்ல பிரம்படியின் புண்ணும் வேடன்
  கொடுங்காலால் உதைத்தபுண்ணும் கோபமாகப்
பஞ்சவரில் ஒருவன்வில்லால் அடித்த புண்ணும்
  பாரென்றே காட்டிநின்றான் பரமன் தானே."

என்னும் பாட்டின் மூலம் விடையளித்தார். அவன் இவருடைய வறுமைத்துன்பத்தை உணர்ந்து வருந்தினான்.

வேங்கடசாமி

அந்நாளில் மயிலாப்பூரில் வேங்கடசாமி என்னும் பெயருடைய செல்வன் ஒருவன் இருந்தான். அவன்மீது,

"மூங்கிலிலே ஒளிந்திருந்தான் முக்கண் சாமி
  மூதியகடல் போய்ப்படுத்தான் முகுந்த சாமி
தாங்கமலப் பொகுட்டுறைந்தான் தலைநாற் சாமி
  தடவரையில் உழன்றுநின்றான் தகப்பன் சாமி
வாங்கியுண்ண வழிகாத்தான் வயிற்றுச் சாமி
  வாணருக்கிங் குதவுவரார் மற்றோர் சாமி
ஓங்கியசீர் மயிலையிற்பொன் னப்ப சாமி
  உதவியவேங் கடசாமி உசித வேளே."

என்றுபாடினார். அவன் தன்னால் இயன்ற அளவு உதவி செய்தான். அதனாற் சிறிது காலம் வாழ்க்கையை நடத்தினார். பிறகு பழையபடியே வறுமைத்தொல்லை மிகுதியாயிற்று. "கல்லைத்தான் மண்ணைத்தான் காய்ச்சித்தான் குடிக்கத்தான் நான்முகன் வழிகாட்டினானா? அல்லது வீட்டையும் பொருளையும் எனக்குக் கொடுத்துத்தான் காப்பாற்றினானா! நான் என்னுடைய துன்பத்தைச் சொல்லி யாரை நொந்து கொள்வேன்? இவ்வாறு கண்டவர்களிடமெல்லாம் பல்லைக் காட்டுமாறு நான்முகன் என்னைப் படைத்தானே," என்று சொல்லி வருந்தினார்.

குருவப்பன்

அந்நாளில் சோழவள நாட்டிலே தஞ்சைமா நகரிலே குருவப்பன் என்னும் பெயருடைய செல்வன் ஒருவன்

இருந்தான், அவன் புலவர்கட்கு உதவி செய்கிறான் என்று கவிராயருக்குச் செய்தி கிடைத்தது. வறுமைத் துன்பத் தால் வாடிய புலவர்கள் ஆயிர மைலுக்கு அப்பால் ஒருவன் உதவி செய்கிறான் என்று கேள்விப்பட்டால்கூட உடனே புறப்பட்டுப்போகத் தொடங்கிவிடுவார்கள். இந்நிலையில் இராமச்சந்திர கவிராயர் தஞ்சை அடைந்து குருவப்பனைக் காண விரும்பினார். அவன்மீது செய்யுட்கள் சிலவற்றைப் பாடிக்கொண்டு விரைந்து சென்று அவனைக் கண்டார். குருவப்பன் உள்ளவாறே நல்லறிவுடையவனாகவிருந்தான். அவன் இவரை வரவேற்றுப் போற்றினான். தன்னோடு சில காலம் வைத்துக்கொண்டு விருந்து செய்தான். அக்காலத் துப் புலவர்கள் காதில் கடுக்கன் கையில் மோதிரம் முதலி யன அணிந்திருப்பார்கள். இராமச்சந்திர கவிராயரோ ஒன்றுமில்லாமல் இருந்தார். குருவப்பன் நல்ல கடுக்கன் கள் இரண்டைச் செய்து புலவருக்கு அணிந்தான். இராமச் சந்திர கவிராயருக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியுண்டாயிற்று.

"ஏதிலே வறியவர்க்கும் இனியகவிப்
புலவருக்கும் இரங்கி யந்தப்
போதிலே தனங்கொடுக்கும் தஞ்சைநகர்க்
குருவப்ப பூபன் எற்குக்
கோதிலே கிடந்துழலும் பலரிடத்தில்
சென்றுதமிழ் கூறு வண்ணம்
காதிலே ஒட்டிட்டுத் தாடையின்மோ
தக்கடுக்கன் தானிட் டானே."

என்று புகழ்ந்து பாடினார். புறப்படும்போது மேலும் அவன் சிறிது பொருள் வழங்கினான். அதனைப் பெற்றுச் சென்று சிறிதுநாள் குடும்பத்தைப் பேணினார்.

பாக்குவெட்டி

இவருக்கு கொல்லன் ஒருவன் நல்ல பாக்குவெட்டி ஒன்றைச் செய்து நன்கொடையாக வழங்கியிருந்தான்.

அந்தப் பாக்குவெட்டி வெள்ளி வேலைப்பாடு அமையப் பெற்றது. அஃது எப்பொழுதும் புலவருடைய வெற்றிலை பாக்கு பைக்குள்ளேயே இருக்கும். அந்தப் பாக்கு வெட்டி புலவருக்குப் பலவகைகளில் பயன்பட்டுக் கொண் டிருந்தது. ஒருநாள் பொதுச்சாவடி யொன்றிலே புலவர் அமர்ந்து வெற்றிலை பாக்குப் போட்டுக்கொண்டு சிலரோடு உரையாடிக்கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது அங்கிருந்த கீழ்மக்கள் சிலர், புலவருடைய பாக்குவெட்டியை மெதுவா கக் களவாடிவிட்டார்கள் புலவர் தேடினார். பலரிடமுங் கேட்டுப்பார்த்தார்.

"விறகு தறிக்கக் கறிநறுக்க
வெண்சோற் றுப்புக் கடகுவைக்கப்
பிறகு பிளவு கிடைத்ததென்றால்
நாலா றாகப் பிளந்துகொள்ளப்
பறகு பறவென் றேசொறியப்
பதமா யிருந்த பாக்குவெட்டி
இறகு முளைத்துப் போவ துண்டோ
எடுத்தீ ராயிற் கொடுப்பீரே."

என்று மிகுந்த கனிவுடன் பாடினார். அங்கிருந்தவர்கள் பாட்டருமை அறியாத காட்டெருமைகளாதலின், பாக்கு வெட்டியைத் தராமலே நழுவி விட்டார்கள்.

துன்பம்வந்தால் தொடர்ந்துவரும்

இவர் ஒருநாள் தம் நண்பர்கள் சிலரோடு உரையாடிக் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது ஒருவர் இவரைப் பார்த்துத் "துன்பம் வந்தால் தொடர்ந்து வரும்." ஓர் ஊரிலே ஒரு குடியானவன் இருந்தான். அவனுடைய பசு கன்று போட்டது. அப்பொழுது மழைபெய்யத் தொடங்கியது. மழையினால் பசுவுக்கும் கன்றுக்கும் தொல்லையேற்படுமே என்று எண்ணிய அவன் பசுவைப் பிடித்து வீட்டின் ஒரு

மூலையிலே கட்டினான். அப்பொழுது வீடே இடிந்துவிழத் தொடங்கியது. அந்தச் சமயத்தில் குடியானவனுடைய மனைவி நிறைந்த கருப்பமுடையவளாக இருந்தாள். அவளுக்குப் பேறுகால நோய் உண்டாகத் தொடங்கியது. அச் சமயத்தில் அந்தக் குடியானவனுடைய பண்ணையாள் இறந்து போனான் என்று அவனுக்குச் செய்தி வந்தது. அந்தக் குடியானவன் எது எப்படியானாலும் ஆகட்டும் வயலில் ஈரங்காய்வதற்குமுன் விதையைத் தெளித்துவிட்டு வந்துவிடலாம் என்று எண்ணியவனாய் விதையைத் தூக்கிக் கொண்டு வயலை நோக்கிச் சென்றான், அப்பொழுது அங்குச் சில கடன்காரர்கள் எதிர்ப்பட்டு எங்களுடைய கடனைக் கொடுத்துவிட்டு விதையைத் தெளி என்று மறியல் செய்யத் தொடங்கினார்கள். அந்தச் சமயத்தில் அவனுடைய நெருங்கிய உறவினன் ஒருவன் இறந்துபோனான் என்று ஒருவன் அவனிடம் சாவோலை ஒன்றைக் கொண்டு போய்க்கொடுத்தான். அப்பொழுது என்றும் வராத விருந்தினர் இருவர் அவனைத் தேடி வந்தார்கள். இச் சமயத்தில் எங்கிருந்தோ ஒரு பாம்பு வந்து அவனுடைய காலில் கடித்துவிட்டது. பக்கத்தில் இருந்தவர்கள் அதன் பொருட்டு மருத்துவஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். இந்த வேளை பார்த்து அரசாங்க அதிகாரிகள் அவனிடமிருந்து நிலவரி வாங்குவதற்கு வந்தார்கள். குடியானவனுடைய குலகுரு அப்பொழுது அங்கே வந்து, 'எனக்கு இவ்வாண்டுக் காணிக்கைப் பொருளை இன்னுந் தரவில்லை அதனைக் கொடு' என்று கேட்டார். அந்தக் குடியானவனுடைய துன்பம் எத்தகையதாக இருக்கும்! சிறிது எண்ணிப்பாருங்கள்,'' என்று கூறினார்கள். இதனைக்கேட்ட புலவர் 'அப்படியா?' என்று திகைத்து,

"ஆவீன மழைபொழிய இல்லம் வீழ
　அகத்தடியாள் மெய்ந்நோவ அடிமை சாவ
மாவீரம் போகுதென்று விதைகொண் டோட
　வழியிலே கடன்காரர் மறித்துக் கொள்ளச்
சாவோலை கொண்டொருவன் எதிரே செல்லத்
　தள்ளவொண்ணு விருந்துவரச் சர்ப்பந் தீண்டக்
கோவேந்தர் உழுதுண்ட கடமை கேட்கக்
　குருக்களோ தட்சணைகள் கொடுஎன் றாரே."

என்னும் செய்யுளைப் பாடினர். ஒருசமயம் சிலர் இவரைப் பார்த்து வேடிக்கையாக ஒரு செய்யுள் பாடவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டனர். உடனே இவர்,

"வீமனுக்கு மைந்தனர் வேத னாகும்
　வேதனுக்கு மைந்தனர் ஈச னாகும்
காமனுக்கு மைந்தனர் வீமன் தம்பி
　கந்தனுக்கு மாமனர் காமன் தானே
மாமனுக்கு முன்தமையன் தந்தை காலன்
　வையகத்தில் இம்முறைமை வழங்க லாலே,
ராமனுக்குச் சீதை தங்கை ஆக வேண்டும்
　இராவணனுக் குத்தகப்பன் இராமன் தானே."

என்று பாடினர். இதனைக் கேட்டவர்கள் நகைத்து, "என்ன இப்படிப்பாடியிருக்கிறீர்கள்? இராமனுக்குச் சீதை மனைவியாவாளே. நீங்கள் தங்கையென்று சொல்லு கிறீர்களே பொருந்துமா? இராவணனுக்குத் தகப்பன் இராமனக இருந்திருந்தால் இராமாயணப்போரே நடந்தி ராதே" என்று இயம்பி மேலும் நகைத்தார்கள். உடனே புலவர் பொருள் உரைக்கத் தொடங்கினர். "வீமனுக்கு மைந்தனர் வேதனரும்—பறவையாகிய கருடனுக்குத் தலை வனகிய திருமாலின் மகன் நான்முகன் ஆவன்; தேவனுக்கு மைந்தனர் ஈசனகும்—மூங்கிலுக்கு மகன் சிவபெருமான வர்; காமனுக்கு மைந்தனர் வீமன் தம்பி—கற்பகச் சோலை

யின் தலைவனாகிய இந்திரனுக்கு மகன் வீமன் தம்பியாகிய அருச்சுனனவன்; கந்தனுக்கு மாமனார் காமன்தானே—முருகப்பெருமானுக்கு மாமனாக இருப்பவர் கற்பகச் சோலைக்குத் தலைவனாகிய இந்திரனே; மாமனுக்கு—குதிரைக்குத் தலைவனாகிய நகுலனுக்கு, முன்தமையன்—முற்பட்ட அண்ணனாகிய தருமருடைய, தந்தை காலன்—தகப்பனார் எமனவன்; வையகத்தில் இம்முறைமை வழங்கலாலே—உலகத்திலே இத்தகைய முறைவைப்புப் பேசப்படுதலால், இராமனுக்கு—இரவுக்குத் தலைவனாகிய திங்களுக்கு, சீதை தங்கையாகவேண்டும்—திருப்பாற்கடலில் உடன்பிறந்த திருமகளாகிய சீதை தங்கை முறையாதல் வேண்டும்; இராவணனுக்குத் தந்தை இராமன்தானே—இரவின் கருநிறத்தையுடைய காமனுக்குத் தந்தை இராமனாகத் தோன்றிய திருமாலே யாவர்," என்று பொருள் உரைத்தார். இதனைக் கேட்டவர்கள் கவிராயருடைய புலமையைப் பெரிதும் வியந்து கொண்டாடினார்கள்.

எல்லீசு துரை

அந்நாளில் சென்னையில் இருந்த எல்லீசு துரை என்பவர் இவரிடம் தமிழ் கற்றார். இவருடைய புலமை அவருக்கு மிகுந்த வியப்பை உண்டாக்கியது.

கட்டளைக்கலித்துறை

"செந்தமிழ்ச் செல்வனும் ஓரா யிரந்தலைச் சேடனும் யாழ்
சுந்தரத் தோடிசை வல்லோனும் யாவருந் தோத்திரஞ்செய்
கந்தனைச் சொல்லுங் கவிராமச் சந்த்ரனைக் கண்டுவெட்கி
அந்தர வெற்பிழி பாதாளந் தேடி அடங்கினரே."

என்று புகழ்ந்து பாடினார்.

[செந்தமிழ்ச் செல்வன்—அகத்தியர். யாழ் சுந்தரத்தோடு வல்லோன்—நாரதன். அந்தரம்—வானுலகம். வெற்பு—பொதிய மலை. பாதாளம்—கீழ் உலகம்]

தனிப்பாடல்கள்

இப்புலவர் இயற்றிய தனிப்பாடல்கள் பல. அவை களில் மறைந்தொழிந்தன போக எஞ்சியவை தனிப்பாடல் திரட்டு, தனிச் செய்யுட் சிந்தாமணி முதலிய திரட்டு நூல் களிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவர் நாடகப் புலமையிற் சிறந்து விளங்கினார். இவரால் இயற்றப்பெற்ற நூல்கள் :

1. சகுந்தலை விலாசம்
2. பாரத விலாசம்
3. தாருகா விலாசம்
4. இரணியவாசகப்பா
5. இரங்கோன் சண்டைநாடகம்

முதலியன.

இறுதி

இவர் தோன்றிய ஆண்டு மறைந்த ஆண்டு முதலியன விளக்கமாகவில்லை.

கச. பொன்னம்பலம்பிள்ளை

பிறப்பு

திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே உள்ள வாசுதேவ நல் லூரில் வேளாளர் குலத்தில் பொன்னம்பலம்பிள்ளை ஏறக் குறைய இருநூறு ஆண்டுகட்குமுன் பிறந்தார். நுண்மா ணுழை புலம் மிக்கவராகிய இவர் கற்கவேண்டிய கல்வியை நன்கு கற்று இளம் பருவத்திலேயே சிறந்த அறிஞரானார். பேராற்றலும், அரசியலை ஒழுங்குபெற நடத்துந் திறமை யும், நுண்ணுணர்வும் அவரிடத்தில் நன்கு பொருந்தி யிருந்தன.

தாளுதிபதி

பெருநிலக் கிழவர்களிடமும் சிற்றரசர்களிடமும் அமைச்சரைப்போல் அமைந்து நின்று எல்லாக் காரியங்களையும் பார்ப்பவர்கள் தாளுதிபதிகள் என்று வழங்கப் பெறுவர். அந்நாளில் நமது நாட்டிலே எண்ணற்ற பெரிய ஊர்கள் சிற்றரசாக விளங்கியிருந்தன. சிற்றரசனெனினுஞ் சமீன் எனினும் ஒன்றே. இத்தகைய சமீன்களுள் சொக்கம்பட்டி என்பதும் ஒன்று. அந்தச் சமீன் வடகரையாதிக்கம் என்றும் வழங்கப்பட்டது. அங்கே சின்னணைஞ் சாத்தேவர் என்பவர் சமீன்தாராக இருந்தார். அவர் புலவர் பாடும் புகழுடையவராகவும் அறம்பல புரிந்த திறம் படைத்தவராகவும் விளங்கினார். செந்தமிழ் வாணர்கள் பலரை அன்புடன் ஆதரித்துப் போற்றினார். மேலகரம் திரிகூடராசப்பக்கவிராயர், செங்கோட்டைக் கவிராச பண்டாரம் முதலிய அறிஞர்கள் சின்னணைஞ்சாத்தேவரிடம் சிறந்த உதவிபெற்றவர்கள். பொன்னம்பலம்பிள்ளையின் அறிவு மாட்சியில் ஈடுபட்டதேவர் பிள்ளையைத் தமக்குத் தாளுபதியாக வைத்துக்கொண்டார். பொன்னம்பலம் பிள்ளையின் பரந்த அறிவையும் விரிந்த நோக்கத்தையுங்கண்ட தேவர், அவர் சொல்லுக்கு மாறு பேசுவதே இல்லை. எல்லாச் செயல்களும் பொன்னம்பலம்பிள்ளையின் விருப்பப்படியும் நோக்கப்படியுமே நடைபெற்றன. மற்றைச் சமீன்தார்கள் நமக்கு இத்தகைய அமைச்சர் வாய்க்கவில்லையே என்று ஏக்கமடைந்தனர்.

சூழ்ச்சி

அந்நாளில் இருந்த சேதுபதி மன்னர் பொன்னம்பலம்பிள்ளையைப்பற்றி அறிந்தார். இராமநாதபுரத்திற்கு அழைத்து அவரோடு உரையாடி மகிழ்ந்தார். பொன்னம

பலம்பிள்ளையை இராமநாதபுரத்திலேயே வைத்துக்கொள் வதற்குப் பெருமுயற்சி செய்தார். ஆனால், பொன்னம்பலம் பிள்ளை சிறிதும் இணங்கவில்லை. பொன்னம்பலம்பிள்ளை அடிக்கடி இராமநாதபுரத்திற்குச் சென்று சேது வேந்த ரோடு அளவளாவி வந்தார். ஒருமுறை சேதுவேந்தர் பொன்னம்பலம்பிள்ளையைப் பார்த்துத், "தங்கள் சமீன் தாரை இவ்விடத்திற்கு வருவியுங்கள். நான் அவரைப் பார்த்து உரையாடி மகிழவேண்டும். அவருஞ் சிறந்த அறி வாளி என்று தெரிகிறது," என்று கூறினர்.

அதற்கும் பொன்னம்பலம்பிள்ளை, "அவரிடம் வேலை பார்க்கும் நான் அவரை இவ்விடத்திற்கு வருமாறு அழைப் பது தகுதியாகமாட்டாது. அவர்களை வருவிக்கவேண்டு மானல், நான்தான் நேராகச்சென்று அழைக்கவேண்டும். அவர்கள் மிகுந்த சிறப்புடையவர்கள்," என்று பதிலுரைத் தார். உடனே சேதுபதி, "நான் கடிதமெழுதி அவரை இங்கு வரவழைத்து விடுவேன்," என்றார். ஒருநாளும் முடியாது என்றார் பொன்னம்பலம்பிள்ளை. "பார்க்க லாமா?" என்று இருவரும் பந்தயம் போட்டுக்கொண் டனர்.

"தாங்கள் கட்டாயமாக இவ்விடத்திற்கு ஒருமுறை வந்து செல்லவேண்டும். அரசர் அவர்களால் நமக்கு ஆக வேண்டிய காரியங்கள் பல இருக்கின்றன. இப்படிக்குத் தங்கள் ஊழியன் பொன்னம்பலன்," என்று பொய்யான கடிதம் ஒன்றை எழுதிக் கையெழுத்தையும் போலியாகத் தாமே போட்டுப் பொன்னம்பலம்பிள்ளை எழுதியதைப் போல் அமையச்செய்து ஓர் ஆளிடங்கொடுத்துச் சொக்கம் பட்டிக்கு அனுப்பிவைத்தார். இவ்வாறு பொய்க்கடிதம் அனுப்பிய செய்தி பொன்னம்பலம்பிள்ளைக்குச் சிறிதுந் தெரியாது.

சமீன்தார் வருகை

சின்னணைஞ்சாத்தேவர் சேதுபதியின் கடிதத்தைப் பார்த்தார். தம் அமைச்சர் பொன்னம்பலம் பிள்ளை எழுதியிருக்கிறார் என்றே நம்பினார். அவர் அதுவரையிலுஞ் சேதுவேந்தரைப் பார்த்தவரும் அல்லர். இராமநாதபுரத்திற்குச் சென்றவரும் அல்லர். சின்னணைஞ்சாத்தேவராகிய சொக்கம்பட்டி சமீன்தாரைச் சேதுவேந்தரும் பார்த்தவரல்லர். கடிதத்தைப்பெற்ற தேவர் 'போகலாமா வேண்டாமா? இதில் ஏதாவது சூழ்ச்சியிருக்கக்கூடுமா?' என்று எண்ணினார். பிறகு நம்முடைய அமைச்சர் வீணாக எழுதமாட்டார். ஏதாவது தகுந்த காரணம் இருக்கக் கூடும். போய்வருவோம் என்று முடிவுசெய்தார். எல்லாவற்றிற்கும் ஆடம்பரம் இல்லாமற் போவோம் என்று நினைத்து வேலைக்காரர்கள் சிலரை உடனழைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்.

சேதுவேந்தரோ தம்முடைய அதிகாரிகளிடம் சொக்கம்பட்டியில் இருந்து சமீன்தாருடைய சிவிகை வருமென்றும், உடனே தமக்கு அறிவிக்கவேண்டுமென்றும், வருகிறவருக்குத் தக்கவாறு வேண்டிய வரவேற்புக்களையெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்றுஞ் சொல்லியிருந்தார்.

பொன்னம்பலம்பிள்ளை சூழ்ச்சி

சின்னணைஞ்சாத்தேவர் சிவிகையில் முகவை அடைந்தார். தமக்கு அமைக்கப்பட்டிருந்த விடுதியிற்சென்று தங்கினார். சேதுமன்னரைத் தாமே போய்ப்பார்ப்பது தமது பெருமைக்குச் சிறுமையாகலானும், தாம் தம்முடைய அமைச்சர் விருப்பப்படி வந்திருப்பதாலும் தம்முடைய அமைச்சரின் வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

சமீன்தார் வந்திருப்பது பொன்னம்பலம் பிள்ளைக்குத் தெரியாது. சேதுவேந்தர் பொன்னம்பலம் பிள்ளைக்குத் திடீரென்று பெருவியப்பை உண்டாக்கவேண்டுமென்று எண்ணினார். அவரையும் உடனழைத்துக் கொண்டு சமீன்தார் தங்கியிருந்த விடுதிக்கு வந்தார். சிறிது தொலையில் வரும்போதே பொன்னம்பலம் பிள்ளை தம் தலைவராகிய சின்னணைஞ்சாத்தேவரைப் பார்த்துவிட்டார். ஏதோ சூது நடந்திருக்கிறதென்று உணர்ந்துவிட்டார். ஆயினும் சேதுவேந்தரை ஏமாற்றிவிடவேண்டுமென்று தமது மனதிற்குள் திட்டம்போட்டுக்கொண்டார். சேதுவேந்தரோ சின்னணைஞ்சாத்தேவரைக் கண்டதும் பொன்னம்பலம்பிள்ளை திடுக்கிட்டுப் போவாரென்று எண்ணினார். பொன்னம்பலம்பிள்ளையோ தேவரிடஞ் சென்றதும், "ஏனடா சின்னணைஞ்சா! எப்பொழுது வந்தாய்? சமுகத்தில் நன்றாக இருக்கிறார்களா? திடீரென்று புறப்பட்டு வந்திருக்கிறாயே என்ன செய்தி? உன்னிடம் என்ன சொல்லி அனுப்பினார்கள்?" என்று கேட்டார்.

தேவர் மறுமொழி

முன்னரே ஐயப்பட்டுக்கொண்டிருந்த சமீன்தார் ஏதோ சூழ்ச்சி நடந்திருக்கிறதென்று அறிந்துகொண்டார். அவர் உடனே பொன்னம்பலம்பிள்ளையைப் பார்த்து, "சமுகத்தில் நன்றாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அதிக நாளைக்கு உங்களைப் பிரிந்திருக்கமுடியவில்லையாம். உடனே அழைத்துக்கொண்டு வரச்சொல்லி அடியேனை அனுப்பினார்கள்," என்று மறுமொழி கூறினார்.

சேதுவேந்தர் ஏமாந்தார்

பெருநிலக்கிழவரைப் பார்த்து, "விரைவிற் புறப்படுவோம்," என்று கூறிவிட்டுச் சமீன்தார் தங்கியிருந்த விடு

தியைவிட்டு அப்பாற் செல்லத்தொடங்கிச் சேதுபதியைப் பார்த்து, "வாருங்கள் போவோம்" என்று மேலே செல்லத் தொடங்கினர். சேதுவேந்தருக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. அவர் அதற்குமுன் சமீன்தாரைப் பார்த்தவரல்லராகையால் அவர் தாம் சமீன்தார் என்று உணர்ந்துகொள்ளமுடியவில்லை. இவர் சமீன்தாராக இருந்தால் பொன்னம்பலம்பிள்ளை இப்படிப் பேசுவாரா? அவர்தாம் இவ்வாறு மறுமொழி கூறுவாரா? இவர் அலுவல் பார்ப்பவர்களில் ஒருவர்போல் தெரிகிறது. அமைச்சராகிய பொன்னம்பலம்பிள்ளையை ஏமாற்றத்தொடங்கி நாமே ஏமாந்து போய்விட்டோம். சமீன்தார் பொன்னம்பலம் பிள்ளையைப் பார்க்கினுஞ் சிறந்த அறிவாளி என்று தெரிகிறது. நாம் சூழ்ச்சியாக எழுதியதை எவ்வாறோ உணர்ந்து கொண்டு தமது பெயருள்ள ஓர் அதிகாரியை அனுப்பி வைத்துவிட்டார் என்று எண்ணமிட்டார். இருவரும் அரண்மனைக்குத் திரும்பிவிட்டார்கள்.

மன்னிப்புக்கேட்டல்

பொன்னம்பலம்பிள்ளை பிறகு தனியேவந்தார். சமீன்தாரைக்கண்டு வணங்கி நலம் உசாவினர். பொய்க்கடிதம் பெற்றது முதலிய செய்திகளைத் தெரிந்துகொண்டார். பிறகு சமீன்தாரைப்பார்த்து, "நான் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருளவேண்டும். சமுகத்தினுடைய பெருமைக்கு இங்கெல்லாம் இவ்வளவு எளிதாக வருதல் ஏற்றதன்று. நமது பெருமைக்குச் சிறுமையுண்டாகக்கூடாது என்பதற்காகவே நான் இவ்வாறு சூழ்ச்சி செய்தேன். சமுகத்தைப் பற்றி இவ்வாறு பேச நேர்ந்ததைக் குறித்து நான் பெரிதும் வருந்துகிறேன்," என்று சொல்லி மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டார். தேவரோ சிறிதும் உள்ளம் வருந்தவில்லை. "தாங்கள் சமயத்திற்குத் தக்கவாறு சூழ்ச்சி

செய்து எனது பெருமையைக் காப்பாற்றியதுபற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். தாங்கள் உள்ள அளவும் எனக்கு எத்தகைய இழிவும் ஏற்படாது,'' என்று கூறிப் பொன்னம்பலம்பிள்ளையைப் பெரிதும் பாராட்டினார். அன்றே புறப்பட்டு இருவரும் ஊருக்குச் சென்றுவிட்டார்கள்.

சேற்றூர் சமீன்தாரருக்கு உதவி

அந்நாளில் சேற்றூரில் சிவப்பிரகாச திருவணுதத்துரை என்பவர் சமீன்தாராக இருந்தார். அவர் சின்னணைஞ்சாத்தேவரிடமும் பொன்னம்பலம்பிள்ளையிடமும் பெருமதிப்பு வைத்திருந்தார். பகைவரால் அடிக்கடி அல்லலுக் குள்ளாகிய திருவணுதத்துரை தமக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று சொக்கம்பட்டிப் பெருநிலக்கிழார் சின்னணைஞ்சாத்தேவரை நேரிற்கண்டு வேண்டிக்கொண்டார். உதவிசெய்வதாக வாக்களித்தவர் பிறகு எக்காரணத்தாலோ அவருக்கு உதவிசெய்யப்போகாமல் தமது காரியத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். சேற்றூர் சமீன்தாரோ பன்முறை உதவிகேட்டுப்பார்த்து அலுத்துப் போனார். பொன்னம்பலம்பிள்ளை மனம் வைத்தால் உதவி கிடைக்குமென்று துணிந்த சேற்றூர் சமீன்தார், பொன்னம்பலம்பிள்ளைக்கு அன்புடனும் வணக்கத்துடனும் உதவி செய்யவேண்டுமென்று கடிதம் அனுப்பினார். பொன்னம்பலம்பிள்ளை உதவிசெய்ய எண்ணினார். தம் தலைவராகிய சமீன்தாரைப்பார்த்து, "சேற்றூர்ச் சமீன்தார் துரையவர்கட்குப் பல கடிதங்கள் எழுதியுள்ளார். ஒவ்வொரு கடிதமும், அக்கடிதத்தில் அவர் எழுதும் பாக்களும் மிகச் சுவையுடையனவாக இருக்கின்றன. துரையவர்கள் பாராமுகமாக இருந்தும் அவர் சலிக்காமல் அடிக்கடி கடிதம் எழுதிக் கொண்டேயிருக்கிறார். அவருக்கு உதவிசெய்தால் சமூகத்

திற்குப் பெருமையுண்டாகும்,'' என்று கூறினார். மேலும் அவரைப்பற்றி,

"வேலைகள் சூழ்புவி வேந்தர்கள் போற்ற விதிமறையோர்
நூலை எழுதப் படாதென்று வைத்தனர் நுண்ணிசைப்பா
மாலை எழுதப் பராசர் மந்திரி மார்கள்மெச்ச
ஓலை எழுதச் சடையன் திருவன் ஒருவனுமே"

என்னுங்கட்டளைக் கலித்துறையையும் பாடினார். சின்ன ணைஞ்சாத்தேவர் சேற்றூர்ப் பெருநிலக்கிழவருக்குத் தக்க வாறு உதவிசெய்ய எண்ணினார். "நீங்களே ஒரு படை யுடன் சென்று அவருக்கு உதவிசெய்து அவருடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றுங்கள்,'' என்று கூறினார். பொன்னம்பலம்பிள்ளையும் சேற்றூர்த் திருவணாதத் துரைக்கு உதவியாகச் சென்றார். அதுமுதல் சேற்றூர்ச் சமீன்தார்க்குத் தொல்லை நீங்கியது. அவர் பொன்னம் பலம்பிள்ளையைப் புகழ்ந்து பாராட்டினார்.

"சேற்றூரார் நெஞ்சந் திடப்பட்டார் தென்மலையார்
தோற்றோமென் றோடித் துயருற்றார்—மாற்றலர்கள்
தெண்டனிடுஞ் சின்னணைஞ்சான் சேனாபதிபொன்னன்
தண்டிகையைக் கண்டவுடன் தான்''

என்று செய்யுள் ஒன்றையும் பாடினார்.

நட்பு

சேற்றூர்ச் சமீன்தாரின் அன்புடைமையும் அறி வுடைமையும் பொன்னம்பலம்பிள்ளைக்கு மிகுந்த மகிழ்ச் சியை உண்டாக்கியது. இருவரும் உளங்கலந்த நட்பினர் களானார்கள். பொன்னம்பலம்பிள்ளை அடிக்கடி சேற்றூருக் குச்சென்று திருவணாதத்துரையோடு அளவளாவி மகிழ்ந் திருப்பதுண்டு. ஒருநாள் பொன்னம்பலம்பிள்ளை சேற் றூருக்குச் சென்றார். அப்பொழுது திருவணாதத்துரை சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தார். பொன்னம்பலம்பிள்ளையைக்

கண்ட வேலையாட்கள் விரைந்துசென்று சமீன்தாரிடம் பொன்னம்பலம்பிள்ளையின் வருகையைப் புகன்றார்கள். சமீன்தார் பொன்னம்பலம்பிள்ளையை ஒரு கணங்கூடக் காக்கவைத்தலை விரும்பவில்லை. சாப்பாட்டைக்கூடச் சரியாக முடித்துக்கொள்ளவில்லை. பொன்னம்பலம்பிள்ளையையும் அழைத்துச் சாப்பிடச் சொல்லவேண்டுமென்று எண்ணினார். கையை அலம்பாமலே எழுந்து ஓடிவந்தார். "வாருங்கள் வாருங்கள்; இன்னுஞ் சாப்பாடாகவில்லையல்லவா? சாப்பிடுதற்கு வாருங்கள்," என்று சொல்லி அழைத்தார்.

சேற்றூர்ப் பெருநிலக் கிழவரின் பேரன்பு பொன்னம்பலம்பிள்ளைக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கியது. பார்த்தார் சமீன்தாரை, ஒரு கையில் சோறு, ஒரு கையில் பொன் மோதிரம்; வாயிலோ உணவருந்த வேண்டுமெனும் அன்புச்சொல்: இக் காட்சி பொன்னம்பலம் பிள்ளையின் உள்ளத்தில் செய்யுள் ஒன்றை உண்டாக்கியது. உடனே அவர்,

" ஒருகையிலே அன்னம் ஒருகையிலே சொன்னம்
வருகையிலே சம்மான வார்த்தை—பெருகுபுகழ்ச்
சீமான் திருவாழ் சிவப்பிரகா சத்திருவக்
கோமானுக் குள்ள குணம்."

[அன்னம் - சோறு. சொன்னம் - பொன். சம்மானவார்த்தை - உண்ண வேண்டும் என்னும் அன்புமொழி]

பூசைத்தாயாருக்கு உதவி

ஊற்றுமலைச் சமீன்தாரின் மனைவியான பூசைத்தாயார், பொன்னம்பலம்பிள்ளையின் உதவியைக் கொண்டே இழந்துபோன தமது ஊரையடைந்து நலத்துடன் வாழ்ந்தார். அவ்வம்மையார் இவரைப் பாராட்டிச் *செய்யுள் ஒன்றும் பாடினார்.

---

* பூசைத்தாயார் வரலாற்றில் காண்க.

தலைவர் பிரிவு

பொன்னம்பலம் பிள்ளையின் அருமைபெருமையை நன்குணர்ந்து போற்றிய பெரியசாமிச் சின்னணைஞ்சாத் தேவர் 1721-ஆம் ஆண்டிற் காலமானார். அவருடைய பிரிவு இவருக்குப் பெருந்துன்பத்தை அளித்தது. அதனால் வருந்திய இவர்,

" வானாடரசாளப் போன மகராசன்
தானா பதியெனவுஞ் சற்றுமதித் தானிலையே
சேனா பதிப்பெருமான் சின்னணைஞ்சான் போனவழி
போனால் ஒழியமனப் புண்பாடு தீராதே."

என்று இரங்கற்பாப் பாடினார்.

பெரியசாமிச் சின்னணைஞ்சாத் தேவருக்குப்பின் சில காலம் ஆட்சிவேலையை நடத்திவந்தார். 1729-ஆம் ஆண்டில் சிவராமச்சின்னணைஞ்சாத்தேவர் என்பவர் சமீன்தாரானார். இவர் காலஞ்சென்ற பெரியசாமிச் சின்னணைஞ்சாத்தேவருடைய தம்பியின் மகன். இச்சமீன்தார் பொன்னம்பலம்பிள்ளையின் அருமை பெருமையை நன்குணர்ந்து போற்றவில்லை. பொன்னம்பலம்பிள்ளையின் எண்ணத்திற்கு மாறுபாடாகவே எல்லாக் காரியங்களையும் நடத்தினார். பொன்னம்பலம்பிள்ளையோடு பெரிய நாயகம்பிள்ளை என்பவரும் தானாதிபதியாக இருந்தார்.

திருப்பணி மறுப்பு

புதிய சமீன்தாரின் மனமாறுபாட்டையும் போக்கையும் பொன்னம்பலம்பிள்ளை பார்த்தார். அவரிடம் வேலை பார்ப்பதற்கு மனம் பொருந்தவில்லை. சில திருப்பணிகளை நடத்திக்கொண்டு ஓய்வுடன் பொழுதுபோக்க எண்ணினார். தமது நோக்கத்தைப் புலப்படுத்தினார். பொன்னம்பலம் பிள்ளையின் விருப்பத்திற்குப் புதுச்சமீன்தார் இணங்க

வில்லை. சினத்துடன் பேசிப் புலிபோற்சீறினர். சமீன்தாருடைய தன்மையைக் கண்ட இவர்,

"என்றுவரும் என்றுவரும் என்றிருந்தேன் திவ்யகுணக்
குன்றமே கோபங் குறியாதே—மன்றுதனில்
செம்பியன்போல் வாழுஞ் சிவராம தேவமன்ன
அம்புவிமேற் செம்புலிப்பட் டம்."

என்று பாடினர்.

வெளியேறுதல்

இதற்குமேல் பொன்னம்பலம்பிள்ளை அங்கிருக்க விரும்பவில்லை. அங்கிருந்து புறப்பட்டார். சங்கரநயினர் கோயிலையடைந்து இறைவழிபாடு செய்தார். தமது உள்ளத்தெழுந்த உணர்ச்சியை,

"காவிக் கலையிலே யோகப்பல் ஏறக் கடலிலேயோ
ஆவிக்கு மீளப் பிறப்பிலே யோகல்லில் அம்புதனை
ஏவிப் பிளப்பது போலே இதமறி யாதவரைச்
சேவிப்ப ரோசிவ சங்கர ராசைச் சிவக்கொழுந்தே."

[காவிக்கலை - காவியாடை. ராசை - இராசபுரம் என்பதன் மரூஉ. இராசபுரம் - சங்கர நயினர் கோயில்.]

என்று பாடினர். பிறகு திருநெல்வேலிக்குச் சென்றார். அப்பொழுது அங்கிருந்த ஆறை அழகப்பமுதலியார் என்பவர் பொன்னம்பலம்பிள்ளையை வரவேற்றுப் போற்றினர். "இப்பொழுது தாங்கள் சொக்கம்பட்டியில் முன்புபோல் இருக்கிறீர்களா ?" என்று உசாவினர். அதற்குப் பொன்னம்பலம்பிள்ளை,

"தானு பதியெனும் பேர்மாத் திரமென் தமிழருமை
ஆனல் அறிவது நீமாத் திரமெனக் காதரவு
நானு விதத்திலுங் காணேன் உனைமுற்றும் நம்பிவந்தேன்
மானு கராதொண்டை நாடா அழகப்ப மன்னவனே."

என்று பாடினர். இப்பாடலைக்கேட்ட அழகப்பமுதலியார் பொன்னம்பலம் பிள்ளை தக்கவாறு நடத்தப்படவில்லை என்பதை உணர்ந்துகொண்டார். "தாங்கள் இனிமேல் அங்குச் செல்லவேண்டாம். இவ்விடத்திலேயே நலத்துடன் இருக்கலாம்," என்று கூறி இவருக்கு வேண்டிய உதவிகளை யெல்லாஞ்செய்து பாதுகாத்தார்.

திருப்பணி

பொன்னம்பலம்பிள்ளை, திருநெல்வேலியில் ஆறை அழகப்ப முதலியாரின் ஆதரவில் இருப்பதை அறிந்த சிலர் சொக்கம்பட்டியின் புதிய சமீன்தாராகிய சிவராமச் சின்னணைஞ்சாத்தேவரிடஞ் சென்று, "பொன்னம்பலம் பிள்ளை இவ்வாறு அழகப்பமுதலியாருடைய ஆதரவில் இருப்பது உங்களுடைய பெருமைக்குச் சிறுமையாகும். மேலும் அழகப்பமுதலியாரால் ஏதாவது அல்லல் நேரிடவும்கூடும்," என்று கூறினர். சொக்கம்பட்டி ஆறை அழகப்பமுதலியாரின் பேராட்சிக்கு உட்பட்டது. ஆகவே புதுச்சமீன்தாருக்கு அச்சம் உண்டாயிற்று. "திருப்பணி முதலியவைகளை உங்களுடைய விருப்பம்போற் செய்து கொள்ளலாம். அன்புகூர்ந்து சொக்கம்பட்டிக்கு வந்து சேரவேண்டும்,"என்று தக்கார்கள்மூலம் சொல்லியனுப்பினர். தம் எண்ணம் நிறைவேறும் என்பதை உணர்ந்த பொன்னம்பலம்பிள்ளை முதலியாரின் உடன்பாடு பெற்றுச் சொக்கம்பட்டிக்கு வந்துசேர்ந்தார். தம்முடைய பொருளை மிகுதியாகச் செலவிட்டுத் திருமலையாண்டவர் கோயிலில் சில திருப்பணிகளை இயற்றுவித்தார். அவருடைய உள்ளம் ஒருவாறு அமைதிபெற்றது.

கலைத்தொண்டு

இவர் அரசியல் வேலை பலவற்றை மேற்கொண்டிருந்தும் தாம்பிறந்த ஊராகிய வாசுதேவநல்லூரின் புராணத்

தைப் பாடி முடித்தார். இவரால் அவ்வக்காலங்களில் இயற்றப்பெற்ற பாடல்கள் பல.

இறுதி

பொன்னம்பலம் பிள்ளையின் காலத்திலேயே சொக்கம் பட்டியில் அரசாட்சி உரிமைபற்றிக் கலகங்களும் குழப்பங் களும் ஏற்பட்டன. பொன்னம்பலம்பிள்ளை எதிலுங் கருத் துச் செலுத்தவில்லை. அவ்வாறு செலுத்துவதற்கு அவரு டைய முதுமையும் இடங்கொடுக்கவில்லை. 1762-ஆம் ஆண் டில் இறைவன் திருவடி நீழலையடைந்தார்.

கரு. பூசைத் தாயார்

பல ஆண்டுகட்கு முன்பு ஊற்றுமலை என்னும் ஊரில் பெருநிலக் கிழவராக இருந்தவருடைய மனைவியார் கல்வி யறிவிற் சிறந்து விளங்கினார். அவருடைய பெயர் பூசைத் தாயார் என்பது. பூசைத்தாயாருடைய கணவராகிய பெரு நிலக் கிழவர் சில காரணங்களை முன்னிட்டுப் பகைவர்கள் கையிற் சிக்கி மாண்டொழிந்தார். அந்தப் பெருநிலக் கிழவருக்கு ஆண்மக்கள் இருவர் இருந்தனர். அவர்களில் மூத்தவன் பெயர் மருதப்பதேவன், இளையவன் பெயர் சிவலவதேவன்.

பெருநிலக் கிழவரின் மனைவியும் தமிழறிஞருமாகிய பூசைத்தாயார் தம் கணவன் மாண்டதைக் கண்டு உள்ளம் வருந்தினார். தம் மக்களின் பொருட்டுத் தாம் உயிர் விடா மல் பிழைத்திருந்தார். ஆயினும் ஊற்றுமலையாகிய ஊரில் இருந்தால் மக்களுயிர்க்குத் தொல்லை யேற்படுமென்று எண்ணினார். தென்காசியை அடைந்து அங்கு மறைவாகத் தங்கியிருந்தார். தம்முடைய பிள்ளைகளைப் பள்ளியில்

வைத்துக் கல்விகற்பித்துக் கொண்டிருந்தார். ஒருநாள் பெரியவன் சிறியவனை ஒரு காரணத்தை முன்னிட்டு அடித்து விட்டான். மானமுடைய இளையவன் மூத்தவன் அடித்ததற்குப் பெரிதும் வருந்தினன். தன் தாயிடஞ் சென்று தன் தமையன் அடித்ததைக் கூறி வருந்தி அழு தான்.

தாம் ஆதரவற்ற நிலையில் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கும் போது மக்கள் இவ்வாறு போரிட்டுக் கொள்ளுகின்றனரே என்று எண்ணியபோது அப் பெண்மணிக்கு மனவருத்தம் உண்டாகியது. அவர் உடனே சிறியவனைப் பார்த்து,

"தேரோடு நின்று தெருவோ டலைகிற செய்திதனை
ஆரோடு சொல்லி முறையிடு வோம்இந்த அம்புவியில்
சீரோடு நாமும் நடந்துகொண் டால்இந்தத் தீவினைகள்
வாராவ டாதம்பி சீவல ராய மருதப்பனே."

என்று பாடினர். பிறகு பொன்னம்பலம் பிள்ளை என்ப வருடைய முயற்சியினாலும் உதவியினாலும் பழைய நிலைமை யைப் பெற்று ஊற்றுமலையை அடைந்து மக்களுடன் சிறப் பாகக் காலந்தள்ளினர். இவருடைய புலமை நிலைமையே இழந்த செல்வத்தைப் பெறுவதற்குத் துணையாகியது. பிறகு பொன்னம்பலம் பிள்ளையைப் பாராட்டி,

"கூட்டினன் மிகுந்தபா ளையக்காரர்
சேகரத்தைக் குறைவ ராமல்
சூட்டினன் மணிமகுடந் துரைபெரிய
சாமிசெயுஞ் சுகிர்தத் தாலே
நீட்டினன் அம்பலம்பொன் னம்பலத்தான்
திரிகூட வரையிற் கீர்த்தி
நாட்டினன் ஊற்றுமலை நாட்டரசு
தழைக்கநிலை நாட்டி னனே."

என்று புகழ்ந்து பாடினர். இவ்வம்மையாருடைய பிற செய்திகள் புலப்படவில்லை.

கசு. சந்திரசேகர கவிராச பண்டிதர்

கல்வி

சந்திரசேகர கவிராச பண்டிதர் சோழவள நாட்டிலே தில்லையம்பூர் என்னும் ஊரில் தோன்றியவர். இவர் சென்னையை அடைந்து, அந்நாளில் அங்குச் சிறந்து விளங்கிய விசாகப் பெருமாளையரிடத்தினும் சரவணப் பெருமாள் ஐயரிடத்தினும் நன்கு கல்விகற்றுத் தேறினர். அந்நாளிற் சென்னையில் இருந்த வித்துவான் மகாலிங்கையர், இராமாநுச கவிராயர், தாண்டவராய முதலியார் முதலிய பலஅறிஞர்களோடு பழகிப் புலமைநலம் மிளிரப் பெற்றார்.

அலுவல்

சித்தூரில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளியில் பல ஆண்டுகள் தமிழாசிரியராக வேலைபார்த்தார். கும்பகோணம் கல்லூரியில் தமிழாசிரியராக இருந்த தியாகராசச் செட்டியார் ஆறு திங்கள் வரை ஓய்வெடுத்துக்கொண்டபோது, இவர் அந்த வேலையைப் பார்த்தார்.

தமிழ்த்தொண்டு

அறிஞர்களிற் சிலர் தமிழ்த்தொண்டு புரிவதற்கென்றே தமது வாணாளைச் செலவிடுகின்றனர். அந்தக் கூட்டத்திலே இக் கவிராச பண்டிதருஞ் சேர்ந்தார். இவருடைய மனம் நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிடுவதிற் சென்றது. தம் ஆசிரியர் இயற்றிய ஐந்திலக்கண வினாவிடை, பாலபோத இலக்கணம் ஆகியவைகளையும், நன்னூல் விருத்தியுரை, யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை, தண்டியலங்காரவுரை, வச்சணந்திமாலை, விடப்பிரதி விடத்திரட்டு, அரபத்த நாவலர் இயற்றிய பரத நூல் முதலியவைகளை ஆராய்ந்து திருத்தமான பதிப்புக்களாக வெளிப்படுத்தினர்.

தனிப்பாடல் திரட்டு

தனிப்பாடல் திரட்டு என்னும் நூல் தமிழுலகத்திலே மிகுந்த புகழ் பெற்றது. ஏனெனின் அந்நூல் பல புலவர்களால் இயற்றப்பட்டது. ஒரு புலவரால் இயற்றப்பட்ட நூலைப் பார்க்கினும் பல புலவர்களால் இயற்றப்பெற்ற நூல் சிறந்து விளங்குவது இயற்கைதானே! நாம் இக்காலத்தில் இரண்டொரு ரூபாய் கொடுப்போமானால் தனிப்பாடல் திரட்டு எளிதாகக் கிடைத்து விடுகிறது. இந்தக் கவிராச பண்டிதர்தாம் தனிப்பாடல் திரட்டைத் திரட்டியவர். அக் காலத்தில் இவர் பாடல்களைத் திரட்டித் தொகுப்பதற்குப் பட்ட தொல்லை இவ்வளவு அவ்வளவு என்று இயம்ப முடியாது. ஒவ்வொரு புலவரிடமுஞ் சென்று பாடல்களை வாங்கி ஒன்றுபடுத்துவதற்கும் காலமானவர்களுடைய பாடல்களைப் பெறுவதற்கும் மிகுந்த முயற்சி செய்து உழைத்தார். கவிராச பண்டிதர் ஒரு பாடலைப் பெறுவதற்குச் செய்த முயற்சியைப் பாருங்கள்.

ஒரு பாட்டு

கவிராச பண்டிதர் சென்னை வண்ணாரப்பேட்டையில் சிலகாலம் குடியிருந்தார். அந்தக்காலந் தனிப்பாடல் திரட்டைத் திரட்டிக்கொண்டிருந்த காலம். ஒருநாள் இரவில் கவிராச பண்டிதர் வீட்டுத் திண்ணையில் அமர்ந்திருந்தார். தெருவில் ஐயமேற்பவன் ஒருவன் நீட்டி முழக்கிப் பாடிக்கொண்டு சென்றான். கவிராசர் அவன் பாடுவதைக் கேட்பதிற் கருத்தைச் செலுத்தினார். இரவில் வந்த அந்த இரவலன், "ஊஉஉஉஉரைச்சுடுமோ ஒஒஒஒ," என்று பாடிக்கொண்டு சென்றான். அந்தப்பாட்டு முழுவதையுங் கேட்க விரும்பிய கவிராசர் திண்ணையைவிட்டு இறங்கி ஐயமேற்பவனைப் பின்தொடர்ந்தார். நீண்டநேரஞ் சென்றபின், "உலகந் தனைச்சுடுமோ ஒஒஒஒ," என்றான்.

பொறுமையை இழந்த கவிராசர் பிச்சைக்காரனைப் பிடித்து நிறுத்தினர். "நீ இப்பொழுது பாடியபாட்டை முழுவதுஞ் சொல்; காசுதருகிறேன்," என்றார். அவனோ, "சாமி அது தானாக வந்தால் வருமே தவிர, நான் எவ்வளவு எண்ணிப் பார்த்தாலும் வராது," என்று கூறிவிட்டான். கவிராசர் இந்தப் பாட்டை எப்படியும் முழுவதும் அறிந்துவிட வேண்டும் என்று உறுதிகொண்டார். மறுநாளும் அந்தப் பிச்சைக்காரனைப் பிடித்து நெருக்கினர். இரண்டாவது அடி வெளியாயிற்று. பாட்டு முழுவதையும் பெறுவதற்கு ஐந்தாறு நாட்களாகிவிட்டன. கவிராசர் பெரு முயற்சி பெற்ற பாட்டு,

"ஊரைச் சுடுமோ உலகந் தனைச்சுடுமோ
ஆரைச் சுடுமோ அறியேனே—நேரே
பொருப்புவட்ட மானநகிற் பூவையரே இந்த
நெருப்புவட்ட மான நிலா."

என்பதுதான். மேலுஞ் சில பாடல்களை அப்பிச்சைக் காரனிடம் இருந்து தெரிந்துகொண்டார். பிறகு இவை கள் தனிப்பாடல் திரட்டிற் சேர்க்கப்பட்டன.

மும்மணிக்கோவை

அந்நாளில் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் தலைவராக எழுந்தருளியிருந்த சுப்பிரமணிய தேசிகர்மீது மும்மணிக் கோவை ஒன்று பாடி அரங்கேற்றினர்.

பொன்னுச்சாமித் தேவர்

இவர் தனிப்பாடல் திரட்டைத் திரட்டுவதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் பொன்னுச்சாமித்தேவர். இவர் பொன்னுச்சாமித்தேவர்மீது பல தனிப்பாடல்கள் பாடி யிருக்கிறார்.

"செவ்வேல் திகழ்கரன் மாமலர்ச்
 சேவடி சிந்தைசெய்யும்
தெவ்வே றிகல்பொன்னுச் சாமிபூ
 பாலனற் சீர்க்கிரிவாய்
வெவ்வே றினமணி மேவமு
 தக்கட நீர்மறைத்து
உவ்வே றினமத கவ்வினைக்
 காட்டலென் ஞெண்டொடியே."

என்பது இவர் புறங்காட்டல் துறையாகப் பொன்னுச் சாமித்தேவர்மீது பாடிய பாடல்களில் ஒன்றாகும் உ ஏறின மதக என்பது-முதுகு.

இறுதி

பலவகையானும் சிறந்த செந்தமிழ்த்தொண்டு செய்திருந்த இவர் 1883 ஆம் ஆண்டில் இவ்வுலக வாழ்வைத் துறந்தார்.

இவரால் இயற்றப்பெற்றனவும் பதிப்பிக்கப்பெற்றனவுமான நூல்கள் :—

1. தனிப்பாடல் திரட்டு
2. வருடாதி நூல்
3. துலுக்காணத்தம்மை பதிகம்
4. மும்மணிக் கோவை
5. ஐந்திலக்கண விஞவிடை
6. பாலபோத இலக்கணம்
7. நன்னூல் விருத்தியுரை
8. யாப்பருங்கலக்காரிகையுரை
9. தண்டியலங்கார உரை
10. வச்சணந்திமாலை
11. விடப்பிரதி விடத் திரட்டு
12. பாதநூல்

௧எ. சுப்பிரமணிய தேசிகர்

தோற்றம்

பாண்டிவளநாட்டிலே திருக்குற்றாலத்திற்கு அண்மை யில் உள்ள மேலகரத்திலே வழிவழிச் சைவவேளாளர் குலத்திலே, சுப்பிரமணியதேசிகர் சாலிவாகன சகாப்தம் 1755-க்குச் சரியான விசய ஆண்டு தைத்திங்கள் முதல்நாள் அவிட்ட விண்மீனிலே தோன்றினார். இவருடைய தந்தை யார் பெயர் சுப்பிரமணியக் கவிராசர். தேசிகருக்கு இடப்பட்ட பிள்ளைப்பெயர் குற்றால லிங்கர்.

கல்வி

இளமைப்பருவத்தில் குற்றாலலிங்கருக்குச் செய்யப் பெறவேண்டிய சடங்குகள் யாவும் நன்கு செய்யப்பட்டன. ஐந்தாம் அகவையிற் கல்விப்பயிற்சி தொடங்கப்பட்டது. தமிழ், தெலுங்கு, வடமொழி என்னும் மும்மொழிகளை யும் பயின்றார். குற்றாலலிங்கருக்கு அகவை பன்னிரண்டு ஆனபொழுது அவருடைய தந்தையார் அவரைக் கல்லி டைக்குறிச்சித் தளிகை மடத்திற்கு அழைத்துவந்தார். கல்லிடைக்குறிச்சித் தளிகைமடம் திருக்கயிலாய பரம் பரைத் திருவாவடுதுறையாதீனத்துச் சின்னப்பண்டார சந்நிதிகளின் இருப்பிடமாகும். அங்கு அப்பொழுது இலக்கணம் அம்பலவாணத்தம்பிரான் என்பவர் தங்கியிருந் தார். அவர் சிறந்த அறிஞராகவும் துறவியாகவும் விளங் கினார். சுப்பிரமணியக்கவிராயர் குற்றாலலிங்கரை இலக்க ணம் அம்பலவாணத்தம்பிரானிடம் ஒப்புவித்து அவருக் குத் தமிழ் கற்பிக்குமாறு வேண்டிக்கொண்டார். அவரும் அதற்கு உடன்பட்டுத் தாம் தமிழ் கற்பித்ததன்றி, ஆதீன வடமொழிப்புலவராக இருந்த வேதாந்த சாத்திரிகளிடம் வடமொழி பயிலுமாறுஞ் செய்தார். குற்றாலலிங்கர்

மற்றைய மாணவர்களைக்காட்டிலும் ஊக்கமாகப் பயின்று கல்வியில் தேர்ச்சியடைந்தார்.

சின்னப்பட்டம்

அந்நாளில் திருவாவடுதுறையாதீனத்து மகாசந்நிதானமாக எழுந்தருளியிருந்த அம்பலவாணதேசிகர் தென்னாட்டுச் சிவப்பதிகட்கு இறைவழிபாட்டின்பொருட்டுச் சென்று பின்னர்த் திருநெல்வேலியை அடைந்து ஈசான மடத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார். குற்றாலலிங்கரின் தந்தையாராகிய சுப்பிரமணியக்கவிராசர் இதனை அறிந்தார். தம் மைந்தரையும் அழைத்துக்கொண்டு திருநெல்வேலிக்கு வந்தார். தேசிகரைக்கண்டு வணங்கி அவரோடு தங்கியிருந்தார். பின்பு தேசிகர் கல்லிடைக்குறிச்சியை அடைந்து சிலநாள் உறைந்தார். அப்பொழுது தேசிகர் குற்றாலலிங்கருடைய கல்வியறிவையும் நல்லொழுக்கங்களையுங் கண்டு மகிழ்ந்தார். ஆதின முறைப்படி அவருக்கு ஞானவழித் தீக்கை செய்து சின்னப்பட்டமாகத் திருமுழுக்குச்செய்தார். தம் ஞானாசாரியரின் திருப்பெயராகிய சுப்பிரமணிய தேசிகர் என்பதையே தீட்சைப்பெயராக வழங்கியருளினார். அப்பொழுது குற்றாலலிங்கருக்கு அகவை ஈரேழு.

திருவாவடுதுறைக்குச் செல்லுதல்

பிறகு சுப்பிரமணியதேசிகர் தம் ஞானாசிரியர்பால் ஆதீனத்திற்குரிய அறிவு நூல்களை ஓராண்டு ஐயந்திரிபற ஓதியுணர்ந்தார். அப்பால் ஞானாசாரியருடன் துறைசையடைந்து நமச்சிவாயமூர்த்திகளைப்போற்றி வழிபட்டார். சிலகாலம் அங்கிருந்த பின்னர்க் கல்லிடைக்குறிச்சியை அடைந்து அங்குத் தங்கினார். மாணவர் பலருக்குப் பல நூல்களைப் பாடஞ் சொன்னார்.

சித்தியாருக்குப் பதவுரை செய்தல்

ஆண்டுகள் பன்னிரண்டு சென்றன. தம் ஞானாசாரியரைக்கண்டு போற்றவேண்டுமென்று திருவாவடுதுறையை அடைந்தார். ஞானாசாரியரைப் போற்றி வழிபட்டார். திருவண்ணாமலை, திருவெண்ணெய்நல்லூர் முதலிய சிவப் பதிகட்குச்சென்று இறைவழிபாடுசெய்து துறைசைக்கு மீண்டார். இந்நாளிலேதான் திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை திருவாவடுதுறை ஆதீனப்புலவராக அமர்ந்து மாணவர் பலருக்குக் கல்வி கற்பித்துக்கொண்டிருந்தார். இந்நாளில் சுப்பிரமணியதேசிகர் சிவஞான சித்தியாருக்கு மாதவச்சிவஞான சுவாமிகள் அருளிச் செய்த பொழிப்புரையைத் தழுவிப் பதவுரை ஒன்றை அன்பர்களுடைய வேண்டுகோளின்படி எழுதினார்.

பெரிய பட்டத்தில் எழுந்தருளல்

பிறகு சுப்பிரமணியதேசிகர் சேதுமன்னரும் பிறரும் வேண்டிக்கொண்டதற்கிணங்கி இராமேசுரம் இராமநாத புரம் முதலிய இடங்கட்குச் சென்றார். பிறகு திருப் பெருந்துறையை அடைந்து இறைவழிபாடு செய்து கொண்டு சிலகாலம் தங்கியிருந்தார். அன்பர்கள் பலர் கல்லிடைக்குறிச்சிக்கு எழுந்தருளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்கிப் புறப்பட்டு மதுரையை அடைந்தார். அப்பொழுது ஞானாசாரியர் திருவடிப்பேறு பெற்ற செய்தி எட்டியது. ஆகவே திருவாவடுதுறையை அடைந்து ஆசிரியருக்குச் செய்யவேண்டிய சடங்குகளை யெல்லாம் முறைப்படி செய்தார். பத்தாநாட் குரு பூசையை மிகச்சிறப்புடன் நடத்தினார். பிறகு ஆதீனத் தின் பெரிய பட்டமாக எழுந்தருளியிருந்தார்.

நமச்சிவாயதேசிகர்

திருநெல்வேலிக்குப் பக்கத்தில் உள்ளதும் மங்கலப் பேட்டை என்று சொல்லப்படுவதுமாகிய பேட்டை என்னும் ஊரிலே வழிவழிச் சைவவேளாளர் குலத்தில் தோன்றி இளமைப்பருவத்திலேயே திருவாவடுதுறையை அடைந்து நன்கு கல்வி கற்றிருந்ததன்றித் தம் ஆசிரியராகிய அம்பலவாணதேசிகரிடத்திலே மூவகைத் தீக்கையும் பெற்றவராகிய நமச்சிவாயதேசிகரை ஆதீன முறைப்படி பிரமோதூத ஆண்டுச் சித்திரைத் திங்களில் சின்னப்பட்டமாகத் திருமுழுக்காட்டினர்.

சிவஞானயோகிகட்குக் கோயில்

பிறகு தேசிகர் தென்னாட்டிற் சுற்றுப்பயணம் செய்ய எண்ணினர். நமச்சிவாயதேசிகரையும் உடன் அழைத்துக்கொண்டு திருப்பெருந்துறை, பிரான்மலை, திருக்கானப்பேர், திருவாலவாய் முதலிய சிவப்பதிகளை வணங்கிக் கொண்டு திருநெல்வேலியை அடைந்தார். பிறகு தளிகை மடத்தையடைந்து ஆதீன வழக்கப்படியே நமச்சிவாய தேசிகரை அங்கிருக்கச்செய்தார். தாம் செவந்திபுரத்தில் எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு நாள்தோறும் பாபவிநாசப் பதிக்குச்சென்று உலகம்மையையும் முக்களாலிங்கப்பெருமானையும் போற்றி வழிபட்டுக்கொண்டுவந்தார். அந்நாளில் விக்கிரமசிங்கபுரத்தில் இருந்த சிவஞானபோத மாபாடிய சிவஞான அடிகளின் இல்லத்தை ஆதீனத்திற்கு உரிமையாக்கி உருவச்சிலையை அமைத்தார். இரண்டுகால பூசைக்குவேண்டிய ஏற்பாடுகளையுஞ் செய்து வைத்தார்.

திருவனந்தபுர அரசர் வரவேற்பு

சிலநாட்சென்ற பின்பு தேசிகர் நமச்சிவாயதேசிகரையும் உடன் அழைத்துக்கொண்டு மலைநாட்டுக்கு எழுந்

தருளினார். ஆதீனச் சின்னப்பட்டத்திற்குரிய பழைய மடாலயமாகிய சுசீந்திரத்தையடைந்து அங்குத் தங்கியருளி னார். அந்நாளில் திருவனந்தபுரத்தில் அரசராக அமர்ந் திருந்த ஆயிலியந்திருநாள் இரண்டு பெரியார்களையும் திரு வனந்தபுரத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு சென்றார். தமது அரண்மனையில் இலட்சுமி விலாசத்தில் அவர்களை இருக்கச் செய்தார். ஏழெட்டு நாட்கள் இரு பெரியார்களும் அங்குத் தங்கியிருந்தனர். அரசர் குருமூர்த்திகளோடு அளவளாவி மகிழ்ந்து நாள்தோறும் நகர்வலஞ் செய்வித்தார். சந்நி தானங்கள் திரும்புங்காலத்தில் தந்தச்சிவிகை, குடை கட்டிய வெள்ளித்தடி முதலியவைகளை வழங்கிச் சிறிது தொலை பின்சென்று வழியனுப்பினார். தேசிகர் பாண்டி நாடடைந்து தனிகை மடத்தில் நமச்சிவாயதேசிகரை நிறுத்தித் தாம் துறைசைக்கு மீண்டார்.

தேசிகரைப் போற்றியவர்கள்

சுப்பிரமணியதேசிகர் அருங்கலை விநோதர். மடாலயத் தில் எப்பொழுதும் தென்மொழிப்புலவர்கள் கூட்டமும் வடமொழிப்புலவர்கள் கூட்டமும் நிறைந்திருக்கும். தேசி கர் ஒவ்வொருவருடைய புலமைத் திறத்தையும் நன் குணர்ந்து தக்கவாறு நன்கொடை வழங்குவார். கல்வி கற்பதில் ஒவ்வொருவரையும் மேன்மேலும் ஊக்கப்படுத்த வேண்டுமென்பது தேசிகருடைய கொள்கை; ஆகவே அவர்களைப்பார்த்து இன்னும் நன்கு கற்றுவருவீர்களாயின் தக்கவாறு பரிசு பெறுவீர்கள் என்று ஊக்குவார். தேசி கர் காலத்திய புலவர்களில் மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை, தில்லையம்பூர்ச் சந்திரசேகர கவிராசர், வேதநாயகம்பிள்ளை, காசிவாசி பரமசிவசுவாமிகள், சேது பதிகள், மகாவைத்தியநாதையர், இராகுச் சாத்திரிகள் முதலிய பல பெரிய அறிஞர்கள் தேசிகரைப் புகழ்ந்து

பாராட்டியுள்ளனர். யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர் மூன்றுமுறை ஆதீனத்திற்குவந்து தேசிகரை வணங்கிச்சென்றூர். மற்றும்பலர் துறைசையை அடைந்து அடிக்கடி தேசிகரைப்போற்றிச் செல்வர். திராவிடப் பிரகாசிகை என்னும் நூல் இயற்றிய யாழ்ப்பாணம் வட கோவைச் சபாபதி நாவலர் தேசிகரிடத்தே அருளுரை பெற்று ஆதீனப்புலவராக விளங்கினூர்.

அரசர் வருகை

ஆயிலியந்திருநாள் அரசருக்குப்பின் அரசராகிய விசாகந்திருநாள் காசியாத்திரை முடித்துக்கொண்டு செல் லும்போது திருவாவடுதுறையாதீனத்தை அடைந்து ஒரு நாள் தங்கியிருந்தார். கையுறையாகக் கங்கைநீர், காண்டா மிருகக்கொம்பு முதலியவைகளைக் கொடுத்ததோடு இரண்டு யானைகளையும் வழங்கிச் சென்றூர்.

மாணவர்கள்

தேசிகரிடம் தீக்கைபெற்றவர்களும் கல்விகற்றவர் களும் பலர். அவர்களுள் சூரியனூர்கோயில் ஆதீன முத்துக் குமார தேசிக அடிகள், திருப்பனந்தாள் குமாரசுவாமிகள், மதுரை திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை, பழனிக்குமாரசுவாமி கள், ஆறுமுக சுவாமிகள், மகாலிங்க சுவாமிகள் முதலிய வர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்.

இறுதி

இவ்வாறு புகழ்பெற்று விளங்கிய தேசிகர் தமது வாணாளில் செந்தமிழ்க்குத், தக்கவாறு ஆக்கவேலை செய் தருளிச் சாலிவாகனசகம் ளஅ௲ சர்வசித்து ஆண்டு மார்கழித்திங்கள் உரு-ஆம் நாள் (1888) இறைவன் திரு வடி நீழலைச் சேர்ந்தார்.

கஅ. பேரறிஞர் கந்தசாமி முதலியார்

தோற்றம்

பொங்குமா புகழார் கொங்குமா நாட்டில், மருவூர் பொழின்மிகு கருவூர் தன்னில் கந்தசாமி முதலியார் 1838-ஆம் ஆண்டிலே தொண்டைமண்டலம் கொண்டை கட்டி வேளாளர்மரபிலே மாங்காடு நாட்டு நெல்விளையார் குடியிலே பிறந்தார். தந்தையார் பெயர் உலகநாத முதலியார், தாயார் பெயர் பார்வதியம்மையார்.

கல்வி

இளமைப் பருவத்திலேயே தந்தையை இழந்தமையால் தாயார் பிறந்த வீட்டில் வளர்ந்தார். உரிய காலத்தில் பள்ளியில் வைக்கப்பெற்றுப் பள்ளிக்கல்வியை ஊக்கமாகப் பயின்றார். தமிழ்க்கல்வியை நன்கு கற்றுச் சிறப்படைய வேண்டும் என்று எண்ணினார். அந்நாளில் திருத்தணிகை சரவணப்பெருமாளையரிடம் கல்விகற்றுச் சிறந்துவிளங்கிய சந்திரசேகரம்பிள்ளை என்பவரையடுத்துத் தமிழ் நூல்கள் பலவற்றையும் முறையாக ஓதியுணர்ந்தார்.

அக்காலத்திய அறிஞர்கள்

யாழ்ப்பாணம் ஆறுமுக நாவலர், சபாபதி நாவலர் திரிசிரபுரம் பெரும்புலவர் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை முதலிய அறிஞர்கள் இவர்காலத்தில் சிறந்துவிளங்கினார்கள். கந்தசாமிமுதலியார் மேற்கூறிய புலவர் பெருமக்களோடு நட்புடையவராக விளங்கினார்.

வாழ்க்கை

தம்மையடுத்துக் கல்விகற்கவிரும்பிய அன்பர்களுக்கு நூல்கள் பலவற்றையும் கற்பித்தார். சூளை சோமசுந்தர நாயகர் முதலிய அறிஞர்களை அழைத்துச் சொற்பொழிவு

கள் செய்வித்துச் சிறப்புச்செய்தார். சைவ சமயத்திடத்திலே மிகுந்த பற்றுக்கொண்டு விளங்கினர். சிவனடியார்களிடத்திலும் திருநீறு சிவக்கண்மணி ஆகியவைகளிடத்திலும் பேரன்புகொண்டிருந்தார். அந்நாளில் தேவாரம் முதலிய திருமுறைகளை முறைமையாகப் பயின்று ஓதுவோர் மிக அரியர். அத்தகையோர் எவரையேனும் கண்டால் தேவார திருவாசகங்களைப் பாடச்செய்து இன்புறுவார். சிவவழிபாட்டிலும் திருக்கோவிலுக்குச் செல்வதிலும் மிகுந்த ஊக்கம் உடையவர்.

கலைத் தொண்டு

கொங்குநாட்டுச் சிவப்பதிகளான திருப்பேரூர், அவிநாசி, திருமுருகன் பூண்டி, திருக்கருவூர், பவானி என்னும் திருநணா ஆகியவைகளின் தலபுராணங்களை ஆராய்ந்து அச்சிற்பதிப்பித்து வெளிவரச் செய்தார். கொடுமுடிப் புராணத்தைத் தொகுத்துச் சில பகுதிகள் பாடினர். பிறகு இப்புராணம் இவருடைய மாணாக்கர் வேங்கடரமணதாசர் என்பவரால் இயற்றி நிறைவேற்றப்பெற்றது.

சிவத்திருப்பணி

இவர் கோயமுத்தூரில் முன்சிப்கோர்ட் வழக்கறிஞராக அலுவல்பார்த்துத் தமது வாழ்க்கையை நடத்தினர். அதில் நல்ல வருவாய் வந்தது. ஆயினும் அத்தொழிலையே நீடித்து நடத்திப் பெரும்பொருள் திரட்டிப் பெருஞ் செல்வராக வாழ்தற்கு எண்ணவில்லை. திருப்பேரூர்ச் சிவப்பதியினிடத்திலே மிகுந்த அன்புகொண்டு அப்பதியில் திருப்பணி செய்தலையே தமது வாணாளின் குறிக்கோளாகக் கொண்டார்.

கோயமுத்தூர்த் தாலுகா இந்து தேவஸ்தானக் கமிட்டியில் செயலாற்றும் உறுப்பினராகத் தம் வாணாள்

முடிவுவரை இருந்தார். பேரூர்த் திருக்கோவிலுக்குச் சேர வேண்டியதாக இருந்தும் இருபதாண்டுகள்வரையிற் பறிமுதல் செய்யப்பட்டிருந்த இனும் சிற்றூரை மீட்டதல்லாமலும் பேரூர்க் கிராமத்தைச் சர்வமானியமாக ஆக்கச் செய்தார். பேரூர்ச் சுவாமிகோயில், அம்மன் கோயில் ஆகியவைகளை முழுமையுங் கருங்கல் திருப்பணியாகச் செய்துமுடித்தார். இப்பொழுதுள்ள மேற்படி கோயில் நகைகள் பெரும்பாலும் இவர் செய்வித்தனவேயாம். தேர் முதலாகிய ஊர்திகள் செய்வித்தார். புதிய திருவிழாக்களையும் திருவிழாக் கடவுளரையும் உண்டாக்கித் திருவிழாக்கள் சிறப்பாக நடைபெறச் செய்தார். அரசம்பலவாணர் என்னும் காலவேச்சுரத்திருக்கோயில் முழுதும் இவர் செய்வித்த திருப்பணியேயாகும்.

சைவச் சொற்பொழிவு நிலையம்

1866-ஆம் ஆண்டில் "சைவப்பிரசங்கசாலை" என்னும் ஒரு நிலையத்தை நிறுவினார். அந்நாளில் கிறித்துவர்கள் தமது சமயத்தை நாடெங்கும் பரப்புவதற்கு மிகக்கடுமையாக வேலைகள் செய்தனர். கிறித்துவ சமயச்சொற்பொழிவுகள் எங்கு பார்க்கினும் மிகுதிப்பட்டன. அதற்கு எதிரிடையாக இவர் பலவேலைகள் செய்தார். திருப்பேரூர்க் கிள்ளைவிடுதூது என்னும் பெயருடன் தாமியற்றிய நூலில் கிறித்துவமத கண்டனஞ் செய்தார். சைவப்பிரசங்கசாலையும் அம்முயற்சிகளுள் ஒன்று. இதற்காகத் தனியே ஒரு கட்டிடம் அமைத்து, அதில் ஆனைமுகக் கடவுள் கூத்தப்பிரான் (நடராசர்) முதலிய கடவுளர்களின் திருவுருவங்களை அமைத்து, நாள்தோறும் வழிபாடு நடத்தினர். திங்கட்கிழமைகள்தோறும் சிவபுராணச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினர். சமயாசாரியர்களுக்குக் குருபூசைகள் நடத்தினர். சிவராத்திரி, திருக்கார்த்திகை,

விநாயகசதுர்த்தி, நவராத்திரி, கந்தசட்டி முதலிய திரு நாட்களைக் கொண்டாடினர். அவ்வத் திருநாட்களின் பெருமைகளைப்பற்றிச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினர். இதனால் சைவசமய உண்மைகளை மக்கள் எல்லோரும் நன்கு தெரிந்துகொள்வதற்கு வழியேற்பட்டது. சொற்பொழிவுநிலையம் இன்றும் நன்றாகத் தொண்டாற்றி வரு கின்றது. அதற்கென்று இவருடைய மகனரால் பெரிய கட்டிடம் ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

நூல்கள் இயற்றுதல்

இவருடைய கிள்ளைவிடுதூது என்னும் நூலில் கிறித்து மத கண்டனஞ் செய்யப்பட்டுள்ளமையைப் பார்த்த கிறித் துவர்கள் 'பிள்ளைவிடுதூது' என்னும் கண்டன நூலை எழுதி வெளிப்படுத்தினர். அதற்கு மறுப்பாக இவர், "சிசு தௌத் திய திரணசண்டமாருதம்," என்னும் கலிவெண்பாச் செய் யுள் நூலையும், "பிள்ளைவிடுதூது ஆபாசவிளக்கம்," என் னும் உரைநடைநூலையும் தம்முடைய மாணக்கர்களாகிய வேங்கடரமணதாசர், நமசிவாயச் செட்டியார் என்பவர் களுடைய பெயரால் வெளிவரச் செய்தார். கிறித்துவர்கள் போராட்டம் இவ்வளவில் ஒருவாறு முடிவுபெற்றது. மேலும் இவர் சில நூல்களை இயற்றினர்.

இவர் குடும்பம்

இவருக்குத் திருமகன் ஒருவர் தோன்றினர். அவர் தாம் கோயமுத்தூர் வழக்கறிஞரும் பெரிய புராண உரை யாசிரியருமாகிய சிவக்கவிமணி, திருமுறை ஞானபானு சி. கெ. சுப்பிரமணிய முதலியாராவர். இக்குடும்பத் தினர்க்குப் பெயர்ப்பொருத்தம் நன்றாக அமைந்துள்ளது. தகப்பனர் உலகநாத முதலியார்; தாயார் பார்வதியம்மை யார், மகன் கந்தசாமி முதலியார், மாமன் அரங்கசாமி

முதலியார். கந்தசாமி முதலியார் தம்முடைய ஆசிரியர் மீது பாடிய திருப்பேரூர்க் கிள்ளைவிடுதூது என்னும் நூலில்;

..................................இன்னபுகழ்
எய்தி உயர்வாம் இளங்கிளியே என்றனது
செய்தி சிலவெடுத்துச் செப்பக்கேள்—வையத்துள்
வீசு புகழ்சேர் வியன்பதியென் றிவ்வுலகம்
பேசுகரு ஊரிற் பிறந்தேன்யான்—மூசுதிரை
வெள்ளப் புனன்மே வியசீர்க்கங் காகுலத்தில்
பிள்ளையென வந்து பிறந்தேன்யான்—வள்ளல்பேர்
பூணுலக நாதன் பொருந்தவரும் பார்ப்பதிபால்
பேணு மகவாய்ப் பிறந்தேன்யான்—பூணற்
கரிய புகழ்சேர் அரங்கசா மிக்குப்
பிரியமரு காகப் பிறந்தேன்யான்...............
..................................இளமையில்
தந்தை இறந்தொழியத் தாயார் பிறந்தகத்தில்
வந்து வளர்க்க வளர்ந்தேன்யான்..............

என்று தமது வரலாற்றுப் பகுதிகள் சிலவற்றை அமைத்துள்ளார்.

இவர் 1890-ஆம் ஆண்டில் இறைவன் திருவடிநீழலை எய்தினார்.

இவரால் இயற்றப்பெற்ற நூல்கள்

1. திருப்பேரூர்க் கிள்ளைவிடுதூது
2. திருப்பேரூர்ப் பச்சைநாயகியம்மையார் ஊசல்
3. பச்சைநாயகி அம்மையார் ஆசிரிய விருத்தம்
4. திருப்பேரூர் மும்மணிக்கோவை
5. தருதமலை ஆண்டவர் உயிர்வருக்கமாலை
6. திருப்பேரூர்ப் போற்றிக் கலிவெண்பா
7. திருப்பேரூர் மாலை.
8. முத்துவிநாயகர் பதிகம்
9. கோட்டைச் சண்முகநாதர் பதிகம்.

10. வெள்ளை விநாயகர் பதிகம்.
11. மரகதவல்லியம்மன்மாலை.

முதலியன இவர் இயற்றிய நூல்கள். இவருடைய நூல்களில் இருந்து சில பாடல்களைக் காண்க.

பச்சை நாயகியார் ஊசல்

"சந்திரனை வென்றிலகு வதன மாடத்
 தடநெடுங்கண் ணொடுசெவிகள் தாம்போ ராட
எந்தவுல குந்தருமால் இலையும் ஆட
 இல்லையுண்டென் றோதும்இயல் இடையும் ஆடப்
பந்தமறுத் தருள்நல்கும் பதங்கள் ஆடப்
 பலமுனிவர் கொண்டாடிப் பாடி யாடச்
செந்திருவாழ் பேரைநகர்ப் பட்டி நாதர்
 தேவிபச்சை நாயகியார் ஆடீ ரூசல்."

பச்சைநாயகியம்மை ஆசிரிய விருத்தம்

"சீர்கொண்ட வதனமும் கார்கொண்ட முகிலெனத்
  திரள்கொண்ட பைங்கூந்தலும்
 சிலைகொண்ட கருவமும் விலைகொண்ட புருவமும்
  செங்கையிற் கொண்டகிளியும்,
ஏர்கொண்ட பண்மொழியும் கூர்கொண்ட வேல்விழியும்
  எழில்கொண்ட நுண்பணிகளும்
 இடைகொண்ட கலையுமவ் விடைகொண்ட மேகலையும்
  ஏழ்கொண்ட புவிதாவியே,
தார்கொண்ட மணிமுடியும் நார்கொண்ட வடிகளும்
  சயங்கொண்ட மால்முதலினோர்
 தலைகொண்ட தேகமோர் நிலைகொண்ட பாகமும்
  தனங்கொண்ட திருமார்பமும்,
பார்கொண்ட அடியரொடு நேர்கொண்டு நீ சேவை
  பாலிப்ப தெந்தநாளோ
 பச்சிளஞ் சோலைதிகழ் உச்சிதப் பேரைவளர்
  பச்சைமர கதவல்லியே."

கசுூ. வெள்ளியம்பல உபாத்தியாயர்

தோற்றம்

வெள்ளியம்பல உபாத்தியாயர் இற்றைக்கு அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சென்னை திருமயிலையில் சிறந்த தமிழ்ப்புலவராக விளங்கியிருந்தார்.

தந்தையார்

இவருடைய தந்தையார் பெயர் பாலமுத்து உபாத்தியாயர். இவர் சேயூரில் இருந்து சென்னைக்குக் குடியேறியவர். சிவபெருமானிடத்தும் அடியார்களிடத்தும் பேரன்புடையவர். நாள்தோறும் ஆனைமுகக் கடவுளைத் தவறாமல் பூசை செய்வார். ஒரு சிவனடியாருக்கு அன்னமிடாமல் காலையுணவு உட்கொள்ளமாட்டார். வெள்ளியம்பலவருக்கு முன்னவராக முருகப்ப உபாத்தியாயர் என்னும் மூத்தவரும் இருந்தார். அவரும் தமிழ்ப் புலமை நிரம்பப் பெற்றவர்.

கல்வி

வெள்ளியப்பலவர் தசாவதானம் வீராச்சாமிச் செட்டியாரிடம், இலக்கண இலக்கியங்களை முறைமையாகக் கற்றுணர்ந்தார்.

கல்வித்தொண்டு

வெள்ளியம்பலவர் தமிழ் நூல்களைப் பயின்று புலமையடைந்ததும் பெண்கள் நார்மல் பள்ளியில் தமிழாசிரியராக அமர்ந்தார். திருவிளையாடற் புராணம் பெரிய புராணம் முதலிய சிவபுராணங்களைத் திருவல்லிக்கேணியில் அந்நாளில் இருந்த வேங்கடாசலச் செட்டியார் என்பவருடைய ஆதரவில் சொற்பொழிவு செய்தார். இவருடைய இனிமையான சொற்பொழிவு கேட்டார்ப்பிணிக்குந் தன்மையொடு

விளங்கியது. இவருடைய புராணச் சொற்பொழிவினால் மக்கள் கடவுளன்பு அடியாரன்பு முதலிய நல்லறிவுகளைப் பெற்றதுடன் நல்லொழுக்கம் கல்வியில் விருப்பம் முதலிய நன்மைகளையும் பெற்றார்கள். அக்காலத்திய அறிஞரும் பிறரும் இவரிடத்தில் சிறந்த நன்மதிப்புக்கொண்டிருந்தார்கள்.

வழிவழிப் புலமை

இவருடைய தந்தையாராகிய பாலமுத்து உபாத்தியாயரும் புலவராக விளங்கியிருந்ததன்றி மைந்தராகிய சிவஞானம் பிள்ளை என்பவரும் சிறந்த தமிழ்ப் புலமை அமையப் பெற்றவராக இருந்தார்.

இறுதி

நார்மல் பள்ளியில் தமிழாசிரியராக இருந்த இவர் பிறகு செந்தோம் பள்ளியிலும் தமிழாசிரியராகப் பணி புரிந்திருந்து, 1895-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர்த் திங்கள் நான்காம் நாள் தமது அறுபத்து மூன்றும் அகவையில் இறைவன் திருவடி நீழலை யடைந்தார்.

குண நலன்கள்

இவர் மிகுந்த பொறுமைக் குணம் உடையவர். சிவ பூசையைத் தவறாது செய்யும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டிருந்தவர். ஏழை எளியவர்களிடத்தில் மிகுந்த இரக்கம் உடையவர். பள்ளியில் வேலைபார்த்ததன்றிக் கைம்மாறு கருதாது இல்லத்திலும் பலருக்குக் கல்வி கற்பித்தார். இவரிடங் கல்விகற்ற மாணவர்களில் ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார், நல் சுப்பிரமணிய முதலியார் முதலியோர் சிறந்து விளங்கினர். இவர் காலமானபோது திருமயிலை அறிஞர் சண்முகம் பிள்ளை இரங்கற்பாப் பாடி வருந்தினர்.

௨௰. இராமசாமிராசு

தோற்றம்

இராமசாமிராசு என்னும் இவர் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலே உள்ள திண்டிவனத்தில் 1852-ஆம் ஆண்டிற் பிறந்தார். இவருடைய தந்தையார் பெயர் அரங்கசாமிராசு.

கல்வி

இராமசாமிராசு இளம் பருவத்திலேயே நுண்ணுணர்வும் ஆழ்ந்த எண்ணமும் உடையவராக இருந்தார். இவருடைய உறவினர் ஒருவர் ஒருநாள் இவரைப்பார்த்து, "அகவை பத்து நிரம்பியும் ஆங்கிலக் கல்வியைக் கற்கத் தொடங்காமல் இருக்கும் நீ எவ்வாறு உருப்படப் போகிறாய்?" என்று சொல்லிக் கண்டித்து இகழ்ந்துரைத்தார். அப்பொழுது பத்து ஆண்டு நிரம்பப்பெற்ற சிறுவராக இருந்த இவர் அவ் விகழ்ச்சியைப் பொறுக்க முடியாமல் தமது வீட்டிற்கு விருந்தினராக வந்திருந்த இராமச்சந்திர நாயுடு என்பவருடன் புறப்பட்டுச் சென்னைக்குச் சென்றார். இராமச்சந்திர நாயுடு தமக்கு மக்கட் பேறின்மையால் இராமசாமி ராசுவையே மகனாகக் கருதினார். தந்தையினும் பன்மடங்கு போற்றிப் பாதுகாத்தார். ஆங்கில பாடசாலையொன்றிற் சேர்த்துக் கல்விபயிலச் செய்தார்.

இராசு மூன்றாவது நான்காவது வகுப்பிற் படிக்கும் போதே ஆங்கில மொழியில் பேசுந்திறமையை அடைய வேண்டும் என்னும் கருத்தோடு ஐரோப்பியச் சிறுவர்களோடு நெருங்கிப் பழகிவந்தார். சிறிது காலத்தில் பச்சையப்பன் உயர்நிலைப் பள்ளியில் சேர்ந்தார். பதினான்காம் அகவையிலேயே மெட்ரிகுலேஷன் வகுப்பை அடைந்துவிட்டார். பத்தாவது அகவையில் ஆங்கில மொழியைப் பயிலத் தொடங்கிப் பதினான்காவது அகவையிலேயே

மெட்ரிகுலேஷன் வகுப்பிற்குச் சென்றுவிட்ட இவருடைய அறிவுடைமையை அனைவரும் புகழ்ந்தார்கள். மிகு விரைவிற் கலாசாலைக் கீழ் வகுப்புக்களை யெல்லாங் கடந்து மாகாணக் கல்லூரியிற் சேர்ந்தார். பி. ஏ. பட்டமும் பெற்றார்.

அலுவல்

பி. ஏ. பட்டம் பெற்ற பிறகு பச்சையப்பன் கல்லூரியில் உதவியாசிரியராகச் சிறிது காலம் இருந்தார். பிறகு காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள பச்சையப்பன் கலாசாலையில் தலைமையாசிரியராக அமர்ந்தார். அப்பொழுது செங்கற்பட்டு மாவட்டத் தலைவராக இருந்த கிரோல் ஐ. சி. எஸ். என்பவருக்கும் இவருக்கும் அறிமுகம் உண்டாயிற்று. இராசுவின் அறிவாற்றலைக்கண்ட துரை இவரிடம் மிகுந்த பற்றுக் கொண்டார். சென்னைக் கடற்கரைப் போக்குவரத்து அலுவலகத்தில் இறக்குமதி மேலாளராக இவருக்கு வேலை கிடைக்குமாறு செய்தார். சிறிது காலத்திற்கெல்லாம் கடற்சுங்க இன்ஸ்பெக்டராக உயர்த்தப்பட்டார்.

மேலுங் கல்வி

இராசு மேலும் கல்வி கற்றலை விரும்பினர். பாரிஸ்டர் தேர்விற்குப் படிக்க எண்ணி 1882-ஆம் ஆண்டில் இலண்டன் மாநகருக்குச் சென்றார். அங்கு தங்கிய காலத்தில் ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக் கழகத்திலும், இலண்டன் பல்கலைக் கழகக் கல்லூரியிலும் தமிழ் தெலுங்கு இரண்டற்கும் போதகாசிரியராக இருந்தார். பல பத்திரிகைகளுக்குச் செய்திகள் எழுதி அதனாற் பெரும் பொருள் பெற்றுத் தம்மையும் தம் குடும்பத்தையும் போற்றி வந்தார்.

ஆங்கில நூல்

அந்நாளில் ஆங்கில மொழியில் "அறுபது மந்திரிகள் கதை," என்னும் ஒரு நூலை எழுதி வெளிப்படுத்தினர்.

1885-ஆம் ஆண்டில் பாரிஸ்டர் தேர்வில் வெற்றிபெற்றுச் சென்னைக்கு வந்து சேர்ந்தார். அதே ஆண்டில் சூலைத் திங்களில் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் தம்மை ஒரு பாரிஸ்டராகப் பதிவு செய்து கொண்டார். தொடக்கத்தில் திங்களுக்கு அறுநூறு ரூபாய் வருமானம் கிடைத்தது. நாளடைவில் இவ் வருமானம் அதிகப்பட்டுக்கொண்டே போய் 1889-ஆண்டில் திங்களுக்கு மூவாயிரம் ரூபாய்க்கு அதிகமாயிற்று

கடவுளன்பு

இவர் மேனாடு சென்று கல்வி பயின்று ஆங்கில நடையுடை பாவனைகளை மேற்கொண்டிருந்த போதினும் கடவுளன்பில் சிறந்து விளங்கினார். அரித்துவாரம், காசி, இராமேசுரம், திருவாலவாய் முதலிய தெய்வத் தன்மை பொருந்திய சிவப்பதிகட்குச் சென்று இறைவழிபாடு செய்தார். கன்னியாகுமரிக்குச் சென்றபோது அங்கெழுந்தருளியுள்ள அம்பிகைமீது புதிதாகச் சில செய்யுட்களை இயற்றிப் போற்றினார்.

பலமொழி நூல்கள்

இவர், ஆங்கிலம், தமிழ், தெலுங்கு, வடமொழி ஆகிய நான்கு மொழிகளினுஞ் சிறந்த புலமைபெற்றுத் திகழ்ந்தார். வடமொழியில் இராமநாத ராசங்கள மகோதியானம் என்னும் நூலைச் செய்தார். இந்நூல் வடமொழிப் புலவர்களுடைய பாராட்டுதலையும் பெற்றுச் சிறந்து விளங்கியது. மேற்படி நூலை ஆங்கிலத்திலும் மொழி பெயர்த்தார். மேலும் ஆங்கிலத்தில் முற்கூறிய அறுபது மந்திரிகள் கதையைத்தவிர, அர்ச்சுன்சின், லார்ட்லேக்லி, மெயிட் ஆப்திமீர், இந்தியக் கதைகள் முதலியவைகளை எழுதினார்.

பிரதாபசந்திரவிலாசம்

மிகுந்த செல்வமும், குறைவற்ற கல்வியும், நற்குடிப் பிறப்பும் அமைந்த இளைஞர்கள் பலர் ஒழுக்கம் சிறிது மில்லாத தீயோர்களுடைய வஞ்சனைக்குள்ளாகி, அறிவு திரிந்து நெறிதவறிப் போவதை நாம் நாளும் காண்கிறேம். இதற்குக் காரணம் யாதெனின், பசுத்தோல் போர்த்த புலியைப்போல் நடித்து மாயப்பொய்மொழிகள் பேசி நடிக்கும் கயவர்களது உண்மைக் கருத்தை அறிதற்கு ஏற்ற உலகப்பழக்கம் அச் சிறுவர்கட்கு இல்லாமையே யாகும். ஆகவே அக் குறையைப் போக்கக்கருதி, ஈனர்க ளுடைய இயல்பை நன்கு விளக்கிக்காட்டித் தமிழ்மொழி யில் இவர் பிரதாபசந்திரவிலாசம் என்னும் நாடகம் ஒன்றை இயற்றினர். அந் நாடகம் இவருடைய தமிழ்ப் புலமையையும் அறிவுத் திறமையையும் நன்கு விளக்குவ தாக அமைந்திருக்கிறது. அவர் அந் நாடகத்தில் இயற்றி யுள்ள பாடல்களிற் சிலவற்றைக் கீழே காண்க.

“மைடியர் பிரதரே எங்கள் மதருக்குக் கூந்தல் நீளம்
ஐடிலா யவளுந் தூங்க அறுத்ததை விற்று நானும்
ஸைடிலோர் லேடி யாகச் சட்காவில் ஏறிக் கொண்டே
ஒய்டான ரோட்டின் மீதில் உல்லாச மாகப் போனேன்.”

“ஆரடா எசமான் வீட்டின் அண்டையில் இடைவி டாமல்
கார்டுசெய் சிப்பாய் வாடா கடுகியே சென்று உந்தன்
லார்டான பிரதா பசந்திர லட்சுமி புத்தி ரற்கிக்
கார்டையுங் கொடுத்து நீதான் கவனமாய்ப் பதில்சொல் வாயே.”

“தடநெடும் உலகில் இந்தத் தப்பிலிப் பயலைப் போலக்
கிடைப்பதே அரிதா குங்காண் கிட்டிய மட்டும் நம்மைத்
தடவியே தலையின் மூளை தனையுறிஞ் சிட்ட கெட்ட
மடையன்தன் வார்த்தை நம்பி மதிமோசம் போய்விட் டோமே.”

இறுதி

இவ்வாறு உலகியலிலும் தமிழ்த்தொண்டிலுஞ் சிறந்து விளங்கிய இவர் நீண்டகாலம் இவ்வுலகில் வாழவில்லை. தமது நாற்பத்தைந்தாம் அகவையில் 1897-ஆம் ஆண்டு சூலைத்திங்கள் 17-ஆம் நாள் உதகமண்டலத்தில் இவ்வுலக வாழ்வைத் துறந்தார்.

உக. இலிங்கப்ப ஐயர்

உ. வே. சா. காலம்

இவர் உ. வே. சாமிநாத ஐயருடைய ஊராகிய உத்தமதானபுரத்தில் இருந்தார். சாமிநாதையர் சிறுவராக இருந்தபோது இவர் முதியவராக இருந்தார். இவர் கல்வியை நன்கு கற்றிருந்தார். செய்யுள் இயற்றும் ஆற்றலும், இசைப்பயிற்சியும் இவரிடம் நன்றாக அமைந்திருந்தது. கம்பராமாயணச் சொற்பொழிவு செய்வதில் தேர்ச்சி பெற்றவர்.

குறவஞ்சி நாடகம்

இவர் பல இசைப்பாடல்களை இயற்றினார். சுவாமிமலையில் எழுந்தருளிய முருகக்கடவுள்மீது குறவஞ்சி நாடகம் ஒன்றுபாடி அரங்கேற்றினார். உத்தமதானபுரம் கோயிலில் எழுந்தருளிய ஆனந்தவல்லியம்பிகைமீதும் ஆனைமுகக்கடவுள்மீதும் இசைப்பாடல்கள் பலவற்றை இயற்றினார். இவருடைய மக்களாகிய சேஷையர் சாமிநாதையர் என்பவர்களும் கல்வியறிவிற் சிறந்தவர்களாய் இராமாயணச் சொற்பொழிவு செய்வதில் வல்லவர்களாய்ச் சிறந்து விளங்கியிருந்தார்கள்.

உஉ. சடகோப ஐயங்கார்

தோற்றம்

உ. வே. சாமிநாத ஐயருக்குத் தமிழாசிரியராக இருந்த பலரில் இந்தச் சடகோப ஐயங்கார் தாம் முதலாவது ஆசிரியராவர். இவருடைய தந்தையார் பெயர் ஐயாவையங்கார். இந்நாளில் அரியலூர் என வழங்கும் அரியலூரே சடகோப ஐயங்காருடைய ஊராகும். சடகோப ஐயங்காருடைய தந்தையாராகிய ஐயாவையங்காரும் நல்ல தமிழறிஞராவார். இந்த ஐயாவையங்கார் உடையார் பாளையம் அரண்மனைப்புலவராக அமர்ந்திருந்தார். இவர் தமது அலுவலைவிட்டு விலகியபோது அரியிலூர்ப் பெருமாள் கோயில் நரசிங்க மூர்த்திமீது,

"வஞ்ச மாரும் மனத்தரைக் காவென்று
வாழ்த்தி வாழ்த்தி மனதுபுண் ணுகவே
பஞ்ச காலத்தில் பிள்ளைவிற் பார்கள்போல்
பிரபந்தம் விற்றுப் பரிசுபெ றுமலே
நெஞ்சம் வாடி இளைத்துநொந் தேனையா
நித்த நின்மல நின்னடி தஞ்சங்காண்
செஞ்சொல் நாவலர் போற்றளந் நாளினும்
செழித்து வாழரி யில்நர சிங்கமே."

என்று பாடினர், சடகோப ஐயங்கார் தம்முடைய தந்தையாரிடமே கல்வியை நன்கு கற்றுச் சிறந்து விளங்கினர்.

பாடஞ்சொல்வதில் விருப்பம்

பாடஞ் சொல்வதில் சடகோப ஐயங்காருக்கு மிகுந்த விருப்பம் உண்டு. காலையில் ஐந்து மணிக்கே படுக்கையை விட்டு எழுந்துவிடுவார். நீராடல் முதலிய நாட்கடன்களை முடித்துக்கொண்டு வெளித் திண்ணையில் புத்தகமுங் கையுமாக வந்து உட்கார்ந்து விடுவார். தெருவிற் செல்வோர்

ஐயங்கார் படிப்பதைக் கேட்பதற்குவந்து உட்காருவார்கள். யாரும் வந்து உட்காராமற் போனாலும் ஐயங்காருக்குக் கவலையில்லை. திண்ணையில் உள்ள தூண்களைப் பார்த்துப் படித்துப் பொருள் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார். அவர் சொல்லுவதைப் பார்த்தால் தூண்களுக்குப் பாடஞ்சொல் வதைப்போலவே இருக்கும். தூணானாலுஞ்சரி, அதற்குப் பாடஞ்சொன்னால் சொல்பவர்களுக்கு நன்மையுண்டு என்பது ஐயங்காருடைய கொள்கை. கம்ப ராமாயணத்தில் ஐயங்காருக்கு மிகுந்த பயிற்சி இருந்தது. கம்பராமாயணப் பாடல்களைச் சொல்லி மணிக்கணக்காகப் பொருள் விரித்துக்கொண்டிருப்பார். சிலபேர் ஐயங்காரிடம் முறையாகப் பாடங் கேட்டுக்கொண்டும் இருந்தார்கள்.

உ. வே. சாமிநாதையர் சடகோப ஐயங்காரிடம் சில அந்தாதிகளையும் கலம்பகங்களையும் நீதி நூல்கள் சிலவற்றையுங் கற்றார். உ. வே. சாமிநாதையருக்குக் கல்வியில் ஊக்கம் ஏற்படுமாறு செய்து முதன்முதலாக அவருக்குப் பாடஞ்சொல்லிய பெருமை இவருக்கே உரியது. ஐயர் இவரிடம் பாடங்கேட்ட நூல்கள், திருவேங்கடத்தந்தாதி, திருவேங்கடமாலை, அழகர் கலம்பகம், மணவாள நாராயண சதகம், அறப்பளீசுர சதகம், குமரேச சதகம், இரத்தின சபாபதி மாலை, நீதிவெண்பா முதலியன.

பொது நோக்கு

சடகோப ஐயங்கார் வைணவராக இருந்தும் மதவெறியற்ற பொதுநோக்காளராக விளங்கினார். அத்வைதக் கொள்கையில் இவருக்குப் பற்று மிகுதி. சிவபெருமான் திருமால் முதலிய தெய்வங்களிடத்தில் பேதம் பாராட்ட மாட்டார். ஆனைமுகக் கடவுள், சிவபெருமான் அம்பிகை முருகக்கடவுள் முதலிய தெய்வங்களின்மேல் தனிச் செய்

யுட்கள் சிலவற்றையும், இசைப்பாடல்கள் பலவற்றையும் இயற்றியிருக்கிறார். இராமாயண வண்ணம், இராமாயணச் சிந்து, சிவப்பிரம ஐக்கிய வரலாறு முதலியன ஐயங்காரால் இயற்றப்பெற்றனவாகும்.

புலவர் வறுமை

புலவர்கட்குரிய வறுமை ஐயங்காரையும் பற்றி வாட்டியது. ஆனால், ஐயங்கார் அதனை ஒருபொருட்படுத்தவில்லை. தமிழின்பத்தில் மூழ்கியவர்கள் வேறு எதனையும் ஒருபொருட்படுத்தமாட்டார்கள் என்பதற்கு இவர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அமைந்தார். சில சமயங்களில் செல்வர் சிலர்மீது செய்யுட்கள் செய்துகொண்டு போய்ச் சிறு நன்கொடைகளும் பெற்றுவந்தார்.

இரவல் வேட்டி

சாமிநாதையர் இவரிடங் கல்வி கற்றுக்கொண்டிருந்த போது மாலையில் கடைத்தெருவிற்குத் திருவுலாப் புறப்பட்டால் சாமிநாதையருடைய மேல் வேட்டியை வாங்கித் தம் மேலே போட்டுக்கொண்டு புறப்பட்டுவிடுவாராம். இவர் கடைத்தெருவிற்குச் செல்லும்போது இவரைக் கண்டு ஒவ்வொரு கடைக்காரரும் எழுந்து வணக்கஞ்செய்வதோடு மரத்தட்டு ஒன்றிலே நான்கு வெற்றிலைகளையும் இரண்டு பாக்குகளையும் வைத்துக் காணிக்கைப் பொருளாக வழங்குவார்களாம். ஐயங்கார் அந்த வெற்றிலைபாக்குக் காணிக்கையை விற்றுக் கிடைக்கும் ஓரணா இரண்டணாக் காசைக்கொண்டு வீட்டுச் சாமான்கள் ஏதாவது வாங்குவாராம். இந் நாளைவிட முன்னாளிலே தமிழறிஞர்கள் மிகுந்த வறுமை நிலையிலே மூழ்கியிருந்தார்களென்பது அவர்களுடைய வரலாறுகளால் நன்கு பெறப்படுகின்றன.

உங. செங்கணம் விருத்தாசல ரெட்டியார்

தோற்றம்

விருத்தாசல ரெட்டியார் என்பவர் செங்கணம் என்னும் ஊரில் இருந்த பெருஞ்செல்வர். "பூமகள் பொருந்தியுள்ள இடத்தை நாமகள் நாடாள்," என்னும் அறிஞர் மொழியைப் பொய்யாக்கியவர். இவர் இலக்கண இலக்கியங்களை நன்கு கற்றுச் சிறந்த தமிழ்ப்புலவராக விளங்கியிருந்தார். உ. வே. சாமிநாதையருக்குத் தமிழாசிரியர்களாக இருந்தவர்களில் இந்த ரெட்டியாரும் ஒருவர். இவர் ஐயருக்குப் பாடஞ்சொன்னதல்லாமல் ஐயரையும் ஐயருடைய தாய்தந்தையர்களையும் ஐயர் தம்மிடம் கல்வி கற்றவரையில் பொருளுதவிசெய்து பாதுகாத்தவர். இவருடைய உதவியினால் ஐயர் பல நூல்களைக் கற்றுச் சிறப்படைந்தார். இந்த இரட்டியாரைப்பற்றி ஐயர் தமது வரலாற்றில் எழுதியுள்ள குறிப்புப்படி நாம் விருத்தாசல ரெட்டியாரைப் பார்ப்போம். "விருத்தாசல ரெட்டியார் குட்டையான வடிவினர். கறுப்பு நிறத்தினர். தேகம் பளபளப்பாக இருக்கும். எப்பொழுதும் சுத்தமாக இருப்பார். காலை ஐந்து மணிக்கு எழுவார். ஊரைச்சுற்றிலும் காடுகளும் நீரூற்றமும் மணற்பரப்புள்ள ஓடைகளும் உண்டு. ஏதேனும் ஒரு பக்கஞ்சென்று தந்த சுத்தி முதலியவற்றை முடித்துக்கொண்டு ஏழு மணிக்கு வீட்டிற்கு வருவார். கால் கையைச் சுத்தம் பண்ணிக்கொள்வதற்கும் முகத்தைச் சுத்தம் பண்ணிக்கொள்வதற்கும் அரை மணிநேரம் பிடிக்கும். பிறகு திருநீற்றை உத்தூளனமாக இட்டுக்கொண்டு படிக்கத் தொடங்குவார். பதினொரு மணிவரையிற் படித்துக் கொண்டேயிருப்பார்."

அவரைப்பற்றிய செய்தி

விருத்தாசல ரெட்டியார் கல்விச் செல்வத்தையும் பொருட் செல்வத்தையும் ஒருங்கே பெற்றிருந்தமையால் எல்லோரும் ரெட்டியாரிடத்தில் நன்மதிப்புக்கொண்டிருந் தார்கள். ரெட்டியார் கன்னியர் என்னும் வீர சைவரிடத் தில் பாடங்கேட்டவர். துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச அடி களைப்பற்றிய செய்தியையும், அடிகளை அண்ணுமலை ரெட் டியார் போற்றிப் பாதுகாத்ததையும் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருப்பார். ஏட்டுச் சுவடிகளில் பலவற்றையும் அச்சான புத்தகங்கள் பலவற்றையும் ரெட்டியார் தொகுத்து வைத்திருந்தார். ரெட்டியார் பெருஞ்செல்வ ராகவும் நிலங்களையுடையவராகவும் இருந்தும் அழியும் மாலையவாய அவைகளை ஒருபொருட்படுத்தாமல் படிப்பதி லும் பாடஞ்சொல்லுவதிலும் தமது கருத்தைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்தார். குடும்பக் காரியங்களையெல்லாம் ரெட்டி யாருடைய பிள்ளைகள் பார்த்துக்கொண்டார்கள்.

ஐயர் கற்றது

1869-ஆம் ஆண்டில் ஐயர் விருத்தாசல ரெட்டியாரிடம் பாடங்கேட்கத் தொடங்கினர். முதலில் யாப்பருங்கலக் காரிகையைப் போதித்தார். செய்யுள் இலக்கணத்தைச் சிறிதும் உணராமல் இருந்த ஐயர், அதனை நன்ருகஉணர்ந்து கொள்ளுமாறு தெளிவாகக் கற்பித்தார். ஐயர் செய்திகளை நன்கு தெரிந்துகொண்டாரா என்பதைக் கேள்விகள் மூலம் ஆராய்ந்து அறிந்துகொண்டார். செய்யுளைப் புதி தாக இயற்றுவதற்கும் பழக்கி வைத்தார்.

காரிகைக்குப் பிறகு பொருத்த இலக்கணங்களையும் பிரபந்த இலக்கணங்களையும் போதித்தார். மற்றும் இரட்டை நாகபந்தம் அட்ட நாகபந்தம் முதலிய ஓவியக்

கவிகளையுங் கற்பித்து அவைகளில் ஐயர் தேர்ச்சியடையு மாறு செய்தார்.

புத்தகங்கள் கிடைப்பதற்கு அருமையாக இருந்த அந் நாளிலே இரட்டியார் ஐயருக்குத் தனிப்பாடல் திரட்டு, யாப்பருங்கலக்காரிகை முதலிய அச்சுப் புத்தகங்களை நன் கொடையாக வழங்கினர்.

இரட்டியாரிடம் நூல்கள் ஏராளமாக இருந்தன. ஐயர் அவைகளையெல்லாம் எடுத்துப் பார்த்தும் படித்தும் தமிழ்க்கடலின் பரப்பை ஒருவாறு உணர்ந்துகொண்டார். இரட்டியார் ஐயருக்குப் போதித்த கல்விதான் ஐயர் பின் னனிலே சிறந்த நன்னிலைக்கு வருவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்து விளங்கியது.

இரட்டியாருக்கு மக்கள் பலர் இருந்தனர். அவர்களிற் சிலர் தந்தையைப்போல் நன்கு கல்வி கற்றுச் சிறந்த நிலையில் விளங்கியிருந்தனர்.

உச. திரிசிரபுரம் கோவிந்தபிள்ளை

தோற்றம்

"வித்துவசனசேகரர்" என்னுஞ் சிறப்புப்பெயர் பெற்ற திரிசிபுரம் கோவிந்தபிள்ளை என்பவர் சாமிநாத ஐயர் இளைஞராக இருந்த காலத்தில் முதியவராக இருந் தார். கம்பராமாயணம் முதலிய வைணவநூல்களை நன்கு கற்றுத்தேறிய இவர், அந்நூல்களைப் பாடஞ்சொல்வதில் வல்லவர். கம்பராமாயணம் முழுவதையும் ஆராய்ந்து அச்சிட்டார். சுந்தரகாண்டத்திற்கு உரையெழுதி உரை யுடன் வெளிப்படுத்தினர்.

பாடஞ்சொல்லுதல்

கம்பராமாயணம் முதலிய நூல்களைப் பாடஞ்சொல்வதில் வல்லவராக இருந்த இவர் தம்மையடுத்துப் பாடங் கேட்கவிரும்பியவர்களுக்கு மனமகிழ்ச்சியுடன் பாடஞ் சொன்னார். வன்தொண்டர் இவரிடம் கம்பராமாயணத்தின் சில பகுதிகளைப் பாடங்கேட்டார். மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் காலமான பின்பு சாமிநாதையர் முதலிய சிலர் கம்பராமாயணத்தைப் பாடங் கேட்கவிரும்பினார்கள். அப்பொழுது கோவிந்தபிள்ளை தஞ்சைமாவட்டம் பாபநாசத்துக்கு வடக்கேயுள்ள கபித்தலம் என்னும் ஊரில் அங்கிருந்த சில செல்வர்களுக்குப் பாடஞ்சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.

சாமிநாதையர் முதலியோர் கோவிந்தபிள்ளையிடம் பாடங்கேட்க விரும்பியிருத்தலைக் கேள்வியுற்ற சுப்பிரமணியதேசிகர் இவரை மடத்திற்கு அழைக்கவிரும்பினார். தக்கார் சிலரைப்பக்குவமாக அனுப்பி மடத்திற்கு வரவழைத்தார். வந்துசேர்ந்த கோவிந்தபிள்ளைக்கும் இவரோடு வந்தவர்களுக்கும் தகுந்த விடுதிகள் ஏற்படுத்தினார். உணவு முதலியவைகளுக்கு வேண்டிய பொருள்களையும் அனுப்பினார். இவர்களுக்கு ஆகவேண்டியவைகளைச் செய்யுமாறு செயலாளர் ஒருவரையும் ஏற்படுத்தினார்.

கோவிந்தபிள்ளை சிலகாலம் அவ்விடத்தில் இருந்து இராமாயணம் முதலிய நூல்களைப் பாடஞ்சொன்னார். சைவநூல், வைணவநூல் முதலிய எல்லாவற்றிலும் ஒருவரே வல்லவராக இருத்தல் முடியாத காரியம். கோவிந்தபிள்ளையும் அவ்வாறே வைணவ நூல்களில் மட்டும் வல்லவராக இருந்தார். வைணவத்தொடர்புள்ள நூல்களைப் பாடஞ் சொல்லும்போது கேட்பவர் வியப்படையுமாறு கூறினார்.

தம்பிரான்கள் ஆராய்ச்சி

ஆதீனத்தில் இருந்த தம்பிரான்கள் ஐயங்கேட்பதைப் போல் இவரைப் பல கேள்விகள் கேட்டு இவருடைய திறமையை ஆராயத்தொடங்கினார்கள். தம்பிரான்களின் கேள்விகட்கு இவரால் தக்கவாறு மறுமொழி கூறமுடியவில்லை. மேலும் வைணவராகிய அவருக்குச் சைவர்களிடையே பழகுவதற்குந் தொல்லையாக இருந்தது. இவர்கள் பெரும்புலவர் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையிடம் பல நூல்களைப் பாடங்கேட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். நாமோ வைணவ சமய நூல்களில் மட்டும் வல்லவராக இருக்கிறோம். நீண்ட நாளைக்கு இவ்விடம் தங்குவோமானால் நமது பெருமைக்குச் சிறுமையேற்படும் என்று எண்ணினார்.

விடைபெற்றேகல்

கோவிந்தபிள்ளை தேசிகரிடம் சென்று, "இவ்விடத்தில் உள்ளவர்கள் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களிடம் பாடங்கேட்ட நல்ல அறிவாளிகளாக இருக்கிறார்கள். நான் எனக்குத் தெரிந்ததைச் சொல்லிவிட்டேன். இனிமேல் இவர்கள் தாங்களாகவே படித்துக்கொள்ளலாம். நான் விடைபெற்றுக் கொள்ளுகிறேன்" என்று கூறினார். சுப்பிரமணியதேசிகர் சால்வை பொருள் முதலியன வழங்கினார். "அடிக்கடி வந்துபோகவேண்டும்" என்று விடை கொடுத்தனுப்பினார். கோவிந்தபிள்ளை தமது இருப்பிடம் போய்ச்சேர்ந்தார்.

பொன்னுச்சாமித்தேவர்

பொன்னுச்சாமித்தேவருக்கும் இவருக்கும் நெருங்கிய பழக்கமுண்டு. அடிக்கடி அவரைப் பார்த்து அளவளாவுவார். பொன்னுச்சாமித்தேவர்மீது தனிச் செய்யுட்கள் பல இயற்றியிருக்கிறார்,

"துணிவேன் முனிதன் குருசாமி என்கை சுரர்கள்சிந்தா
மணிவேன் முருகனை யோபொன்னுச் சாமி எனவகுத்த
பணிவே நினைத்த படியவர் சொல்லப் பயப்பட்டதால்
தணிவேன் விடாய்சாமி சாமியென் றுன்பேர் தழைக்கநின்றே"

"இந்திரனே சேதுபதி என்னப்பொன் னுச்சாமி
மந்திரியென் றிம்மூ வகைநாம—முந்திருவோ(டு)
ஓங்கச் செறிதேவர் ஓடுற்றால் ஓர்பொருளே
தாங்கத் தெலுங்கு தமிழ்."

என்பன இவருடைய பாடல்களில் இரண்டு.

இவர் இயற்றிய நூல்கள்

1. இராசமன்னார் கோவில் தலபுராணம்
2. அலங்காரக்கோவை
3. சுந்தரகாண்ட வுரை

முதலியன இவர் இயற்றிய நூல்கள்.

இறுதி

இவருடைய புதல்வர்களும் நன்கு கல்வி கற்றுப் புலவர்களாயினர். இவர் 1890-ஆம் ஆண்டில் பரமபதம் அடைந்தார்.

---

௨௫. பரமசிவத் தம்பிரான்

தோற்றம்

பரமசிவத்தம்பிரான் என்பவர் தருமபுர ஆதீனத்து அடியவர்களில் ஒருவர். தமிழ் நூல்களை நன்கு கற்ற தமிழறிஞர். காசியிற் சில ஆண்டுகள் தங்கியிருந்தவர். இவர் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தலைவராக இருந்த சுப்பிரமணியதேசிகரிடத்தில் மிகுந்த அன்புடையவராக இருந்தார். தருமபுர ஆதீனத்தலைவருடைய உடன்பாட்டைப் பெற்றுப் பெரும்பாலும் திருவாவடுதுறையாதீனத்திலேயே தங்கியிருந்தார். மாணவர்கட்குப் பல நூல்களைப் பாடஞ்சொல்லிக்கொண்டும் சிறந்த நூல்களை ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டும் இருந்தார். சாமிநாதையர், சண்பகக் குற்றாலக்கவிராயர் முதலியோர் இவரிடத்தில் நன்னூல் விருத்தியுரை முதலிய நூல்களைப் பாடங்கேட்டார்கள்.

பாடங்கேட்டல்

பலருக்குப் பாடஞ்சொல்லிக்கொண்டிருந்த இவர், சுப்பிரமணியதேசிகரிடத்தில் சில தமிழ் நூல்களையுஞ் சைவநூல்களையும் பாடங்கேட்டார். மடத்திலிருந்த வடமொழிப்புலவர்களிடத்தில் வியாகரணமும் படித்தார். தமிழ்ச் செய்யுள்களை நன்றாக இயற்றும் ஆற்றலும் சொற்பொழிவுசெய்யுந் திறமையும் பெற்றிருந்தார்.

மும்மணிக்கோவை

சுப்பிரமணியதேசிகரிடத்தில் பேரன்பு கொண்டிருந்த இவர், அப்பெரியார்மீது மும்மணிக்கோவை என்னும் நூல் ஒன்றை இயற்றி அதனைத் தேசிகர் திருமுன் அரங்கேற்றஞ்செய்தார். பிறகு அந்நூல் பலர் அளித்த சிறப்புப் பாயிரங்களோடு தில்லையம்பூர்ச் சந்திரசேகர கவிராச பண்டிதரால் அச்சியற்றி வெளியிடப்பெற்றது.

உகூ. சாமக்குளம் வேங்கடரமணதாசர்

தோற்றம்

கொங்கு நாட்டிலே கோயமுத்தூருக்கு வடக்கே பன்னிரண்டு நாழிகை வழித்தொலையில் உள்ள சாமக் குளம் என்னும் ஊரிலே இற்றைக்கு ஐம்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வேங்கடரமணதாசர் வாழ்ந்திருந் தார். இவர் வைணவ சமயத்தில் தோன்றியவர்.

கல்வி

கந்தசாமி முதலியாரிடம் இலக்கண இலக்கியங்களை நன்றாகக்கற்றுத் தேறினார். மெய்யறிவு நன்றாகக் கைவரப் பெற்றமையின், சைவசமயத்தின் மேம்பாட்டை நன்றாக உணர்ந்தார். வைணவ சமயத்தைத் துறந்து சைவ சமயப் பழக்க வழக்கங்களை மேற்கொண்டார். திருநீறு, சிவ கண்மணி ஆகியவைகளை அணிந்துகொண்டார். சைவ சமயத்தின் மேன்மையைத் தமது சொற்பொழிவின்மூலம் எங்கும் பரவச்செய்தார்.

சிறப்புப்பெயர்

இவர் சைவ சமயத்தைத் தழுவி வாழ்ந்தமையால் இவருடைய உறவினர்கள் இவரைத்துறந்தனர். இவருடைய பெண்மக்களை அவர்கள் மணம்புரிந்துகொள்ள மறுத்தனர். அதனால் பெண்களுக்குத் தகுந்த கணவர்கள் அகப்படாமல் வருந்தினார். ஆயினும் அவைகளையெல்லாம் இவர் ஒரு பொருட்படுத்தாமல் சைவ நன்னெறியில் உறைப்புடன் நிலைத்து நின்றார்.

சேதுபதி நன்கொடை

இவர் சொற்பொழிவு செய்வதிலும் மிகுந்த திறமை யுடையவர். இராமநாதபுரத்தில் சேதுபதியவர்கள் முன்

னிலையில் "சிவாயநம என்று சிந்தித் திருப்பார்க் கபாயம் ஒருநாளும் இல்லை" என்னும் வெண்பாவை அடிப்படையாகக்கொண்டு ஓர் அரிய சொற்பொழிவு செய்தார். முகவைமன்னர் இவருடைய சொற்பொழிவைப் பாராட்டி, எழுநூறு வெண்பொற் காசுகள் நன்கொடை வழங்கினார்.

கிறித்துமத கண்டனம்

இவருடைய காலத்தில் கிறித்துவ சமய வளர்ச்சிச் சொற்பொழிவுகள் எல்லாவிடங்களினும் மிகுதியாக நடைபெற்றன. இந்துக்களை மதம் மாற்றுவதற்குக் கிறித்துவர்கள் மிக இழிவான முறைகளையெல்லாங் கையாண்டார்கள். இவர் கிறித்துவர்களுடைய சொற்பொழிவுகட்கு எதிராகப் பல சொற்பொழிவுகள் செய்து கிறித்துவ சமய கண்டனஞ் செய்தார். கந்தசாமி முதலியார் முயற்சியினால் உரை நடையில் "பிள்ளை விடுதூது ஆபாச விளக்கம்" என்னும் கண்டன நூலும், கலிவெண்பாவில் "சிசுதௌத்திய திரண சண்டமாருதம்" என்னும் கண்டன நூலும் வெளிவந்தன. இவைகளில் "சிசுதௌத்திய திரண சண்டமாருதம்" என்பது இவருடைய பெயரால் வெளியாகியது. இக் கண்டனங்கள் மிகுந்த வன்மையுடையனவாயும் அசைக்கமுடியாத நேர்மைபொருந்தியனவாயும் விளங்கின. இதன்பிறகு கிறித்துவர்கள் அடங்கினர்.

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடிப்புராணம்

கந்தசாமி முதலியார், கொடுமுடி என்று வழங்கும் திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி என்னுஞ் சிவப்பதியின் செய்திகளைத் தொகுத்துக் கொடுமுடிப்புராணம் இயற்றுதற்குத் தொடங்கியிருந்தார். அப்புராணத்தை இவர் பாடிமுடித்து நிறைவேற்றினார்.

இறுதி

தமிழ்த்தொண்டு, சமயத்தொண்டு முதலியவைகளைச் செய்திருந்த இவர் 1900-ஆம் ஆண்டில் இறைவன் திருவடி நீழலை எய்தினார்.

உஎ. வன்தொண்டர்

தோற்றம்

வன்தொண்டர் என்னும் காரணப்பெயரைப்பெற்ற நாராயண செட்டியார், செட்டிமார் நாட்டிலே தேவ கோட்டையிலே நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார் வகுப்பிலே ஏறக்குறைய நூற்றைம்பது யாண்டுகளுக்கு முன்பு பிறந்தார். நாராயண செட்டியாருடைய தந்தையார் பெயர் அண்ணாமலைச் செட்டியார். அண்ணாமலைச் செட்டியாரும் அவருடைய முன்னோர்களும் பலவகையான அறச்செயல் களிலே ஈடுபட்டவர்கள். திருப்பெருந்துறையிலே உணவிடும் அறச்சாலை முதலியவைகளை அமைத்தவர்கள்.

கல்வி

நாராயண செட்டியார் ஐந்தாம் அகவையில் பள்ளிக் கூடத்திலே வைக்கப்பட்டார். கல்வியைக் கற்றுக்கொண் டிருக்குங்காலத்தில் அம்மைநோய் கண்டது. அதனால் கண்கள் இரண்டுங்குருடாயின. எப்பொருளையுங் காணா வாறு முழுக்குருடாகவே ஆய்விட்டன. ஆயினும் பிறரைப் படிக்கச் சொல்லிக்கேட்டு அவைகளைத் தம்முள்ளத்திலே அமைக்கலானார். நீதிநூல்கள், அந்தாதிகள், கலம்பகங்கள், மாலைகள் முதலிய நூல்களைக் கற்றார். எங்கெங்கு அறிஞர்கள் இருப்பதாக அறிந்தாரோ அங்கெல்லாஞ் சென்று தமிழ் நூல்களை ஊக்கத்துடன் கற்றார். அந்நாளில் கீழ் வேளூரில் இருந்த சுப்பிரமணிய தேசிகரென்னும் தமிழறி

ஞர் சிலரால் தேவகோட்டைக்கு அழைக்கப்பெற்றிருந்தார். அவர் பல செட்டியார்கட்கு இலக்கண இலக்கியங்களைப் போதித்தார். நாராயண செட்டியார் அத் தேசிகரிடத்திலே பல இலக்கண இலக்கியங்களையும் இனிது கற்றுணர்ந்தார்.

அரியக்குடி முதலிய இடங்களில் இருந்த வைணவப் புலவரிடம், பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்காரால் இயற்றப்பெற்ற அழகர் கலம்பகம், அழகர் பிள்ளைத்தமிழ், திருவேங்கடக் கலம்பகம் முதலிய நூல்களைப்படித்தார். இவ்வாறு வேறு சில வைணவர்களிடம் வைணவ நூல்களையும் சைவப்புலவர்களிடம் சைவ நூல்களையும் கற்றுத்தேறினர். செட்டியாரின் அறிவு புறக்கண்வழியாக எல்லாப் பொருள்களின்மீதும் செல்லாமல் அகக்கண்ணால்மட்டும் நூலாராய்ச்சி ஒன்றில் சென்றபடியால் பாடஞ்சொல்லப்பெறும் நூற்பொருள்களையெல்லாம் எளிதாகவும் விரைவாகவும் உள்ளத்திலே பற்றிக்கொண்டார். இவருக்குப் பாடஞ்சொல்லியவர்கள் இவருடைய தமிழன்பின் மிகுதியையும் ஆழ்ந்து பயிலுந் திறமையையுங்கண்டு மிகுந்த வியப்படைந்தார்கள். மற்றவர்கள் பன்முறை கேட்டு அடையும் பயனை இவர் ஒரு முறை கேட்பதாலேயே அடைந்தார். படித்த செய்திகளைத் தெளிவாக உணர்ந்து விளக்கமாக மனதில் பதிய வைப்பது செட்டியாருக்கு இயற்கை. சிறிய ஐயம் ஏற்படினும் அதனைப் போக்கிக்கொள்ளாமல் அப்படியே விட்டு வைக்கமாட்டார்.

வேங்கடராமையங்கார்

அந்நாளில் திருவையாற்றிற்கு அண்மையில் உள்ள திருநெய்த்தானத்தில் வேங்கடராம ஐயங்கார் என்னும் வைணவர் ஒருவர் கம்பராமாயணத்திலும் வேறு பல

வைணவ நூல்களிலும் வல்லவராக இருந்தார். செட்டியார் அவரிடஞ்சென்று அவர் அறிந்த நூல்களை ஓதியுணர்ந்தார்.

திருவாவடு துறையில்

நாராயண செட்டியார் பெரும்புலவர் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களுடைய பெருமையைப் பலராலும் நன்கறிந்தார். அவர்களிடமுஞ் சென்று பல நூல்களைக் கற்றுணர வேண்டுமென்று எண்ணினார். அப்பொழுது திருக்குடந்தையிலே மகாமகம் வந்தது. அதன்பொருட்டு நாராயணசெட்டியார் திருக்குடந்தையை அடைந்தார். மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களுஞ் சென்றிருந்தனர். பிள்ளையவர்கள் தங்கியிருந்த இடத்திற்குப்போய்ச் செட்டியார் பிள்ளையவர்களைப் பார்த்தார். கல்வி கற்கவேண்டும் என்னும் தமது நோக்கத்தைப் புலப்படுத்தினார். பிள்ளையவர்கள் செட்டியாருடைய தன்மையை ஆராய்ந்து பார்த்தார்கள். செட்டியாருக்குக் கல்வியில் உள்ள ஆர்வமும் நினைவாற்றலும் பிள்ளையவர்கட்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கின. இவருக்குப் பாடஞ் சொல்வது மிகச் சிறந்ததென்று எண்ணினார்கள். அவருடைய விருப்பத்திற்கு உடன்பட்டார்கள். அதுமுதல் இருவருக்கும் மிகுந்த பழக்கம் உண்டாயிற்று. மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் திருவாவடுதுறை ஆதீனப்புலவராக அமர்ந்து பாடஞ் சொல்லத்தொடங்கிய காலத்தில் பாடங் கேட்கத் தொடங்கியவர்களில் நாராயண செட்டியாரும் ஒருவர். பிள்ளையவர்களிடத்தில் காஞ்சிப் புராணம், கந்தபுராணம், திருவானைக்காப்புராணம், திருத்தணிகைப் புராணம், பேரூர்ப் புராணம், விநாயக புராணம், திருக்கோவையார் முதலிய நூல்களைப் பாடங்கேட்டார்.

பிறருடைய கண்கள்

செட்டியார் பாடங்கேட்பதற்குப் பிறருடைய கண்களே பயன்பட்டன. படிப்பதற்கு விரும்பும் நூல்களைக்

கூலிகொடுத்து எழுதச் செய்வார். பிள்ளையவர்களிடம் மற்றைய மாணவர்கள் பாடங்கேட்கும் பொழுது உடனிருந்து கேட்டுக்கொண்டிருப்பார். மற்றைக் காலங்களில் வேறொருவரைப் படிக்கச் செய்து பாடங் கேட்பார். படிப்பவர்கள் இல்லாத சமயங்களில் பிள்ளையவர்களே படித்துப் பொருள் உரைப்பார்கள். செட்டியாரவர்கட்குப் பாடஞ் சொல்லுவதில் பிள்ளையவர்கட்கு மிகுந்த அன்புண்டு. செட்டியார் பொருட்டுப் படிப்பதற்கும் பிற உதவிகளைச் செய்வதற்கும் வேறொரு செட்டியார் எப்பொழுதும் இவரோடுகூட இருந்துகொண்டேயிருப்பார்.

பலரிடமும் படித்தல்

ஒருவரிடமே பாடங்கேட்டுக்கொண்டிருப்பது செட்டியாருக்கு அவ்வளவாகப் பிடிக்காது. ஒவ்வொருவருடைய அறிவாற்றலையும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதே அவருடைய நோக்கம். ஆகவே பிள்ளையவர்களிடம் பாடங் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் போதே பலவிடங்கட்குஞ் சென்று பலரிடமும் பாடங்கேட்டு வருவார். திரிசிரபுரத்தில் இருந்த கோவிந்த பிள்ளை என்னும் வைணவப் புலவர் கம்பராமாயணத்தில் மிகுந்த தேர்ச்சியுள்ளவர் என்பதையுணர்ந்தார். அவரிடஞ் சென்று சில பகுதிகளைப் பாடங் கேட்டார். இயற்றமிழ் ஆசிரியராக இலங்கிய விசாகப் பெருமாள் ஐயரிடஞ் சென்று நன்னூற் காண்டிகை உரையையும் விருத்தியுரையையும் பாடங் கேட்டார். காஞ்சிபுரத்திலிருந்த பெரும் புலவர் சபாபதி முதலியார் என்பவரிடமும் அவருடைய மாணவராகிய புரசை அட்டாவதானம் சபாபதி முதலியார் என்பவரிடமுஞ் சில நூல்களைப் பாடங் கேட்டதன்றிப் பல ஐயங்களையும் கேட்டுப் போக்கிக் கொண்டார். யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுக நாவலரிடத்தில்

செட்டியாருக்குப் பேரன்பு உண்டு. நாவலர் சென்னையில் இருந்த பொழுதும் சிதம்பரத்தில் இருந்த பொழுதுஞ் சென்று சைவ நூல்களையுஞ் சித்தாந்த நூல்களையும் பாடங் கேட்டார். நாவலர் யாழ்ப்பாணத்திற்குச் சென்றபிறகு அங்குஞ் சென்று சிலகாலம் இருந்து சில நூல்களைப் பாடங் கேட்டார்.

வன் தொண்டர்

செட்டியார் சிவபிரானிடத்திலே பேரன்பு கொண்டவர். மிகவுங் கடுமையான நாட்கடன்களை மேற்கொண்டிருந்தார். ஒவ்வொரு நாளையிலும் நீராடலை முடிப்பார். ஆனைமுகக் கடவுளை நினைத்து ஆயிரத்தெட்டுக் குட்டுகள் குட்டிக்கொள்வார். பிறகு ஆயிரத்தெட்டுத் தோப்புக் கரணங்கள் போடுவார். அதன் பிறகு ஐந்தெழுத்து மறையை ஆயிரத்தெட்டு முறை ஓதுவார். அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டைப் பதம் பதமாக நிறுத்திச் சொல்லி முழுவதையும் படிப்பார். ஐம்பெருஞ் சிவப்பதிகட்கும் உரிய தேவாரப் பதிகங்களையும் வேறு சிலவற்றையும் ஓதுவார்; திருமுருகாற்றுப்படையை ஆறுமுறை பாடுவார். ஐந்தெழுத்து மறையை ஆயிரத்தெட்டுமுறை இரவிலும் உருவேற்றுவார். இவைகளையெல்லாங் குறைவில்லாமற் செய்து முடித்தபிறகே உணவு கொள்வார். இவைகள் நண்பகலுக்குள் முடியாவிடின் தொடர்ந்து முடித்துவிட்டே சாப்பிடுவார். ஊர்ப்பயணஞ் செல்கையில் தம்முடைய விரதங்களைச் செய்து முடிக்க வேண்டிய சமயம் வந்துவிட்டால் உடனே பயணத்தை நிறுத்திவிட்டுத் தமது வழிபாட்டைத் தொடங்கிவிடுவார். நீண்டநேரம் ஐந்தெழுத்து மறையை உருவேற்றுவதிற் செட்டியாருக்கு மிகுந்த விருப்பமுண்டு.

திருவாவடுதுறையில் இருந்த அறிஞர்களும் பிறரும் செட்டியாருடைய கடுமையான விரதங்களையும் ஒழுக்கச்

சிறப்பையும் கடவுளன்பையும் பார்த்து மகிழ்ந்தார்கள். செட்டியாரைப்போல் மனவுறுதி படைத்தவர்களைக் காண்டல் அரிதென்றுணர்ந்த அவர்கள் செட்டியாருடைய தொண்டு வலிமையானதென்று முடிவு செய்து இவருக்கு "வன்தொண்டர்" என்று சிறப்புப் பெயர் வழங்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்தார்கள். தங்களுடைய எண்ணத்தைப் பிள்ளையவர்கட்குத் தெரியப்படுத்தினார்கள், பிள்ளையவர்கள் செட்டியாருக்கு இப் பெயர், "தகும் தகும்" என்று உடன்பட்டுக் கூறியதுடன் செட்டியாருக்கு இப் பெயரை வழங்கி,

"சத்திவாழ் வாமத்துச் சங்கரன்பொற் றாட்கமலப்
பத்தியால் தேவார பாராய—ணத்தினால்
வான்றோய் புகழ்மிகுத்த வன்தொண்டன் என்னும்பேர்
சான்றோய் நினக்குத் தகும்."

என்னும் வெண்பாவையும் பாடினார். அதுமுதல் நாராயண செட்டியாருக்கு வன்தொண்டர் என்னும் பெயர் நிலைத்து நாளடைவில் நாராயணன் என்னும் பெயர் மறைந்து போய் விட்டது.

மாணவர்கள்

பலபேரிடம் நன்றாகக் கல்வியைக் கற்ற வன்தொண்டரிடம் பலபேர் படிக்கத் தொடங்கினார்கள். வீர. லெ. சின்னைய செட்டியார், இராமசாமிச் செட்டியார், காரைக்குடி ராம. சொ. சொக்கலிங்கச் செட்டியார் ஆகியோர் வன்தொண்டர் மாணவர்களுள் மிகவுஞ் சிறந்தவர்கள். இவர்களில் சொக்கலிங்கச் செட்டியார் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்களைப்போல் செய்யுளியற்றும் ஆற்றல் அமையப் பெற்றவராய் ஏறக்குறைய நூறு நூல்கள் வரையில் இயற்றிப் புகழோடு விளங்கியிருந்தார். வன்தொண்டரிடம் கல்வி கற்றுச் சிறப்படைந்தவர்கள் மற்றும் பலராவர்.

நண்பர்கள்

செட்டியார் பிள்ளையவர்களிடம் பாடங்கேட்டபோது, திருவாவடுதுறைச் சின்னப்பட்டம் நமச்சிவாய தேசிகர், மதுரை இராமசாமிப் பிள்ளை, உ. வே. சாமிநாதையர் முதலிய பலர் இவரோடு பாடங்கேட்டனர். மற்றும், சிங்க வனம் சுப்புப் பாரதியார், வேம்பத்தூர்ப் பிச்சுவையர், கரவேட்டங்குடிச் சுப்பிரமணிய பாரதியார், மணமேற் குடிக் கிருட்டிண ஐயர் முதலியோர் செட்டியாருக்கு நண்பர்களாக விளங்கினர்.

ஆசிரியருக்கு உதவி

செட்டியார் பிள்ளையவர்களிடம் பேரன்பும் பெரு மதிப்புங் கொண்டிருந்தார். சில சமயங்களில் பிள்ளை யவர்கள் கடன் தொல்லையாலும் வறுமையாலும் வாடுதலை யுணர்ந்தார். பிள்ளையவர்கட்கு உதவி செய்ய வேண்டு மென்று எண்ணினார். நாட்டுக்கோட்டை நகரவட்டத்தி லுள்ள சில சிவப்பதிகட்குப் புராணம் பாடவேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டார். பிள்ளையவர்கள் செட்டியாருடைய வேண்டுகோளின்மேல் சூரைமா (சூரைக்குடி) நகர்ப் புராணம், கோயிலூர்ப் புராணம், கண்டதேவிப் புராணம், சாக்கோட்டை என்னும் வீரவனப் புராணம் ஆகியவைகளை இயற்றினார். பிள்ளையவர்கள் பிறவிடங்களில் புராணம் பாடி அரங்கேற்றினால் அவ் விடங்களில் வருகிற வருவாய் செலவுக்குச் சரியாகப் போய்விடும். பிள்ளையவர்கள் சென்றது போலவே திரும்பி வெறுங்கையாகப் போய்ச் சேர்வது வழக்கம். அவ்வாறு ஆகவிடாமல் பொருளைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு போய்ச் சேர்த்துத் தக்கவாறு பயன் படுத்துவதற்கு வழி யாது என்று ஆராய்ந்தார். ஒரு வழி யைக் கண்டுபிடித்தார்.

செலவுகள்

திருவாவடுதுறையில் இருந்து நூல் அரங்கேற்றமாகும் ஊருக்குப் போகுஞ் செலவைத் திருவாவடுதுறை ஆதினத்தார் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அரங்கேற்றம் நடைபெறுங்காலங்களினும் திரும்பி வரும்பொழுதும் ஏற்படுஞ் செலவை நகரத்தார்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும். இதனையல்லாமல் ஒவ்வொரு புராணத்திற்கும் பாட்டு ஒன்றுக்கு ரூபா ஒன்றுவீதம் கணக்குச் செய்து கூடுதலாகுந்தொகைக்கு வேறிடத்தில் தொகை பெற்றுக்கொள்ளும்படி உண்டியல் கொடுத்துவிடுவது என்று முடிவு செய்தார். இவ்வாறு ஏற்பாடாகவே போகுஞ்செலவு வருஞ்செலவு அரங்கேற்றஞ் செய்யுங்காலச்செலவு முதலியன இல்லாதொழிந்தன. பெருந்தொகையைப் பிள்ளையவர்கள் பெற்றுக் களித்து இன்றியமையாத செலவுக்குப் பயன்படுத்தினார்கள். இதனால் செட்டியார் மீது பிள்ளையவர்கட்கு நன்றியுணர்ச்சியும், அன்பும் மிகுதியாக உண்டாயின. அவைகளை,

"பாடுவதெங் கேஇந்தப் பாண்டிநாட் டெல்லைவந்து
கூடுவதெங் கேயொருபாற் கோதையான்—நீடுபுகழ்ப்
பாரா யணனென்றிப் பார்முழுதுங் கொண்டாடும்
நாரா யணனிலையேல் நாம்."

என்னும் வெண்பாமூலம் வெளிப்படுத்தினார்கள்.

கலைப்பணி

இவர் நூல்களை இயற்றவில்லை. ஆயினும் கலையுலகிற்குத் தம்மால் இயன்ற வகையில் தொண்டுபுரிந்தார். தம் ஆசிரியராகிய பிள்ளையவர்களைக்கொண்டு சேக்கிழார்மீது பிள்ளைத்தமிழ் பாடச்செய்தார். அறுபத்துமூவர் குருபூசை மான்மியம் என்னும் நூலை இயற்றச்செய்ததுடன்

நகரத்தார்களைக்கொண்டு அந்நூலை அரங்கேற்றவுஞ் செய் தார். திருத்தமற்ற நூல்களைச் செவ்வையாக ஆராய்ச்சி செய்து திருத்தமான பதிப்புக்களாக வெளியிடவேண்டும் என்று எண்ணினார். சிங்கைச்சிலேடைவெண்பா, திருவாப் பனூர்ப்புராணம் ஆகியவைகளை ஆராய்ந்து பதிப்பித்து வெளியிட்டார். தேவாரம்பெற்ற பாண்டிநாட்டுச் சிவப் பதிகள் பதினான்கின் புராணங்களையும் பதிப்பித்து வெளி யிட எண்ணினார். பன்முறை படிப்பித்து ஆராய்ந்து வந்தார். மதுரை இராமசாமிப்பிள்ளை என்பவர் திருத் தணிகைப் புராணத்தை ஆராய்ந்து குறிப்புரையுடன் பதிப் பித்து வெளியிட விரும்பி ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருந் தார். அப்பொழுது இவர், அவருடன் இருந்து கடினமான பகுதிகளையெல்லாம் நன்கு விளக்கினார். இவருடைய அறிவுத்திறமையைக் கண்டு இவரைப் பெரிதும் புகழ்ந்து பாராட்டினார், ஆனால் அக்குறிப்புரை வேறுகை மாறி வெளிவராமலே போய்விட்டது.

நினைவாற்றல்

இவருக்கு நினைவாற்றல் மிகுதியாக இருந்தது. ஒரு வருக்கு ஒரு புலனில் ஒரு குறைவு ஏற்படுமாயின் அப் புலனின் திறமை வேறுபுலனோடு சேர்ந்து திறமை வெளிப் படுவது உலகத்தியற்கை. இவர் ஒருமுறை கேட்டதைப் பிறகு என்றும் மறவார். இவருடைய நினைவாற்றல் எல் லோருக்கும் மிகுந்த வியப்பை யுண்டாக்கியது. பாடங் கேட்கும்போது ஒருமுறை கேட்டதை மீண்டுங் கேட்க விரும்பினால், 'மறுத்து' என்று உரைப்பார். படித்தவை களின் படல எண், பாட்டு எண் முதலியனவைகளை நன்றாக நினைவில் வைத்திருப்பார். "இவ்வளவு பாடல்கள் ஆயினபோதும்" என்று எண்ணைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லு

வார். ஒருமுறை மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை திருவாவடு துறையில் பெரிய புராணத்தை பாடஞ் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். இருவரும் வேறுபலரும் பாடங்கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். படித்தவர் விரைவாகப் படித்துக் கொண்டு சென்றார். ஒரு பாட்டில் வன்தொண்டருக்கு ஐயமேற்பட்டது. படித்தவரோ அடுத்த பாட்டிற்குப் போய்விட்டார். வன்தொண்டர் படித்தவரை நிறுத்தச் சொன்னார். "விரைவாகப் படித்துக்கொண்டு போகிறீர்களே இதற்குப் பொருள் என்ன?" என்று தமக்கு ஐயமாக இருந்த பாட்டைக் குறிப்பிட்டுக் கேட்டார். படித்துக்கொண்டிருந்தவராலும் மற்றவர்களாலும் மறுமொழி கூற முடியவில்லை. உடனே அவர், "இச்செய்யுளில் எனக்கு நீண்ட நாட்களாகவே ஐயமேற்பட்டிருந்தது. இந்தச் செய்யுள் வருவதை எதிர்பார்த்துக்கொண்டே இருந்தேன். நீங்களோ விரைவாகப் படித்துக்கொண்டு போகிறீர்கள். பொருள்கேட்டாலோ விழிக்கிறீர்கள். பேரறிஞராகிய ஐயா அவர்கள் பக்கத்தில் இருக்கும்போது ஐயத்தைப் போக்கிக்கொள்ளாவிட்டாற் பிறகு எப்பொழுது போக்கிக் கொள்ளுகிறது?" என்று கண்டித்துரைத்துவிட்டு அச் செய்யுளின் பொருளை நன்கு விளக்கவேண்டுமென்று பிள்ளையவர்களை வேண்டிக்கொண்டார். பிள்ளையவர்களும் அவ்வாறே விளக்கியருளினார்கள்.

கந்தபுராணம்

பிள்ளையவர்கள் தம்மாணவர் சிலருக்குக் கந்தபுராணத்தைப் பாடஞ் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். அந்நூலின் கயமுகன் உற்பத்திப் படலத்தில் "மாண்டகுமவ்வலியகலன்" என்று தொடங்கும் செய்யுளின் பொருள் பிள்ளையவர்களுக்கு மறந்துபோய்விட்டது. அவர் தம் மாணவர்களைப்

பார்த்து, "முன்பு வன்றொண்டர் நம்மிடம் இந்நூலைப் பாடங்கேட்டார். அவர் இப்பாட்டின் பொருளை நன்கு ஆராய்ந்து உள்ளத்தில் அமைத்து வைத்திருப்பார். அவரைப் பார்க்கும்போது கேட்கவேண்டும். நமக்கு மறந்து போய்விட்டது," என்று கூறினர். பிறகு வன் தொண்டரைப் பார்த்துப் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது பிள்ளையவர்கள், "கந்தபுராணம் கயமுகன் உற்பத்திப் படலத்தில் ஓர் ஐயம்," என்று அதனைக் கேட்கத் தொடங்கினர். அவ்வளவில் வன்தொண்டர், "மாண்டகு மவ்வலியகலன் என்னுஞ் செய்யுளோ?" என்று கேட்டு அப்பாட்டினைச் சொல்லிப் பொருளையும் விரித்துரைத்தார். இதனைப் பார்த்தவர்கள் செட்டியாரின் அறிவாற்றலைப் புகழ்ந்து பாராட்டினர்கள்.

இவருடைய இயல்பு

வன்தொண்டர் கடுமையான விரதங்களை மேற்கொண் டிருந்தபடியால் மெலிந்த உடலுடையவராக விளங்கினர். பழவினையின் பயனாய் இவருக்குச் சிறிது வயிற்றுவலி யுண்டு. அவ்வலி நேர்ந்தபோது இவர் மிகவும் வருந்துவார் இவருக்குத் திருமணம் நடைபெற்றுக் குழந்தையும் இருந் தது. பேசும்பொழுது அழுத்தந்திருத்தமாகப் பேசுவார். இவர் மறுமைக்கான செயலையே பயனுடையதாக எண்ணி மேற்கொண்டிருந்தாரேயன்றி இம்மைச் செயல்களை ஒரு பொருளாக என்றும் எண்ணியவரல்லர். இவர் எந்த ஊருக்குச் சென்றாலும் அபிஷிக்தர் ஒருவர் வீட்டிலே தங்குவார். சமையற்காரன் ஒருவன் எப்பொழுதுங் கூட இருப்பான். இவருடைய முன்னோர்கள் அறம்பல செய் திருந்தனர். அவ்வறங்களில் செட்டியார் முழுக்கருத்தை யுஞ்செலுத்தி நன்றாக நடத்திவந்தார்.

பிள்ளையவர்கள் அன்பு

மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் தம் மாணவராகிய இவரிடத்திலே பேரன்பு கொண்டிருந்தார்கள். திருப்பெருந்துறைப்புராணம் இயற்றி அரங்கேற்றஞ் செய்த காலத்திலே, ஒருநாள் அரங்கேற்றத்திற்கு எல்லோரும் வந்து சேர்ந்தனர். வண்தொண்டர் வரச் சிறிது தாழ்த்தது. பிள்ளையவர்கள் வண்தொண்டர் வருகையை எதிர்பார்த்து அரங்கேற்றத்தை தொடங்காமலிருந்தார். புராணமியற்றச் செய்து அரங்கேற்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்த கட்டளைத் தம்பிரான் நாம்வந்தும் அரங்கேற்றத்தைத் தொடங்காமல் ஒரு குருடரை எதிர்பார்த்திருந்தாரே என்று பெருஞ் சினங்கொண்டார். அரங்கேற்றுமிடத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டுப் போய்விட்டார். அவருடைய சினந்தணியச் சில நாட்களாயின. செட்டியார்பால் பேரன்பு கொண்ட பிள்ளையவர்கள் தம்பிரானுடைய சினத்தைக்கூட ஒரு பொருளாக மதிக்கவில்லை.

இறுதி

பூலோக சிவலோகம் என்று புகழப்பெறும் மதுரையம்பதியில் தாம் காலமாகவேண்டுமென்பது செட்டியாருடைய எண்ணமாக இருந்தது. அவ்வாறே மதுரையை அடைந்து ஓர் அந்தணர் வீட்டுத் திண்ணையில் தங்கினார். ஆறு திங்களுக்கு முன்னரே இவர் தமது இறுதிநாளை உறுதியாக அறிந்திருந்தாராம். கீழே வைகை மணலைப் பரப்பி அதன்மேல் தருப்பைப்பாயை விரித்துப் படுத்துச் சிவபிரானை எண்ணிக்கொண்டிருந்து 1882-ஆம் ஆண்டு சூன் திங்கள் இருபத்தெட்டாம் நாள் (சித்திரபானு ஆண்டு ஆனித்திங்கள் பதினைன்றாம் நாள்) இறைவன் திருவடிநீழலையடைந்தார். இவருடைய மாணவர்கள் இவர் மீது இரங்கற்பாக்கள் பாடி வருந்தினர்.

"பூதியும் அணிந்து கண்டிகை பூண்டு
புனிதவைந் தக்கரம் புகன்று
கோதிலா மயத்தால் திருமெழுக் கிட்டுக்
குளிர்புனல் வையைவா லுகத்தை
மீதுறப் பரப்பி அதன்மிசைத் தருப்பை
வெள்ளிய தூசதன் மேலும்
தீதற விரித்த சுத்ததா னத்தில்
திசைவடக் குறவிருந் தெந்தாய்."

என்பது இரங்கற்பாக்களில் ஒன்று.

உஅ. திருச்சிற்றம்பலம் பிள்ளை

தோற்றம்

இவர் கோயமுத்தூரில் கார்காத்த சைவவேளாளர் மரபில் ஆலமுடையார் குடியில் தோன்றியவர். தந்தையார் பெயர் சந்திரசேகரன் பிள்ளை. தாயார் பெயர் பார்வதி யம்மையார்.

கல்வி

இவருடைய தந்தையாராகிய சந்திரசேகரன் பிள்ளை யிடந்தான் கந்தசாமி முதலியார் கல்வி கற்ருர். திருச்சிற் றம்பலம் பிள்ளை தம் தந்தையாரின் மாணவராகிய கந்த சாமி முதலியாரிடம் இலக்கண இலக்கியங்களைப் பயின்ருர்.

ஆசிரியர்

கல்வியில் நன்கு தேர்ச்சிபெற்றபின், கோயமுத்தூரில் இலண்டன் கிறித்துவ சங்க உயர்நிலைப்பள்ளியிலும், ரோமன் கத்தோலிக்க உயர்நிலைப்பள்ளியிலும் நீண்டகாலம் தமிழாசிரியராக வேலை பார்த்தார். தம்முடைய ஆசிரிய ரின் மகனாகிய சிவக்கவிமணி சுப்பிரமணிய முதலியா ருக்குக் கல்வி கற்பித்தார்.

சொற்பொழிவு

திருச்சிற்றம்பலம் பிள்ளை சொற்பொழிவு செய்வதில் வல்லவர். சொற்பொழிவு செய்வதற்குத் தொடங்கினு ராஞல், ஒரு மணிநேரம் வரையில் அசையாமல் நின்று தங்குதடையில்லாமற் பேசுவார். இவருடைய சொற் பெருக்கைச் சுருக்கெழுத்து எடுத்து எழுதினுல் அப்படியே அச்சிட்டு வெளியிடலாம். இவர் ஒரு மணிநேரத்திற்கு மேல் பேசும் வழக்கமில்லை. புராணச் சொற்பொழிவுகளும் செய்வார். 1898-ஆம் ஆண்டில் சென்னை மாகாணக் கல் லூரியில் மாணிக்கவாசகரைப் பற்றி ஓர் அரிய ஆராய்ச்சிச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினுர். அதில் அவருடைய கால முடிவைப்பற்றிச் செய்த ஆராய்ச்சி மிகச்சிறந்து விளங் கியது. அதில் மாணிக்க வாசகருடைய காலம் மூன்ருவது நூற்ருண்டு என்று முடிவுகட்டினுர். அதில் சங்க காலக் கல்லாடர் வேறு, கல்லாடம் இயற்றிய கல்லாடர் வேறு என்று இவர்தாம் முதன்முதலாக முடிவு செய்தார்.

நூல்கள் இயற்றல்

அன்னிபெசண்டு அம்மையார் இராமாயணச்சுருக்க மாகச்செய்த எட்டுச் சொற்பொழிவுகளை மொழிபெயர்த்து "இராமச்சந்திரர்" என்னும் பெயரால் வெளியிட்டார். எட்வர்டு அரசர் முடிசூட்டு விழாவின்போது அவ்வரசர் வரலாற்றை, "எட்வர்ட் அரசர்" என்னும் பெயரோடு வெளியிட்டார். பக்கிம்சந்தர சாட்டர்சி எழுதிய புதினக் கதைகளுள் "ஆனந்த மடம்," "சந்திரசேகரர்," "பனங் குளம்," என்னும் கதைகளை மொழிபெயர்த்து வெளியிட் டார். இவர் எழுதுவதினும் பேசுவதினும் எளிய நடை யைக் கையாள்வதில் வல்லவர்.

இறுதி

நூல்கள் எழுதுதல் மாணவர்களுக்குக் கல்வி பயிற்றல் முதலிய பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்த இவர் மிகுந்த நோயுற்ற சமயத்தில் பழநிக்குச்சென்று பழநியாண்டவனைத் தொழுது வணங்கித் திரும்பும்போது 1904-ஆம் ஆண்டில் தாராபுரத்தில் ஆம்பிராவதி ஆற்றுக்கரையில் இறைவன் திருவடி நீழலையடைந்தார்.

வியத்தகு வழக்க நிகழ்ச்சி

இவருடைய குடும்பத்தில் வியக்கத்தக்க நிகழ்ச்சி ஒன்று உண்டு. அஃதாவது ஆண் பெண் ஒருவராவது தம் வீட்டில் இறக்கிறதில்லை. இவருடைய மனைவியார் பழநிக்கு இறைவழிபாட்டிற்குப் போயிருந்த இடத்தில் திடீரென்று காலமானார். இவருடைய தந்தையார் பாலக்காட்டிற்கு மருத்துவஞ்செய்து கொள்வதற்குப் போய்விட்டுத் திரும்பி வரும்போது வழியிற் காலமானார். இவருடைய இளவல் மருத்துவ சாலைக்குப்போய்த் திரும்புகையில் வழியிற் காலமானார். மற்றொரு செய்தி, இவர் குடும்பத்தில் எவரும் நாற்பது அகவைக்குமேல் உயிர்வாழ்ந்திருக்கிறதில்லை. இவருடைய இளவல் மகனார் சந்திரசேகரன் பிள்ளை என்பவர் மட்டும் இவ் வழக்கத்திற்கு மாறாக 65-ஆவது அகவையில், இப்பொழுது வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்.

உகூ. மாதைத் திருவேங்கடநாதர்

தோற்றம்

திருவேங்கட நாதர் சோழவள நாட்டிலே திருவாமாத்தூர் என வழங்கும் மாதையிலே அந்தணர் குலத்திலே பிறந்தார். திருவேங்கடநாதர் அந்நாளில் அவ்வூருக்குத் தலைவராக விளங்கினர். இவருடைய தந்தையார் பெயர் பெருமாளையர். திருவேங்கட நாதருக்கு உடன் பிறந்தவர்களும் ஐவர் இருந்தனர். அவர்களுடைய பெயர் கிருட்டிண ஐயர், மணிவண்ணப்பெருமாளையர், இராசகோபால ஐயர், கனகசபாபதி ஐயர், வேங்கடராம ஐயர் என்பர்.

கல்வி

திருவேங்கடநாதர் மிக இளமைப் பருவத்தில்தானே இலக்கண இலக்கியங்களையும் வேதாந்த நூல்களையும் நன்கு கற்றுணர்ந்து சிறந்த அறிவாளியானர். அன்பு, அருள், அடக்கம், வாய்மை, மெய்ம்மை, இறையன்பு முதலிய நல்லியல்புகளும் இவரிடத்தில் மிகுதியாக அமைந்திருந்தன. இவருடைய முன்னோர்கள் சோழ நாடு, பாண்டிய நாடு முதலியவைகளை ஆண்ட அரசர்களால் பெருஞ்சிறப்பு அளிக்கப்பெற்றுப் பாராட்டப்பட்டவர்களாயும் தமது அரசியல் அலுவல்களில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பெற்றவர்களாகவும் இருந்தனர்.

அமைச்சுத்தொழில்

1682-ஆம் ஆண்டில் மதுரையில் பட்டம் பெற்று அரசாட்சியை மேற்கொண்டிருந்த அரங்ககிருட்டிண முத்துவீரப்ப நாயக்கர் என்பவர் திருவேங்கடநாதருடைய நல்லியல்புகளையும் கல்வியறிவுடைமையையும் அறிந்தார். திருவேங்கடநாதரைத் தமக்கு அமைச்சராக ஏற்படுத்திக்

கொள்ள விரும்பினார். தக்கார் வாயிலாகத் தமது கருத்தைத் திருவேங்கடநாதருக்குப் புலப்படுத்தினார். அரசியலில் தமக்குத் துணையாக நின்று உதவிபுரிய வேண்டுமென்று மிகுதியும் வேண்டிக்கொண்டார். திருவேங்கடநாதர் நாயக்கர் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கினார். அமைச்சுத் தொழிலை மேற்கொண்டார். அரசியலில் இருந்த சீர்கேடுகளையெல்லாம் போக்கி அரசியலை ஒழுங்குபடுத்தினார். இவருடைய செயல்கள் நாயக்கருக்கும் மக்கட்கும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளித்தன. அப்பொழுது திருநெல்வேலி நாட்டிலே ஆட்சிமுறை ஒழுங்கின்றிக் கிடந்தது. ஆகவே அதனைத் திருத்திச் செம்மையாக அமைத்தற்கு இவரை அனுப்ப எண்ணினார். அரசராகவே அதிகாரங்கொடுத்து அனுப்பினார். திருவேங்கடநாதர் அங்குப் பல ஆண்டுகள் அமர்ந்து ஆட்சிமுறையை மாட்சிபெற நடத்தி மக்களுக்கு நலம் புரிந்தார்.

திருவேங்கடநாதர் இயற்கை

இவர் திருமாலிடத்திலே பெருமால் கொண்டவராக இருந்தார். வேதாந்த நூல்களையும் இவர் கற்றுத்தேர்ந்து தெளிந்த அறிவு படைத்தவராக இருந்தமையால் உலக நடவடிக்கைகளிலும் அரசியலிலும் பற்றற்றவராய் விளங்கியிருந்தார். எல்லோரும் இவரை இல்லற ஞானி என்றே இயம்பினர்.

ஆசிரியர் கட்டளை

திருவேங்கடநாதருக்கு அறிவு நூல்களைப் போதித்தவர் இராகவாநந்தர் என்னும் பெரியார். அவர் திருவேங்கடநாதர் அரசியலில் ஈடுபட்டு நின்று உலக மக்களுக்கு நலம்பல புரிதலைக்கண்டார். திருவேங்கடநாதரைப்பார்த்து, "அன்பனே! நீ உலகிற்கு நன்றாகப் பயன்படுகிறாய். உன்

ணல் மக்கள் அறம், பொருள், இன்பம் எனும் மூன்றையும் நன்ருகப் பெறுகிருர்கள். நான்காவதாகிய வீடுபேற்றை யும் அவர்கள் அடையவேண்டும். ஆகவே நீ வேதாந்த நூல்கள் சிலவற்றை இயற்றுவாயாக," என்று கட்டளை யிட்டார். திருவேங்கடநாதர் தம்முடைய ஆசிரியரைப் பார்த்து, "பெரியீர்! தேவரீரைப்போல் முற்றுந் துறந்த பேரறிவாளர்களே அறிவு நூல் செய்தல் முறை. உலக வாழ்க்கையில் கிடந்துழலும் என்போலியர் மெய்யறிவு நூல்களை இயற்றல் இயலுமோ? ஆகவே, அத்தகைய உயரிய பணிக்கு எளியேன் உரியன் அல்லன்," என்று உரைத்தார்.

நூல் இயற்றல்

தம் மாணவர் சாற்றிய மாற்றங்களைக்கேட்ட அப் பெரியார், "அன்பனே! உன்னிலும் சிறந்த மெய்யறிவு படைத்தவர்கள் எவரும் இலர். மெய்யறிவாளர்கள் இல் லத்தில் இருந்தால் என்ன? துறவிகளாய்த் திரிந்தால் என்ன? அதைப்பற்றி நன்மை தீமை ஒன்றுமில்லை. வேதாந்த நூல் செய்தற்கு நீயே தக்கவன். என் கட்டளை யைத் தட்டமாட்டாமல் செய்வாயாக," என்று கூறிஞர். திருவேங்கடநாதர் தம்முடைய ஆசிரியர் கட்டளைப்படி நூல் ஒன்று இயற்றத்தொடங்கிஞர். எல்லா வேதாந்த நூல்களினுடைய சாரமாகவும் கிருட்டிண மிசிரர் என்னும் வடமொழிப்புலவரால் செய்யப்பட்ட பிரபோத சந்திரோ தயம் என்னும் நூலை 2012 விருத்தப்பாக்களால் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். இந்நூல் வேதாந்தக் கருத்துக்களை மிக அழகாக விளக்குகிறது. இந்நூலைப் படிப்பதால் பிரமம், மாயை, மனம், பிரவிர்த்தி, நிவிர்த்தி, மோகம், அகங் காரம் முதலியவற்றின் இலக்கணங்களும் காமக்குரோதங் கள் உண்டாகும்போது உண்டாகும் மெய்ப்பாடுகளின்

தன்மைகளையும் மற்றும் வேதாந்தச்செய்திகள் பலவற்றையும் நன்கு உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

தமிழ் மரபு

திருவேங்கடநாதர் இந்நூலை வடமொழிப்போக்குப்படியே மட்டுஞ்செய்யாது நன்கு விரித்துச் சிறந்த முறையிற் பாடியிருக்கிறார். இந்நூலின் சொன்னோக்கும் பொருணோக்கும் தொடைநோக்கும் நடைநோக்கும் கற்பவர்கட்குக் கழிபேருவகை யளிப்பதாகும். இலக்கண விளக்கம் இயற்றிய வைத்தியநாத நாவலர் திருவேங்கடநாதருடனிருந்து ஆகவேண்டிய உதவிகள் பலவற்றையும் புரிந்தார். இலக்கண விளக்கம் திருவேங்கடநாதருடைய வேண்டுகோளின்படி இயற்றப்பட்டதென்பர். இந்நூலையன்றிக் கீதாசாரத்தாலாட்டு முதலிய வேறு சில நூல்களும் திருவேங்கடநாதர் பெயரால் வழங்குகின்றன.

---

௩௦. அநந்த பாரதி ஐயங்கார்

தோற்றம்

தஞ்சைமாவட்டத்தில் உள்ள உமையாள்புரம் என்னும் சிற்றூரில் அநந்த பாரதி ஐயங்கார் 1786-ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். இவர் தந்தையார் பெயர் சீநிவாச ஐயங்கார்.

கல்வி

இவர் ஐந்து ஆண்டுகள் நிரம்பப்பெற்றவுடன் கல்வி கற்றற்குப் பள்ளிக்கு அனுப்பப்பெற்றார். பழம்பிறப்பின் நல்வினையினால் கல்வியை எளிதிற் கற்றுக்கொண்டார். இவருடைய அறிவுத்திறனைப்பார்த்துப் பலரும் வியந்தனர். இவருக்கு அகவை பதின்மூன்று நடந்துகொண்டிருந்தபோது தம்மூர்த் தெய்வமாகிய யானைமேலழகர்மீது நொண்டிச்சிந்து ஒன்று பாடினார்.

நாடகம் இயற்றல்

பிறகு இவர் தம்முடைய தந்தையாரோடு திருவாரூர்க்குச் சென்று அங்கே மூன்று ஆண்டுகள் உயர்நிலைப்பள்ளியிற் கல்வி கற்றார். பதினைந்தாம் ஆண்டில் தஞ்சைக் கோயில்களுக்குக் காரணஞ் சம்பிரதி என்னும் பெயருடைய அலுவலில் அமர்ந்தார். இருபத்தைந்தாம் அகவையில் திருவிடைமருதூருக்குச் சென்றார். அங்குள்ள கோயிலின் மேல் ஒரு நாடகம் இயற்றி அரங்கேற்றினார். அப்பொழுது அங்குக் கோயில் காரியங்களை நடத்திக்கொண்டிருந்த ஐயாறப்ப தம்பிரான் என்பவர் நாடகத்தின் சிறப்பைக் கண்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தார். இவருக்குக் கவிராய சுவாமி என்னுஞ் சிறப்புப்பெயர் கொடுத்துப் பெருமைப் படுத்தினார். ஒரு தோட்டத்தையும் வீட்டையும் நன்கொடையாக வழங்கினார். இவரைத் தமக்கு அண்மையிலேயே வாழ்ந்திருக்கச் செய்தார்.

நூல்கள் இயற்றல்

ஐயங்கார் அங்கிருந்துகொண்டே,

1. உத்தராராமாயணக் கீர்த்தனை
2. தேசிகப்பிரபந்தம்
3. பாகவத சமஸ்தகந்த நாடகம்
4. மருதூர் வெண்பா
5. முப்பால் திரட்டு

முதலிய நூல்களைச் செய்தார்.

இறுதி

இவர் 1846-ஆம் ஆண்டில் தமது அறுபதாவது அகவையில் இவ்வுலக வாழ்வைத் துறந்தார்.

---

௩௧. பூசை நமசிவாயப்புலவர்

தோற்றம்

இவர் காஞ்சிபுரம் பிள்ளையார்பாளையம் மண்டபத் தெருவில் வாழ்ந்திருந்தவர். செங்குந்த மரபில் தோன்றியவர். சிவஞானமுனிவருடைய மாணவர் வழிமுறையில் கல்வி பயின்ற அறிஞர்களுள் முதன்மையானவர் இவர்.

கல்வியுந்தொண்டும்

கலைநெய்தலாகிய குலத்தொழிலோடு கலை கற்றலாகிய உயர்தொழிலையும் மேற்கொண்டு செந்தமிழ் நூல்கள் பலவற்றை ஐயந்திரிபறக் கற்றுச் சீர்த்தியடைந்தார். கற்றுச் சிறப்படைந்ததோடு அமையாமல் தாம் கற்ற கல்வியைப் பலருக்கும் போதித்துப் பயன்படுத்துதலாகிய உயர்நெறியையும் மேற்கொண்டார். இவரிடம் பலர் கற்றுச் சிறப்படைந்தார்கள். பாடஞ்சொல்லும்போது நூலைப் பாராமலே சொல்லும் அளவிற்குப் பாடல்களை மனப்பாடஞ் செய்தும் தெளிவாகக் கற்றுந் தேர்ந்திருந்தார்.

மாணவர்கள்

காஞ்சி நகரத்திலிருந்தும் வெளியூர்களில் இருந்தும் பலபேர் வந்து இவரிடம் தமிழ் பயின்றார்கள். இவர்பால் தமிழ் பயின்ற மாணவர்கள் எண்ணற்றவர்கள். சைவசித்தாந்தம், வேதாந்தம் ஆகிய இரு சமயநூல்களினும் இவர் மிகுந்த தேர்ச்சியுடையவராக விளங்கினார். ஆயினும் இவரது அழுத்தமான சமயக்கொள்கை சைவசித்தாந்தமாகவே விளங்கியது. இவரிடம் நற்குணங்களெல்லாம் நன்கு அமைந்து விளங்கின. இவர் தாம் பாடஞ்சொல்வதற்கென்று தனியே நேரம் வகுத்துக்கொள்வதில்லை. தமக்குரிய நெசவுத்தொழிலின் சார்பாகப் பல தொழில்களை மேற்கொண்டு செய்யுங்காலத்தினும் பாடஞ்சொல்லு

தலை மேற்கொண்டிருந்தார். இவர் செல்வம்படைத்தவ ரல்லர். வறிய குடும்பத்தினர். ஆயினும் பாடஞ்சொல்லு தற்காக மாணவர்களிடமிருந்து எத்தகைய கைம்மாறை யும் எதிர்பார்க்கமாட்டார். இவருடைய பெருந்தன்மை யான இச்செயலைக்கண்ட பெருஞ்செல்வர்கள் சிலர் இவருக் குத் தக்க உதவிசெய்தனர்.

நன்மதிப்பு

இவரிடம் எல்லோரும் நன்மதிப்புக்கொண்டிருந்தார் கள். இவர் தாம் நெய்த ஆடையினை விற்கும்பொருட்டு எடுத்துக்கொண்டு வெளியேசென்றால், இவரை முதன் முதலாக எந்தத் துணிவணிகர் பார்த்தாலும் இவரை யழைத்து இவர் நெய்துள்ள ஆடையின் உயர்வு தாழ்வைப் பார்க்காமல் வாங்கிக்கொண்டு ஆடைக்குரிய பொருளைக் கொடுத்துவிடுவர்.

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் தொடர்பு

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் என்னும் சிதம்பரம் இராமலிங்க அடிகட்கும் இவருக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது. அடிகளார் கல்விகற்கக்கூடிய மாணவர்களை இவரிடம் அனுப்புவார். இருவரும் கடிதம் எழுதிக் கொள்ளுதலும் உண்டு.

பாடங்கேட்டலில் பற்று

இப்புலவர் கல்விகற்றுச் சிறப்படைந்து, ஆசிரியநிலை யில் இருந்து பலருக்குக் கல்வி போதித்தாராயினும், தாம் மேன்மேலும் கல்வி கற்பதிலும் ஊக்கம் உடையவராக இருந்தார். ஒருவரிடம் ஒன்றைக்கேட்கத் தொடங்கினால் புதிய செய்திகள் பலவற்றைக் கேட்கலாம் என்பது இவ ருடைய முடிபு. அருணையில் இருந்த ஒரு பெரியார் காஞ்சிக்கு வழிப்பயணமாக வந்திருந்தார். அவர்

வேதாந்த நூல்களைப் பாடஞ்சொல்வதில் வல்லவர். அப் பெரியாரிடம் நமசிவாயப்புலவர் கைவல்யநவநீதத்தைப் பாடங்கேட்கத் தொடங்கினார். கைவல்யநூல் முற்றுப் பெறுவதற்குமுன் அப்பெரியார் திருவருளைக்குத் திரும்பி னார். நமசிவாயப்புலவர் ஆசிரிய நிலையிலுள்ள அப்பெரி யாரின் வழிச்செலவுக்கு மாறு பேசவில்லை. அப்பெரியார் சிவிகையிலேறிப் புறப்பட்டார். நமசிவாயப்புலவர் கைவல்ய நவநீதத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு, பல்லக்கிற்செல் லும் பெரியாரின் முகத்தைப்பார்த்தபடியே பின்புற மாகவே நடந்து பாடங்கேட்டுக்கொண்டு சென்றார். காஞ்சிபுரத்திற்குத் தெற்கே 25 கல் தொலைவில் உள்ள வந்தவாசி என்னும் ஊரையடைந்ததும் கைவல்யம் முற்றுப்பெற்றது. பிறகு நமசிவாயப்புலவர் அப்பெரியா ரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு காஞ்சிபுரத்திற்குத் திரும் பினார். இந்நிகழ்ச்சியில் இருந்து இப்பெரியார் கல்விகற்ப தில் எவ்வளவு ஊக்கம் உடையவராக இருந்தார் என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ளலாம்.

---

௩௨. பூசை கந்தசாமி முதலியார்

தோற்றம்

“மகனறிவு தந்தையறிவு” என்று நாலடியார் கூறு கிறது. இம்மொழி மெய்ம்மையாதலைச் சிலரிடத்திலும் பொய்ம்மையாதலைச் சிலரிடத்திலும் காணலாம். நமசி வாய புலவரிடத்திலும் அவருடைய மைந்தரிடத்திலும், மேற்கூறிய நாலடிமொழி மெய்ம்மொழியாகிவிட்டது. நமசிவாய முதலியாருடைய அருமைத் திருமகனாகத் தோன்றிய கந்தசாமி முதலியார் நல்லொழுக்கம் நற்குணம் முதலியவைகளை உடையவராக இருந்தார். மிக இளமைப்

பருவந்தொடங்கியே தந்தையாரிடத்தில் பல நூல்களேயுங் கற்கத்தொடங்கினர். நாளடைவிற் சிறந்த புலவராகவும் ஆனர். இவரைப் பெரும்புலவர் (மகாவித்துவான்) என்று பலரும் கூறி வந்தனர்.

கலைத்தொண்டு

பாடஞ் சொல்லுவதில் தம்முடைய தந்தையாரின் முறையையே பின் பற்றி வந்தார். தந்தையாராகிய நமசிவாய முதலியாருக்கிருந்த பெருமையுஞ் சிறப்பும் அப்படியே இவருக்கும் இருந்தது. பெரிய புராண உரையெழுதிய மகாலிங்க ஐயர் தமக்குத் தோன்றும் ஐயங்களே அப்போதைக்கப்போது கந்தசாமி முதலியாரிடம் வந்து தீர்த்துக்கொள்வது வழக்கம். கந்தசாமி முதலியார் காலத்தில் காஞ்சிபுரம் மண்டபத்தெரு வாசிகளுள் பெரும்பாலார் புலவர்களாகவே விளங்கியிருந்தனர். ஆகவே அத்தெரு தமிழ்மணங் கமழ்ந்து சிறந்து விளங்கியது. வெளியூர்ப் புலவர்கள் யாரும் வந்தால் அத்தெருவுக்குத் தான் செல்லுவார்கள். முதலியார் நெசவுத்தொழில் செய்யும் இடத்தை அடுத்த மேல் தரையும் தெருத் திண்ணேயும் பலபேர் அமர்ந்து பாடங்கேட்டுப் புலமைபெற்ற இடங்களாக விளங்கின.

ஆறுமுக நாவலர்

ஆறுமுக நாவலர் கந்தசாமி முதலியாருடைய பெரும் புலமையையும் அறிவு நலத்தையும் பலர் வாயிலாகக் கேட்டுணர்ந்தார். ஒரு முறை காஞ்சிபுரத்தையடைந்து ஒரு திங்கள்வரை தங்கியிருந்து கந்தசாமி முதலியாரிடத்தில் ஐயங்கள் பலவற்றைக்கேட்டுத் தெளிந்தார்.

அருட்பா மருட்பாப் போர்

இவருடைய காலத்தில்தான் அருட்பா மருட்பாப் போர் நிகழ்ந்தது. இவருடைய தந்தையாராகிய நமசி

வாயப் புலவரும் இராமலிங்க அடிகளும் நெருங்கிய நண்பர்கள். பெரும்புலவர்கள் எல்லோரும் இராமலிங்க அடிகளின் பாடலை அருட்பா என்றல் தகும் என்று முடிவு செய்து இராமலிங்க அடிகளாரின் சார்பிலேயே இருந்தனர். கந்தசாமி முதலியார் இராமலிங்க அடிகளின் கட்சியில் இருந்தார். ஆகவே காஞ்சியில் இருந்த அறிஞர்களிற் பெரும்பாலார் இவர் கட்சியைச் சார்ந்து நின்றனர்.

மாணவர்கள்

கந்தசாமி முதலியாரிடத்தில் பல பேர் கல்வி கற்றுச் சிறப்படைந்து நல்ல பதவிகளில் அமர்ந்து விளங்கினர். சின்னக் காஞ்சிபுரம் சீநிவாசச் செட்டியார், ஆமூர் சாமிநாத முதலியார், சிவசங்கரதேசிகர், பி. செ. முருகேச முதலியார் முதலியோர் முதன்மையாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்.

வழி முறையினர்

கந்தசாமி முதலியாருடைய வழி முறையினரும் புலவர்களாக விளங்குகின்றனர். நெய்தல் தொழிலை மேற்கொண்டிருந்த திருவள்ளுவர் பெரும் புலவராக விளங்கியிருந்ததைப் போன்று இவர்களும் புலவர்களாக விளங்கியிருந்தமையும் விளங்குதலும் போற்றத்தக்கதாகும்.

"செய்யுந் தொழிலெல்லாஞ் சீர்தூக்கி நோக்குங்கால்
நெய்யுந் தொழிற்கில்லை நேர்.

௲௲. பண்டித நடேச சாத்திரியார்

பிறப்பு

திருச்சி மாவட்டத்திலே 1859-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்களிலே நடேச சாத்திரியார் பிறந்தார். தந்தையார் பெயர் மகாலிங்க ஐயர். தாயார் பெயர் அகிலாண்டே சுவரி. இவருடைய தாயார் இவர் சிறு குழந்தையாயிருக் கும்போதே இவருக்குத் துணையாகப் பெண் குழந்தை ஒன்றையும் பெற்றுவிட்டு விண்ணுலகெய்தினர். தந்தை யாராகிய மகாலிங்க ஐயர் செல்லம்மாள் என்னும் பெயரு டைய மற்றொரு பெண்ணை இரண்டாம் மனைவியாகத் திருமணஞ் செய்துகொண்டார். அந்த மனைவியிடம் சங்கரன் என்னும் பெயருடைய ஓராண் குழந்தையும் மீனாட்சி, சங்கரி என்னும் பெயருடைய இரண்டு பெண் குழந்தைகளும் பிறந்தார்கள்.

கல்வி

மகாலிங்கஐயர், மாவட்டத்தலைவர் அலுவலகத்தில் தலைமை எழுத்தாளராக அலுவல் பார்த்துக்கொண்டிருந் தார். சாத்திரியார் இளமைப் பருவத்தில் வீட்டு ஆசிரி யரிடத்திலே, தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம், கணக்கு முதலியவைகளைக் கற்றார். பிறகு தகப்பனர் வேலை பார்த் துக்கொண்டிருக்கும் ஊர்களில் இருந்த பள்ளிக்கூடங் களிற் படித்தார். இவருடைய தகப்பனர் மிகவுங் கண்டிப் பான கட்டுப்பாடுடையவர். அவர் அதிகாலையில் நான்கு மணிக்கே எழுந்து ஆகவேண்டிய வேலைகளைப் பார்ப்பார். தம்முடைய பிள்ளையையும் நான்கு மணிக்கே எழுந்து படிக்கச் செய்வார். தாயில்லாக் குழந்தையாகிய இவரிடம் ஊரில் உள்ள பாட்டிமார்கள் மிகுந்த அன்பு காட்டுவார் கள். இவரும் அவர்களிடம் பணிவாகவும் அன்பாகவும்

நடந்துகொள்வார். பெரியோர் சிறியோர் ஆகிய எல்லோ ரிடமும் இவர் பணிவாகச் சிறு பிள்ளையிலேயே நடக்கப் பழகிக்கொண்டார். இப் பழக்கம் இவருக்கு இறுதிநாள் வரையில் இருந்தது,

பழங் கதைகள்

பாட்டிமார்கள் இவருக்குப் பழங் கதைகளையும் புராண இதிகாசக் கதைகளையும் சொல்லுவார்கள். இவர் அவை களையெல்லாம் மனதில் நன்ருகப் பதியச் செய்துகொண்டு தம்முடைய நண்பர்கட்குச் சொல்லலானர். இந்தப் பழக் கம் இவர் பிற்காலத்தில் கதைகள் எழுதிச் சிறப்படை வதற்குக் காரணமாக இருந்தது.

கல்லூரிப் படிப்பு

மெட்ரிகுலேஷன் தேர்வில் தேறிய பிறகு கும்ப கோணத்திற்குப்போய்க் கல்லூரியிற் சேர்ந்து படித்தார். அப்பொழுது அங்கே கோபாலராயர், போர்ட்டர் துரை முதலியோர் ஆசிரியராக இருந்தனர். கல்லூரியில் இவர் முதல் மாணவராக இல்லாவிடினும் நல்ல அறிவாளி என்று பெயர் வாங்கினர். கும்பகோணத்தில் குடித்தனம் வைத் தால் செலவு அதிகமாகுமென்று எண்ணிக் கும்பகோணத் திற்கு ஐந்துமைல் தொலைவிலுள்ள ஒரு சிற்றூரில் ஒரு சிறு வீட்டை ஏற்பாடு செய்து இவருடைய அத்தையையுங் கூட வைத்துப் படிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். நடுவே காவிரியாறு குறுக்கிட்டது. சாத்திரியாருக்கு ஆறு ஒரு பெரிதாகத் தோன்றவில்லை. தமது சட்டை துணி மணி புத்தகம் முதலியவைகளைத் தலையின்மேல் வைத்துக் கொண்டு ஒரு கையால் பிடித்துக்கொள்ளுவார். மற்ெருரு கையால் ஆற்றை நீந்திச் செல்வார். இவர் இளமையிலே உடல் திடமும் உள்ளத்திடமும் பெற்றிருந்தார். பிறகு

சென்னை மாகாணக் கல்லூரியிற்சேர்ந்து படித்து, பி. ஏ. பட்டம் பெற்றார்.

திருமணம்

நடேச சாத்திரியாருக்குத் தஞ்சை மாவட்டத்திலே திருமணம் நடைபெற்றது. வாழ்க்கைத் துணைவியாக வாய்த்த மாது நல்லாரின் பெயர் நாகலட்சுமி. நாகம்மாள் என்றே பெரும்பாலும் மற்றவர்கள் கூப்பிடுவார்கள். அம் மடமாது கற்பிற் சிறந்த காரிகையாக விளங்கினார். கணவனைத் தவிர வேறு தெய்வத்தை அறியார். ஒருநாள் அம் மாது தம்முடைய கணவரைப் பார்த்து, "ஏதாவது நோன்புகள் நோற்று நல்வினை தேடவேண்டும்," என்று கூறினார். சாத்திரியார் தம்முடைய மனைவியைப் பார்த்து, "நீ நாள் தோறும் இரண்டு வேளையும் என்னை வணங்கு கிறாயே அதுவே உனக்கு எல்லா நன்மைகளையும் கொடுக் கும்," என்று நவின்றார். இவர்கட்கு எட்டு ஆண் குழந்தை களும் நான்கு பெண் குழந்தைகளும் பிறந்தார்கள். இவ் வம்மையார் இறுதி வரையில், "என்னுடைய கணவனே எனக்குக் கண்கண்ட தெய்வம்," என்று கூறிக்கொண்டு நாளைக் கழித்தார்.

அலுவல்

இவர் இருபத்திரண்டாவது அகவையில் 1881-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித்திங்கள் இருபத்தாறும் நாள், இந்திய சாசன சிற்ப ஆராய்ச்சி இலாகாவில் மிஸ்டர் ராபர்ட்சிவல் ஐ. ஸி. எஸ். துரையிடம் வேலைக்கு அமர்ந்தார். அப் போது இவருக்குத் திங்கள் ஊதியம் ரூபா முப்பது. இவருடைய மொழியறிவையும் வடமொழிப் புலமையை யுங்கண்டு அரசினருக்கு எழுதி இவருடைய திங்கள் ஊதி யத்தை இவருடைய மேலதிகாரியாக இருந்த துரை ரூபா

எழுபத்தைந்துக்கு உயர்த்தச் செய்தார். இவர் இந்த அலுவலில் இருந்தபோது சென்னை மாகாணம் எங்கும் யிலுஞ் சுற்றினார். பம்பாய் மாகாணத்தின் சில பகுதிகளிலும் சுற்றினார். பிறகு இ. பி. ஹேவல் துரையுடன் பல கோயில்களுக்கும் மலைக்குகைகளுக்குஞ் சென்று கல்வெட்டு முறிகளை ஆராய்ந்தார். இவருக்குப் பதினெட்டு மொழிகள் வரையிலுந்தெரியும். இவருடைய மொழியறிவைப் புகழ்ந்து பாராட்டிய துரை மேலதிகாரிகளுக்கு எழுதிப் 'பண்டிதர்' என்னுஞ் சிறப்புப் பெயரை வாங்கிக் கொடுத்தார்.

மைசூரில் வேலை

பிறகு இரண்டு ஆண்டுகள் மைசூர் அரசாங்க சாஸன சிற்ப ஆராய்ச்சிப் பிரிவில் வேலை பார்த்தார்.

உதகமண்டலத்தில் வேலை

1888-ஆம் ஆண்டில் உதகமண்டலத்தில் சிறைகளின் கண்காணிப்பாளர் அலுவலகத்தில் தலைமை எழுத்தாளராக அலுவல் பார்க்கத்தொடங்கினார். இங்கு இவருக்குத் தலைவராக இருந்த ஏ. ஜி. கார்டியூ ஐ. ஸி. எஸ் இவரிடம் அன்பாகவும் ஆதரவாகவும் நடந்துகொண்டார். அவருடைய தூண்டுதலின் பேரில் அரசாங்கச் செயலகத்திற்கு மாற்றப்பட்டார். பிறகு 1900-ஆம் ஆண்டில் பதிவுப் பிரிவுக்கு (ரிஜிஸ்திரேஷன் இலாகா) மாற்றப்பட்டார். திருவள்ளூரிலும் ஆர்க்காட்டிலும் சிறிது காலம் உதவிப் பதிவாளராக இருந்து பிறகு பதிவுப் பிரிவுப் பொதுக்கண்காணிப்பாளர் அலுவலகத்தின் மேலாளராக (ரிஜிஸ்திரேஷன் இலாகா இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஆபீஸ் மானேஜர்) வந்தார். 1906-ஆம் ஆண்டு வரையில் அந்த அலுவலை மேற்கொண்டிருந்தார்.

இறுதி

இவருடைய அந்திய நாளுக்கு முந்திய நாள் இவருக்குக் கொடுக்கபடவேண்டிய மேல்பதவியை அரசியலார் வேறொருவருக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள். அதனால் மனம் வருந்தி வீட்டிற்கு வந்த சாத்திரியார் தம்முடைய மனைவியைப் பார்த்து நடந்த செய்திகளைச் சொன்னார். தாம் இனிமேல் அலுவலகத்திற்கு (ஆபீசுக்கு)ச் செல்லப் போவதில்லையென்று உரைத்தார். அவர் வாக்குப் பலித்து விட்டது. அன்று இரவு இவர் சாப்பிட்டுவிட்டு வெளியே சென்றார். திருவல்லிக்கேணியில் பார்த்தசாரதிக்குத் திருவிழா நடந்துகொண்டிருந்தது. அதிர்வெடிகள் பலமாகப் போடப்பட்டன. அதிர்வெடியின் பேரொலியைக் கேட்டு மிரண்டு ஓடிய ஒரு குதிரை இவரைக் கீழே தள்ளி விட்டது. அதனால் பலமான அடி ஏற்பட்டுவிட்டது. வண்டியில் போடப்பட்டு வீட்டிற்குக்கொண்டு வரப்பட்டார். செய்யத்தக்க மருத்துவங்கள் செய்யப்பட்டன. ஆனால் எத்தகைய பயனும் ஏற்படவில்லை. அன்றிரவு (1906-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 11-ஆம் நாள் இரவு நான்கு மணிக்கு) இறைவன் திருவடி நீழலையடைந்தார். "நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை யென்னும், பெருமை உடைத்திவ் வுலகு" என்னும் தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார் திருவாய்மொழி பலித்துவிட்டது. முதல் நாள் தம்முடைய மனைவியிடம் கூறியவாறு மறுநாள் அவர் தமது அலுவலகத்திற்குப் போகவில்லை.

வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள்

மாற்றாந் தாயின் பேரவா

சாத்திரியார் வேதாந்தக்கொள்கையில் அழுத்தமான பற்றுடையவர். பகவத்கீதையை நன்கு கற்றவர். கற்றதற்

கேற்ப ஒழுகும் மனப்பான்மை அமையப்பெற்றவர். இவரு டைய இருபத்தைந்தாவது அகவையில் தந்தையார் சங் கேந்தி என்னுஞ் சிற்றூரில் காலமானர். அப்போது சாத் திரியார் உதகமண்டலத்தில் இருந்தார். சாத்திரியார் ஊருக்கு வந்து சேருவதற்குள் இவருடைய மாற்றாந் தாய் சிலருடைய வஞ்சகச் சொற்களைக் கேட்டுக்கொண்டு பொய்க் கணக்குகளை எழுதினாள். இரண்டு இலட்ச ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருள்கள் இருக்க, ஐம்பதினாயிரம் ரூபாயே எஞ்சுவதாகக் கூறினாள். சாத்திரியார் ஊருக்கு வந்ததும் தந்தையின் இறுதிக் கடன்களை நடத்தத்தொடங்கினார். அப்போது அவருடைய மாற்றாந்தாய், "முன்னே கணக்கு களைப் பார்த்தால் நல்லது" என்றாள். மிகுந்த சினம் சாத்திரியாருக்கு உண்டாயிற்று. ஆயினும் தமக்கு வந்த சினத்தை அடக்கிக்கொண்டார். "அதற்கு இப்பொழுது என்ன? மெதுவாகப் பார்த்துக்கொள்ளுவோம்." என்றார். மாற்றாந் தாய், "கடன் மிகுதியாகிவிட்டது. எங்களுக்கு ஒருவழி செய்யவேண்டாமா? நீயோ அரசாங்க அலுவலில் இருக்கிறாய். உன் தகப்பனாருடைய பொருள்களை உன் தம்பிக்கும் தங்கைகளுக்கும் விட்டுக்கொடுத்துவிட்டதாக வாக்குக்கொடு," என்றாள். சாத்திரியாருக்கு அப்போது திங்கள் ஊதியம் 75 ரூபா தான். குழந்தைகள் ஆறு. மேலும் இரண்டு மூன்று அகவை முதிர்ந்த உறவினர்கள் சாத்திரியாரோடு இருந்தார்கள். சாத்திரியாருடைய மனைவி எச்செயலையும் எண்ணிப் பார்த்துச் செய்யுமாறு கூறினாள்.

சாத்திரியார் வஞ்சகநெஞ்சம் படைத்த தம்முடைய சித்தியைப் பார்த்து, "சித்தி! என்னுடைய தகப்பனாரோ இறந்துபோய்விட்டார். அவரைவிட அவருடைய பொருள் பெரிதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. நீங்களே வைத்துக்

கொள்ளுங்கள். கடவுள் என்னைக் காப்பாற்றுவார்," என்று கூறிவிட்டார்.

புகை வண்டியில்

சாத்திரியார் உதகமண்டலத்தில் வேலையேற்றுக் கொள்வதற்காகப் புறப்பட்டார். முதல் வகுப்புப் பயணச் சீட்டு வாங்கிக்கொண்டால் வண்டியில் நன்றாக உறங்கலாம் என்னும் எண்ணத்துடன் சீட்டுப் பெற்றுக்கொண்டு வண்டியில் ஏறினார். சிறிது நேரத்தில் குறட்டைவிட்டு உறங்கத்தொடங்கிவிட்டார். அவ்வகுப்பில் இருந்த துரை ஒருவருக்குச் சாத்திரியாருடைய குறட்டையொலி தலை வேதனையை உண்டாக்கிற்று. அவர் சாத்திரியாரைத் தட்டி யெழுப்பினார். சாத்திரியார் எழுந்தார். துரை சாத்திரி யாரைப் பார்த்து, "நீ வேறு வண்டியிற் போய்ப்படுத்துக் கொள். உன்னுடைய குறட்டையொலி எனக்கு மிகுந்த தொல்லையை உண்டாக்குகிறது," என்று கூறினார். சாத் திரியார் துரையின் சொல்லுக்கு இணங்கவில்லை. "அஃதெல் லாம் இங்கு சரிப்படாது. நான் குறட்டை விடுவது உமக்குத் தொல்லையாக இருந்தால் நீர் வேறு வண்டி பார்த்துக்கொள்ளும்," என்று கூறிவிட்டார். இவரை அசைக்கமுடியாது என்று கண்ட துரை தாமே வேறு வண்டி தேடிப்போய் விட்டார்.

மறுநாள்

மறுநாள் வியக்கத்தக்க நிகழ்ச்சியொன்று ஏற் பட்டது. உதகமண்டலத்தை யடைந்த சாத்திரியார் வேலையை ஒப்புக்கொண்டு துரையைப் பார்க்கச் சென்றார். இவரைக் கண்டதும் துரை துள்ளிக் குதித்தார். அத் துரை வேறு யாருமல்லர். முதல் நாள் இரவு சாத்திரியார் புகைவண்டியில் போராட்டம் நடத்திய அந்த வெள்ளைத்

தோல் மனிதர்தாம். சாத்திரியாருக்கும் தூக்கிவாரிப் போட்டது. சரிதான். நமக்கு கிடைத்தவேலை ஒழிந்தது. துரை தடியைத் தூக்கப்போகிறார் என்று எண்ணினார். ஆனால் இவர் எண்ணியவாறு துரை தடியைத் தூக்கவில்லை. சாத்திரியாருடைய முதுகிலே தட்டிக்கொடுத்தார். "சாத் திரியாரே உம்முடைய அஞ்சாமையையும் தன் மானத் தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும் உயரிய கொள்கையையும் நான் போற்றுகிறேன். உம்மை போன்ற ஆண்மையாளர் கள் தாம் பொறுப்பான வேலைகளுக்கு வேண்டும்," என்று கூறினார்.

புலிக்குக் கிலி

ஒரு சமயம் பம்பாய் மாகாணத்தில் சிவல் துரையுடன் சுற்றிக்கொண்டிருந்தார். மனித நடமாட்டம் இல்லாத ஒரு காட்டில் கூடாரம் அடித்து அதில் இவர்களும் இவர் களுடைய ஆட்களும் தங்கியிருந்தார்கள். சாத்திரியார் கூடார வாசற்படியை நோக்கி ஒருசிறிய பலகையைப் போட்டு எழுதிக்கொண்டிருந்தார். பலகையின்மீது இரண்டு மெழுகுவத்தி விளக்குகள் எரிந்துகொண்டிருந் தன. துரை சாய்வுநாற்காலியிற் படுத்துக்கொண்டு செய்திப்பத்திரிகை படித்துக்கொண்டிருந்தார். காலடி யின் ஒலி மெதுவாகக் கேட்டது. கூடாரத்திற்குமுன்பு வேங்கைப்புலி ஒன்று வந்து நின்றது. அது திடீரென்று வந்து தோன்றியதால் துரைக்குத் துப்பாக்கியை எடுப்ப தற்கு எழும்புவதற்குக்கூட முடியாமல் திகைப்பு உண்டாகி விட்டது. சாத்திரியாருக்கும் யாது செய்வதென்று விளங்கவில்லை. திடீரென்று சாத்திரியார் இரண்டு மெழுகு வத்தி விளக்குகளையும் இரண்டு கைகளிலும் எடுத்துக் கொண்டு, "ஓம்" என்று உரக்கக்கத்திக்கொண்டு புலியை நோக்கி ஓடினார். புலிக்குக் கிலிபிடித்துவிட்டது. சிறிது

போது திகைத்துநின்ற புலி ஒரே பாய்ச்சலாகப் பாய்ந் தோடி மறைந்துவிட்டது. தூங்கிக்கொண்டிருந்த ஆட் கள் விழித்தெழுந்து இந்நிகழ்ச்சியைத் தெரிந்து மிகுந்த வியப்படைந்தார்கள். சாத்திரியார் இவ்வாறு சமயத்திற் கேற்றவாறும் ஆண்மையுடனும் நடந்துகொண்டிராவிடில் அன்று புலியினால் சாத்திரியாருக்கும் துரைக்குந் தொல்லை நேர்ந்திருக்கலாம்.

முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டை

1887-ஆம் ஆண்டில் ராயல் பப்ளிக் சர்விஸ் கமிஷன் முன்பு சாத்திரியார் கரி ஒன்று கூறும்படியாக ஏற்பட் டது. அப்போது, "சென்னை மாகாணக் கல்லூரியில் மேனாட்டினர் ஒருவர் வடமொழிப் பிரிவுக்குத் தலைவராக இருப்பது கூடாதெனவும், அப்பகுதிக்கு இந்தியர்களையே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் ஆண்மையுடன் கூறினார். இவ்வாறே சாசனசிற்ப ஆராய்ச்சிப் பிரிவிலும் கரி பகர்ந் தார். இவர் இவ்வாறு இயம்பியதைக்கண்ட அரசினர் இவரிடம் வெறுப்புக்கொண்டதுடன் இவருடைய முன் னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டையும் போட்டார்கள்.

குண நலன்கள்

சாத்திரியார் காலை நான்கு மணிக்கே எழுந்துவிடு வார். யோகம் பிராணாயாமம் ஆகியவைகள் செய்வார். வேதாந்தக்கொள்கைக்கேற்ப பற்றற்றவராய் விளங்கினார். ஏழை எளியவர்களிடம் இவருக்கு மிகுந்த அன்புண்டு. ஏழைகளைக் கடவுளாகவே எண்ணிப்போற்றுவார். இவ ருடைய இல்லத்தில் எப்பொழுது பார்த்தாலும் விருந் தினர்கள் இருந்துகொண்டேயிருப்பார்கள். இவருக்கு நடப்பதில் மிகுந்த விருப்பம் உண்டு. ஒரேயடியாக இருபது முப்பது மைல்கள் கூட நடப்பார். விவேகாநந்தர்

சென்னைக்கு வந்திருந்தபோது அவரோடு சிலநாள் வேதாந்த ஆராய்ச்சி செய்தார். ஆங்கிலங்கற்றவர்கள் தம் அலுவல்களைச் செய்துமுடித்தால் அதுவே பெருங் காரியம் என்று எண்ணுவார்கள். சாத்திரியாரோ எவ் வளவு கடினமான அரசியல் வேலையில் இருந்தாலும் வீட்டுக்குவந்த பிறகு இரவு ஒருமணி இரண்டுமணி வரை யில் கண்விழித்து நூல்கள் எழுதுவார்.

கலைத்தொண்டு

இவர் தமது அரசியல் அலுவலோடு நூல்கள் பல எழுதிச் சிறந்த கலைத்தொண்டு செய்தார். இவரால் எழு தப்பெற்ற நூல்கள் பல.

ஆங்கிலம்

1. இந்துமத விழாக்கள்
2. திராவிடகால இராக் கதைகள்
3. தென்னிந்தியநாட்டுக் கதைகள்
4. அரசனும் நான்கு மந்திரிகளும்
5. சூரியனுடைய கதைகள்
6. தெனாலிராமன் கதைகள்

வடமொழி

7. சாகுந்தல நாடக விமர்சனம்
8. ஹர்ஷ சரித்திர விமர்சனம்
9. ஆத்மவித்யா வித்தியாவிலாச மொழிபெயர்ப்பு
10. ரகுவம்சம்

தமிழ்

11. வால்மீகி ராமாயணம்
12. தீனதயாளு
13. கோமளம் குமரியானது
14. திக்கற்ற இரு குழந்தைகள்
15. மதிகெட்ட மனைவி
16. மாமி கொலுவிருக்கை

17. தலையணை மந்திரோபதேசம்
18. தானவன் (துப்பறியும் கதை)
19. தக்காணத்துப் பூர்வ கதைகள்
20. தக்காணத்து மத்யகாலக் கதைகள்
21. ஈஸாப் நீதிக்கதைகள்
22. தூக்குத் தூக்கி
23. நான்கு பக்கிரிகள் கதை
24. குமார சம்பவம்
25. வேணி சம்மாரம்
26. மிருச்சகடிகை
27. முத்திரா ராக்ஷஸம்
28. ஷேக்ஸ்பியர் நாடகக் கதைகள்
29. சிறுவர்களுக்கான கதைகள்
30. சம்ஸ்க்ருத கவிகளின் சரிதைகள்
31. சுகாதாரம்

---

௯௪. நாராயண ஐயர்

தோற்றம்

நாராயண ஐயர் பாண்டிநாட்டிலே மானாமதுரையிலே 1857-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர்த்திங்கள் 31-ஆம் நாள் (பிங்கள ஆண்டு மார்கழித்திங்கள் பதினெட்டாம் நாள்) பிறந்தார். தந்தையார் பெயர் நாகுவையர். தாயார் பெயர் பர்வதம்.

கல்வி

இவர் மானாமதுரையிலே கல்வி கற்கத்தொடங்கினார். மதுரை முதலிய இடங்களில் கல்வி கற்றார். 1874-ஆம் ஆண்டில் மெட்ரிகுலேஷன் தேர்வில் முதலாவதாகத் தேறினார். அதனால் இவருக்கு விலையுயர்ந்த நூல்கள் பல நன்கொடையாகக் கிடைத்தன. எப். ஏ. தேர்வுக்குக் கும்பகோணத்தில் இரண்டு ஆண்டுகள் படித்து அதில் முதன்மையாகத் தேறினார். பிறகு சென்னையை அடைந்து

மாகாணக் கல்லூரியிற் படித்து 1879-ஆம் ஆண்டில் பி. ஏ. தேர்வில் வெற்றிபெற்றார். இரசாயன நூலிலும், பூத நூலிலும் சென்னை மாகாணத்திற்கே முதன்மையாகத் தேறியபடியால் ஆரணி பெருநிலக்கிழாரால் ஏற்படுத்தப் பெற்ற தங்கப்பதக்கத்தைப் பரிசாகப் பெற்றார்.

தொழில்

பிறகு சென்னையிற் புகழ்பெற்ற உயர்நீதிமன்ற வழக்கறிஞர் பாலாசிராயர் என்பவரிடம் வேலை கற்றுக்கொண்டார். பிறகு தம்மை வழக்கறிஞராகப் பதிவுசெய்து கொண்டு 1883-ஆம் ஆண்டுமுதல் தொழில்புரியத்தொடங்கினார். மதுரையைத் தமது இருப்பிடமாகக்கொண்டார். வழக்குவேலைபோக எஞ்சிய நேரங்களிலெல்லாம் புத்தகமும் கையுமாக இருந்து மேன்மேலும் கல்வி கற்றார். வழக்கறிஞராகத் தொழில்புரியத் தொடங்கியது முதல் தம்முடைய அறிவுக்கூர்மையாலும் ஊக்கத்தாலும் மிகு விரைவாகச் சிறந்த வழக்கறிஞர் என்று பெயர்பெற்றார். இவர் காலத்தில் இருந்த வழக்கறிஞர் எல்லோருக்குள்ளும் இவரே சிறந்து விளங்கினார். தம்முடைய ஊக்கக்குறைவால் எந்த வழக்கும் தோற்காதவாறு சொற்போரைத் திறமையாக நடத்தினார்.

குண நலங்கள்

இவர் மிகுந்த இரக்கம் உடையவர். பகைவர்களுக்குக் கூட இவர் தீமை செய்யமாட்டார். ஏழை எளியவர்கள் செல்வர்கள் எல்லோரிடத்திலும் ஒரே தன்மையாக நடந்துகொள்வார். எல்லோரும் பரப்பிரமத்தின் வடிவங்கள் என்னும் தெளிந்த அறிவுபடைத்தவர். இவருடைய இல்லம் உணவிடும் அறச்சாலையைப்போல் விளங்கியது. அந்தணர், அந்தணர் அல்லாதவர் என்று வேறுபாடு காட்

டாமல் எல்லோருக்கும் உணவிடுதலாகிய நல்லறத்தை நாள்தோறும் புரிந்துவந்தார்.

பொதுநலத்தொண்டு

பொதுநலத்தொண்டுகளிலும் இவர் மிகுதியாகப் பங்கெடுத்துக்கொண்டார். பிரமஞான மந்திரம் என்று மதுரையில் ஒரு சபையை ஏற்படுத்தினர். அதற்கு இடத்தையும் அமைத்தார். பலவகை நூல்களைத் தம் பொருட்செலவிலும், அன்பர்களுடைய ஆதரவிலும் வாங்கி நூல்நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்தினர். மற்றும் பொது நன்மையான வேலைகள் பலவற்றில் ஈடுபட்டு உழைத்தார். மதுரைத் தாலுகாபோர்டு மெம்பராகவும் உதவித் தலைவராகவும் இருந்து பல ஆண்டுகள் நன்றாக உழைத்தார். புதிய பாதைகள் பலவற்றைப் போடச்செய்தார். புகைவண்டி நிலையத்திற்கு அண்மையில் உள்ள மங்கம்மாள் அறச்சாலைக்கட்டிட மாளிகைகள் இவருடைய முயற்சியால் கட்டப்பட்டவை என்று சொல்லுகின்றனர். பேரவைகள் பலவற்றிற் சொற்பொழிவுகள் செய்தலையும் மேற்கொண்டிருந்தார். இவருடைய அரியதொண்டுகளால் மதுரைமாநகர் மக்கள் பெரும்பயன் அடைந்தனர். எல்லாச் சமயங்களிடத்திலும் இவர் ஒப்பான நோக்கமுடையவர்.

உதவி

ஒரு சமயம் பாலசுப்பிரமணியபிள்ளை யென்பவர் மெயின் கார்டு தெருவில் சொற்பொழிவு செய்துகொண்டிருந்தார். அவர் கிறித்தவர்கட்குப் பகையுண்டாகுமாறு பேசிக் கலகம் உண்டாக்கினர் என்று போலீஸ்காரர்கள் அவரைக் கைதுசெய்து தொல்லைப்படுத்தினர்கள். அப்போது இவர் தலையிட்டு அவர் எத்தகைய தண்டனையையும் பெறாதவாறு உதவிசெய்து பாதுகாத்தார்.

நூல்கள்

தமிழ்மொழியிலும் தமிழ் நூல்களிலும் இவருக்கு மிகுந்த அன்புண்டு. தேவாரம், திருவாசகம், திருவாய் மொழி, திருக்குறள், திருமந்திரம் முதலிய நூல்களை நன்றாகக் கற்றுணர்ந்து அவைகளை நடைமுறைக்குங் கொண்டு வந்தார். மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் நடைமுறைக் கூட்டத்தில் ஒருவராக இருந்தார். தமிழ்ப்புலவர்களிடத்தில் பேரன்பு காட்டினார். ஆங்கிலத்தில் உள்ள நூல்கள் பலவற்றைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். வடமொழியினின்றும் பதஞ்சலி யோகசூத்திரம் என்னும் நூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளிப்படுத்தினார். அடியில் வரும் நூல்களை இவர் ஆங்கிலத்தில் இருந்து மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்.

1. சநாதன தர்மம்
2. பிராசீன தர்மங்களின் உயர்வும் இக்கால ஆசாரங்களும்
3. இந்துமத ஆட்சேபனையின் பரிகாரம்
4. மனிதனின் வமிசாவளியின் உண்மை
5. அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் சொற்பொழிவுகள்
6. ஒழுக்கமுறை நூல்
7. சர்வசமய ஐக்ய மத்ய சாரசங்கிரகம்
8. மௌன வாக்கு
9. சன்மார்க்க தீபம்
10. சன்மார்க்க முறையில் இதோபதேசம்

முதலியன.

பத்திரிகை

பூரண சந்திரோதயம் என்னும் பிரமஞான சபைத் தொடர்பான ஒரு பத்திரிகையையும் ஏற்படுத்தி அதற்கு ஆசிரியராக இருந்து பல கட்டுரைகள் எழுதி அந்தப் பத்திரிகையை மிகவுஞ் சிறப்பாக நடத்தினார்.

இறுதி

இவ்வாறு சிறந்து விளங்கிய இவர் 1914-ஆம் ஆண்டு சனவரித்திங்கள் இருபத்தைந்தாம்நாள் (பிரமாதீச ஆண்டு தைத்திங்கள் பன்னிரண்டாம்நாள்) இவ்வுலகவாழ்வைத் துறந்தார்.

---

௩௫. சீனி. கோவிந்தராசனார்

தோற்றம்

சென்னை மாநகரில் மயிலாப்பூரிலே 1881-ஆம் ஆண்டில் கோவிந்தராசனார் பிறந்தார். தந்தையார் பெயர் வைத்தியர் சீனிவாச நாயகர். தாயார் பெயர் தாயார் அம்மாள்.

கல்வி

கோவிந்தராசனார் செந்தோம் கல்லூரியில் ஆங்கிலத்தையும் தமிழையும் நன்கு பயின்றார். அக்கல்லூரியில் தமிழாசிரியராக இருந்த திருமலைப்புலவர் சண்முகம்பிள்ளையிடம் கல்லூரியிற் கல்விகற்றதன்றித் தனிப்பட்ட முறையில் இல்லத்திலுஞ் சென்று படித்தார். அந்நாளில் இவரோடு கா. நமச்சிவாயமுதலியார், சே. சிவஞானம்பிள்ளை ஆகியவர்களும் கல்வி பயின்றனர். சீனி. கோவிந்தராசனார் நுண்மாணுழைபுல மிக்காராக விளங்கினமையின் கல்விநலம் எளிதாகவுஞ் சிறப்பாகவும் கைவரப்பெற்றார். சங்கநூல்களையும் பிற்கால இலக்கியங்களையும் ஐயந்திரிபறக் கற்றுணர்ந்தார். பிறருக்குப் போதிக்குந் திறமும் இவரிடம் நன்கு அமைந்திருந்தது.

கலைப்பணி

அந்நாளில் நடைபெற்ற கலாசிந்தாமணி என்னுந் திங்கள் வெளியீட்டில் பல கட்டுரைகளையுஞ் செய்யுட்களை

யும் எழுதினர். முல்லைகொடி, இளவேனிற்பத்து முதலிய கட்டுரைகள் பலராலும் போற்றப்பெற்றன. இவர் இயற்றிய நூல்கள் திருக்குறள் நாடகம், மயிலை நான்மணி மாலை முதலியன.

> "நேயம் நின்கணே தோய வைத்திலேன்
> நெஞ்சம் வஞ்சியர் தஞ்சம் மிக்குளேன்
> தீய நாவினேன் தூய நல்லவர்த்
> தீங்கு செய்துளேன் ஆங்கு மெய்யெலாம்
> நோய தாயினேன் தாய நின்னலால்
> நொய்ய யாரையும் ஐய என்றிலேன்
> பாய வேலைசூழ் மயிலை எம்பிரான்
> பாவி யேனையும் கூவிக் கொள்வையோ"

என்பது இவர் இயற்றிய மயிலை நான்மணிமாலையில் ஒரு செய்யுள்.

வ. உ. சி.க்கு வாழ்த்து

வ. உ. சிதம்பரம்பிள்ளை திருக்குறள் மணக்குடவர் உரையை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியபோது இவர்,

> "ஒப்புரவு செய்தொழுகும் உண்மைச் சிதம்பரனே!
> இப்புவியிற் சால இசைபூண்டோய்—செப்புகதிர்
> ஆயிரவன் போன்றுபல ஆண்டுநனி பூண்டுலகில்
> வாழியரோ செல்வமெலாம் வாய்ந்து."

என்னும் வாழ்த்துச் செய்யுளை எழுதியனுப்பினர்.

இறுதி

நூல் இயற்றும் ஆற்றல்வாய்ந்த இவர், நீணாள் இவ்வுலகில் வாழ்ந்திராமல், தமது முப்பத்தேழாவது அகவையிலேயே 1918-ஆம் ஆண்டில் இவ்வுலக வாழ்வைத் துறந்தார்.

கூ. ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளை

தோற்றம்

சித்தாந்த போதரத்நாகரம் ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளை காஞ்சிபுரத்திலே 1853-ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். இவருடைய தந்தையார் அமிர்தாநந்தர்.

கல்வி

பள்ளிக் கல்வியைப் பயின்றபின் ஆலாலசுந்தரர், அச்சுதாநந்தர் என்பவரிடம் இலக்கண இலக்கியங்களைப் பயின்றார். இந்த அச்சுதாநந்தர் பிறந்த காலத்திலே ஏகாம்பர சிவயோகிகள் எனப் பெயர்பெற்று விளங்கினார். இவரிடம் ஆலாலசுந்தரர் வடமொழியையுந் தமிழ்மொழியையுங் கற்றதோடு சமய நூல்களையும் நன்கு கற்றார். இவரோடு வைதிக சைவ சித்தாந்த சண்டமாருதம் சோமசுந்தர நாயகரும் சமய நூல்களைக் கற்றார். ஆலாலசுந்தரரும் சோமசுந்தர நாயகரும் நெருங்கிய நண்பர்களாக விளங்கினர்.

சமயத்தொண்டு

ஏகாம்பர சிவயோகிகள் காலஞ்சென்றபிறகு ஆலாலசுந்தரர் நாடெங்குஞ்சென்று சைவசமயச் சொற்பொழிவுகள் செய்தார். இவர் இந்தப் பணியைத் தமது வாணாள் முழுவதும் செய்தார். இதனால் சைவ நன்மக்களாலும் சைவ மடாதிபதிகளாலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டார். சொற்பொழிவுகள் செய்ததன்றிச் சமயத்தொடர்புள்ள நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டார்.

செந்தமிழ்ப்பணி

இவர் தமது வாணாள் முழுமையையும் சமயப் பணிக்கும் தமிழ்ப்பணிக்குமே உரிமையாக்கினார். இவரால் உரை

யெழுதப்பட்ட நூல்களும் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல்களும் இயற்றப்பட்ட நூல்களும் பல.

இயற்றிய உரைகள்

1. பெரியபுராண விருத்தியுரை
2. காஞ்சிபுராண உரை
3. திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை உரை
4. திருவுந்தியார் உரை
5. திருக்களிற்றுப்படியார் உரை

மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள்

6. தேவீ பாகவதம்
7. காமாட்சி லீலாப்பிரபாவம்
8. சாதாக்கியம் (வடமொழிக் காஞ்சிப்புராணம்)

இயற்றிய நூல்கள்

9. ஆசாரியப் பிரபாவம்
10. சிவஞானபோத நுட்பம்
11. பகவத் கீதாசாரம்
12. ஞானவாசிட்டத் தெளிவு
13. சிவஞானபோதக் கருத்துரை
14. காஞ்சி க்ஷேத்திரமஞ்சரி

முதலியன.

ஞானபானு

ஞானபானு என்னும் பத்திரிகையைத் தொடங்கி, அதிற் சைவ சமயக் கட்டுரைகள் பலவற்றை எழுதிப் பத்திரிகைத் தொண்டுஞ் செய்தார்.

இறுதி

இவர் சென்னை வேப்பேரி ரண்டால்ஸ் ரோட்டில் ஓர் இல்லத்தில் வாழ்ந்திருந்து 1923-ஆம் ஆண்டில் காலமானார். அப்பொழுது, திரு. வி. கலியாணசுந்தரர், யாழ்ப்

பாணம் சுவாமிநாத பண்டிதர். தூத்துக்குடி பொ. முத்தைய பிள்ளை, முத்தமிழ் ரத்நாகரம் பானுகவிமணி, திருநாவுக்கரசு முதலியார் முதலிய பல அன்பர்கள் இரங்கற்பாப் பாடி வருந்தினர். இவருடைய உடல் திருவொற்றியூரில் அடக்கஞ்செய்யப்பட்டது. திரு. வி. க. இரங்கற்பாவில் ஒன்று:

“ஆலால சுந்தரனே அகன்றான் அம்மா!
அருணெறிக்குப் பலரிலையே அந்தோ! இங்கே,
பாலாறு வளஞ்சுரக்கும் பதியில் வந்தோய்!
பாழான நாத்திகமே பரவும் இந்நாள்
மாலாலும் உலகமென மதிக்க லாலோ
மாதேவன் திருவடியே மனத்திற் கொண்டு
நூலாயும் பெரியோனே நோக்கி நின்றோர்
நோயுணர்ந்தும் பிரிவுற்றாய் நுவல்வ தென்னே.”

என்பதாகும்.

௯எ. பானுகவி அடிகள்

தோற்றம்

மலையாள நாட்டிலே திருமலை என்னும் ஊரிலே மாலைகட்டிகள் என வழங்கும் சைவ மரபிலே அட்சய ஆண்டில் பானுகவியடிகளார் தோன்றினார். தந்தையார் பெயர் சிவஞானம். தாயார் பெயர் பார்வதியம்மையார்.

தந்தையார்

பானுகவியார் பிறப்பதற்குச் சில தினங்களுக்கு முன்னர், தந்தையாராகிய சிவஞானம் கங்கையிற் படியவும் உலகநாதக்கடவுளைப் போற்றவும் எண்ணினார். புறப்பட்டு வடநாடு சென்றார். சென்றவர் காசியிலும் பிறவிடங்களிலும் அதிகநாள் சுற்றிக்கொண்டிருந்தமையால் ஆண்டுகள் பல சென்றுவிட்டன. “ஊரைவிட்டுப் புறப்பட்டுச் செல்ப

வர்கள் இவ்வளவு காலத்துக்குள் மீண்டும் ஊருக்கு வந்து சேர்தல் வேண்டும்; அவ்வாறு வராமல் கடந்துவந்தால் ஊரார்கள் அவரை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை." என்னுங் கட்டுப்பாடு அந்தநாளில் இருந்தது. சிவஞானம் குறிப்பிடப் பட்ட கால எல்லைக்குள் ஊருக்குவந்து சேர்ந்திலர். காலங் கடந்துவந்த அவர் ஊருக்குச் செல்லமுடியாத நிலைமை யேற்பட்டது. ஆகவே, அவர் மலையாள நாட்டிற்குச் செல் லாமல் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்தார். தொண்டைநாட்டில் மலைபடுகடாத்தால் புகழப்பெற்ற சேயாற்றங்கரையில் உள்ளதும், திருஞானசம்பந்தப் பெருமானால் ஆண்பனை யைப் பெண்பனையாக்கப்பெற்ற பெருமை வாய்ந்ததும், இந் நாளில் வடஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் செய்யாறு என்னும் தாலுகாவின் தலைநகராக விளங்குவதும் திருவத்திபுரம் என்னும் பெயர் கொண்டுள்ளதுமாகிய திருவோத்தூரை யடைந்தார். அங்கு அன்பர்களுடைய ஆதரவில் தங்கி யிருந்தார்.

பானுகவியார்

தந்தையார் ஊரில் இல்லாதபோது பிறந்த பானுகவி யார் தாயாருடைய அன்பிலும் ஆதரவிலும் வளர்ந்தார். சில ஆண்டுகளில் தாயார் மறைந்தார். பிறகு பானுகவியார் தந்தையாரோடு பிறந்த அத்தையாரின் ஆதரவில் வளர்ந் தார். நாளடைவில் கங்கையாடச்சென்ற தந்தையார் திரும்பி வரவில்லையென்பதை உணர்ந்தார்.

தந்தையைத் தேடிப்புறப்படுதல்

பானுகவியார் தம்முடைய பதினாறுவது அகவையில் தந்தையாரைத் தேடிப்புறப்பட்டார். பலவிடங்களினும் தேடிக்கொண்டு தமிழ் நாட்டிற்கு வந்தார். திருவண்ணா மலையை அடைந்து அங்குள்ள ஈசானமடத்தில் தங்கினார்.

அங்கு அப்பொழுது மகாதேவ அடிகள் என்னும் பெரியார் மடத்துத் தலைவராக அமர்ந்திருந்தார். இரண்டாண்டுகள் வரை அங்குத் தங்கி அப்பெரியாரிடம் வேதாந்த நூல்கள் பலவற்றைப் பாடங்கேட்டறிந்தார், திருவண்ணாமலைக்குக் கார்த்திகைத் திருவிழாவின்பொருட்டு வந்தவர்கள் மூலமாக மலையாளத்துச் சாமியார் ஒருவர் திருவோத்தூரில் இருக்கிறார் என்று உணர்ந்தார். உடனே புறப்பட்டுத் திருவோத்தூரை அடைந்தார். பானுகவியார் மலையாள நாட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டுப் பத்து ஆண்டுகள் கழிந்திருந்தன.

தந்தையும் மைந்தனும்

திருவோத்தூரையடைந்த பானுகவியார் மலையாளத்துச் சாமியாரைப் போய்ப்பார்த்தார். இருவரும் ஒருவரையொருவர் உசாவி உணர்ந்துகொண்டனர். அப்பொழுது அவர்களிருவரும் அடைந்த மனநிலையை நாம் மனதினால் தான் ஊகித்துணர்ந்துகொள்ளுதல் வேண்டும். இருவரும் அவ்விடமே களிப்புடன் தங்கியிருந்தனர். தந்தையும் மைந்தனும் ஒன்றுகூடியிருக்குஞ் செய்தியைப் பானுகவியாரின் அத்தையும் அத்தை கணவரும் அறிந்தனர். இவர்களை ஊருக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய்ச் சேர்க்க எண்ணித் திருவோத்தூருக்கு வந்தனர். இருவரையும் வற்புறுத்தி அழைத்தனர். இருவரும் மலையாளநாடு சேறலை விரும்பவில்லை. வரமுடியாதென்று மறுத்துவிட்டனர். திருவோத்தூரிலமைந்த திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருமடத்திலேயே தங்கித் தமிழர்களாகவே வாழமுடிவுசெய்துவிட்டனர். உறவினர்கள் இவர்கள் இனிமேல் மலையாள நாட்டிற்கு வரார்கள் என்பதை அறிந்து மேலும் வற்புறுத்தாது விட்டுவிட்டனர்.

பானுகவியார் கல்வி

பானுகவியார்க்கு இலக்கண இலக்கிய அறிவு பெருக வேண்டுமென்று தந்தையாராகிய சிவஞான அடிகள் எண்ணினார். சில இலக்கியங்களைத் தாமே கற்பித்தார். சிதம்பரத்திற்கு அனுப்பி அங்கிருந்த ஓர் அறிஞரிடம் மேலுஞ் சில இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றுணரச் செய்தார். பானுகவியார் தந்தையாரைப் பார்ப்பதற்கு முன்பே பொள்ளாச்சியில் சிவன் பிள்ளை என்னும் அறிஞர்பால் பிங்கல நிகண்டினைப் பிழையறக் கற்றிருந்தார். இத்தகைய கல்விப் பயிற்சியால் பானுகவியார் தமிழ்ப் புலமையைப் பெற்றார். திருவோத்தூருக் கடுத்த எச்சூர் என்னும் ஊரில் இருந்த வடமொழி அறிஞர் ஒருவரிடம் வடமொழி நூல்கள் பலவற்றையுங் கற்கச் செய்தார். கேசவ பிள்ளை என்பவரிடம் சிவப்பிரகாசத்தைக் கற்கச் செய்தார். இவ்வாறு பலவகையானுந் தந்தை மகற் காற்றவேண்டியதை யாற்றிய சிவஞான அடிகள் கீலக ஆண்டில் தைத் திங்கள் ஒன்பதாம் நாளில் இறைவன் திருவடிநீழலை யெய்தினார்.

தமிழ்த் தொண்டு

பானுகவியார் தந்தையின் உடலைச் சமாதி வைத்துப் போற்றி வழிபடலானார். மாணவர் பலரைச் சேர்த்து அவர்கட்கு இலக்கண இலக்கியங்களைப் போதித்து அவர்களுடைய மனவிருளைப் போக்கினார். இருளைப் போக்குதல் பானுவுக்கு இயற்கையன்றோ? மற்றும் பழந்தமிழ் நூல்கள் பலவற்றிற்குப் புத்துரை எழுதினார். புதிய செய்யுள் நூல்கள் சிலவற்றை இயற்றினார்.

சென்னையில்

பிறகு சென்னையை அடைந்து அங்குத் தங்கினார். அங்கு அப்பொழுது நடத்தப்பெற்ற பிரபஞ்சமித்திரன்

என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராகப் பல ஆண்டுகள் பணி புரிந்தார். நா. கதிரைவேற் பிள்ளை, சோமசுந்தர நாயகர், சுப்பராய நாயகர், திரு. வி. கலியாணசுந்தரர், அப்பாவு செட்டியார், தங்கவேலுச் செட்டியார் முதலிய அறிஞர் களோடு தொடர்பு கொண்டார். அருட்பாவை மருட்பா வென்று கதிரையார் தொடங்கிய மருட் போரில் பங்கு கொண்டார்.

மீண்டும் திருவோத்தூரில்

சென்னையிற் சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்த பானு கவியார் மீண்டுந் திருவோத்தூரை யடைந்தார். மாணவர்கட்குப் பாடஞ்சொல்லுதல் நூல்இயற்றல் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டார். இவருடைய பார்வையில் பதிப்பிக்கப் பட்ட நூல்கள் நல்ல முறையில் வெளியாயின.

இறுதி

மலையாள நாட்டில் தோன்றிய இவர் தமிழ்நாட்டை யடைந்து தமிழ்த்தொண்டு செய்து தமிழை வளர்த்த திறம் பெரிதும் போற்றத்தக்கது. இவ்வாறு தமிழ்த் தொண்டு செய்திருந்த இப் பெரியார் 1926-ஆம் ஆண்டில் (குரோதன ஆண்டு பங்குனித் திங்கள் ஏழாம்நாள்) வீடு பேற்றை யடைந்தார். பானுகவியாரின் உடல் அவருடைய தந்தை யார் சமாதியை அடுத்து அடக்கம் செய்யப்பெற்றது.

இவர் இயற்றிய நூல்கள்

செய்யுள்

1. சக்தித் திருப்புகழ்
2. இளமுலையம்மை பிள்ளைத்தமிழ்
3. திருவோத்தூர் இரட்டைமணிமாலை
4. திருமாற்பேறு புராணம்
5. திருவோத்தூர் நான்மணிமாலை

6. திருவோத்தூர் மும்மணிக்கோவை
7. இராமாயண நங்கைப்பாட்டு

உரைநடை

8. ஞானவச்சிர குடாரம்
9. விநாயக பராக்கிரமம்
10. சிவ பராக்கிரமம்
11. அநுமத் பராக்கிரமம்
12. நியாய வச்சிரகுடாரம்
13. விடோபாசாமி சரிதம்
14. காம சாத்திரம்
15. பகவத்கீதை
16. கர்ப்ப சம்ரட்சணை

உரைகள்

17. கந்தபுராணம் கலாபூடண உரை
18. திருவிளையாடல் அரும்பதக் குறிப்புரை
19. மகாராசா துறவு உரை

முதலியன பானுகவியார் நூல்களாம். இவற்றுள் சில அச்சேறின. சில அச்சேறாமல் கையெழுத்துப் பிரதியாக உள்ளன.

